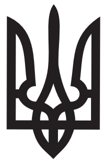
П'ЯТНИЦЯ, 18 БЕРЕЗНЯ 2005 РОКУ. № 49 (3549)

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

МИ КУПИЛИ ЗЕМЛЮ ПУЩІ-ВОДИЦІ ЗА ... 12 ГРИВЕНЬ

■ КИЇВСЬКИЙ РЕПОРТАЖ

Учора пікетувальники під гаслами «Ми не бидло, ми не козли», «Земельні рішення відмінити!» заблокували вхід депутатам до Київради. На її засіданні планувалося розглянути болюче земельне питання. Доки воно йшло, під стінами Київради тривав мітинг. Люди вимагали припинити «скандальні» будівельні роботи в різних районах міста. Кількадесят хлопців тримали плакати на кшталт «Владо, захисти інвесторів від беззаконня та свавілля!»

З-поміж інших вирізнялася група веселих дівчат зі схожими на африканські зелено-жовто-червоними прапорами.

— Це прапори об'єктивної реальності, — пояснювали вони.

А ось почався й земельний аукціон. Фотокореспондентці «Голосу України» вдалося купити найдорожчий лот — землю Пущі-Водиці — всього за 12 гривень. До пакуночка із землею, щоб не було жодних сумнівів, додали ще й солідного виду сертифікат.

Після цього мітингувальники взялися мити Київраду. Щедро скропивши фасад і двері мийним засобом, терли їх спеціальними мочалками.

Зрештою, до майже розігнаного дощем мітингу вийшов міський голова Олександр Омельченко. Нетривале спілкування припинилося після того, як частина пікетувальників включила сирени й почала скандувати «Ганьба».

Сергій ХОМІНСЬКИЙ.
Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

■ БЛІЦОПИТУВАННЯ

Чи довіряєте ви лікарям?

Юлія, 19 років, студентка:
— Ні, не дуже: в нас у місті без 150 гривень у кишеню анестезіологу на нормальне знеболення можеш не розраховувати.
Хмельницький.

Ярослав, 23 роки, PR-менеджер:
— Довіряю: я із сім'ї лікарів. Мати-онколог завжди віддавала мене досвідченим медикам.
Черкаси.

Дмитро, 38 років, психолог:
— Завжди ставлюся обережно: лікарі такі само люди, як і ми з вами, й можуть помилятися.
Київ.

Наталя, 26 років, телекореспондент:
— Не сприймаю ніяких лікарів, окрім хірургів! Мене в дитинстві мало не довели до смерті, лікуючи гастрит.
Мелітополь.

Владислав, 51 рік, продюсер:
— Погоджуюся на діагностику та лікування тільки у знайомих, роками перевірених медиків.
Мукачеве.

■ У НОМЕР

Долар для чиновника-«колекціонера»

У стінах Полтавської обласної державної адміністрації співробітники відділу боротьби з корупцією Управління з боротьби з організованою злочинністю УМВС затримали чиновника, який реєстрував громадян на прийом до голови облдержадміністрації.

Від полтавчанки, яка забажала потрапити на прийом до Степана Бульби, 60-річний чиновник зажадав, щоб за цю «послугу» жінка... подарувала йому мобільний телефон, дві пляшки горілки і... один долар. «Чому один?» — здивувалася жінка. А так, мовляв, для колекції. Жінка погодилася і невдовзі повернулася з «подарунковим набором», який виділили в... УБОЗі, куди вона звернулася після роз'яснень, одержаних за телефоном довіри УМВС України в Полтавській області, **повідомляє наш власний кореспондент Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.**

Рятуючи молодшу сестру...

Вчинок п'ятилітньої Насті Овчар із села Воронцівки Куп'янського району Харківської області інакше як геройським не назвеш. Рятуючи свою дворічну сестру Люду в будинку, що зайнявся, Настя дуже обгоріла.

Щоб викликати пожежних і «швидку допомогу», батько дітей кілька кілометрів скакав на коні до сусіднього селища. Стан відважної дівчинки лікарі оцінюють як украй тяжкий. Опіки третього і четвертого ступеня становлять майже 80 відсотків поверхні тіла. Медики сподіваються врятувати життя дитини. Поки що для лікування, за словами лікарів, є все потрібне: кров здали пожежні, дорогі ліки придбала одна з комерційних фірм, **повідомляє наш власний кореспондент Микола КОСИЙ.**

Під одним дахом

Міжнародний благодійний фонд «Смолоскип» безкоштовно надіслав до Кам'янця-Подільського півтори тисячі примірників своїх найновіших видань. Це лише перший «транш», а надалі «смолоскипівці» мають намір передавати книги без торговельних «накруток» для реалізації в програмі «Дім української книги», проводити презентації та зустрічі з маститими авторами й початківцями, **повідомляє наш власний кореспондент Ірина КОЗАК.**

Народний депутат України Володимир СІВКОВИЧ у своєму зверненні пропонує Генеральному прокурору Святославу Піскуну порушити кримінальну справу проти екс-майора державної охорони Миколи Мельниченка за сімома статтями

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

■ ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Сумісників — під суд!

Ранкове і денне засідання 17 березня

Верховна Рада достроково припинила повноваження трьох народних депутатів України, котрі перейшли на роботу у виконавчі органи влади, — Олександра Зінченка у зв'язку з призначенням його Державним секретарем України, а також Володимира Скоморовського (голова Державної митної служби України) та Василя Червонія (голова Рівненської облдержадміністрації). Однак, за словами голови регламентного комітету Верховної Ради Валентина Матвєєва, ще 25 народних обранців досі суміщують парламентський мандат із посадами у виконавчій владі.

(Закінчення на 2-й стор.).

Чи всі студенти проти ректора

Днями в Києві група з 11 студентів Кіровоградського педуніверситету на чолі з Романом Колісниченком — лідером ініціативної групи за відставку ректора вузу Валерія Радула — встановила намети під Міністерством науки та освіти України й оголосила безстрокову голодовку.

Студенти вважають, що людина, яка чинила на них тиск під час виборів і змушувала голосувати за провладного кандидата, не має права керувати навчальним закладом. Також вони вимагають перевірки витрати бюджетних коштів, спрямованих на реставрацію приміщення вузу, які було надано торік. Адже за інформацією, оприлюдненою членами ініціативної групи, понад 70 тисяч гривень пішло на обладнання кабінету ректора.

Тим часом у Кіровограді, як стало відомо із неофіційних джерел, до Києва збирається ще одна група студентів вузу. Вони начебто також оголосять голодовку, але вже на підтримку Валерія Радула, **повідомляє наш власний кореспондент Олег БОНДАР.**

Велика вода несе великі проблеми

Влада Закарпаття просить уряд надати понад 50 млн. грн. на програму протипаводкового захисту в басейні річки Тиса, яку через брак фінансування виконано лише на 14%. Тим часом облводгосп уже визначив 55 найуразливіших локальних ділянок, де можливі переливання чи руйнування гідротехнічних споруд у п'яти районах області: Іршавському, Виноградівському, Хустському, Тячівському і Берегівському, **передає УНІАН.**

(Закінчення на 4-й стор.).

Фото УНІАН.

Український фонд соціальних інвестицій виділить Івано-Франківщині 2 млн. 700 тис. доларів США на фінансування соціальної сфери

Народний депутат України Нестор ШУФРИЧ вважає, що кримінальну справу проти нього порушено з політичних мотивів: «Я звернуся до прокуратури і СБУ з такою заявою»

▪ АКТУАЛЬНО

Товарооборот перетнув рубіж у мільярд доларів

Питання поглибленої двосторонньої співпраці обговорили під час зустрічі голова Комітету Верховної Ради України у закордонних справах Станіслав Сташевський та Надзвичайний і Повноважний Посол Республіки Корея в Україні Лі Сонг Джу.

Станіслав Сташевський висловив задоволення, що останнім часом зросла кількість візитів представників Корейської Республіки до нашої країни. Укладено 27 угод, які регулюють міждержавні, міжурядові та міжгосподарські стосунки між Україною та Республікою Корея, і всі вони ратифіковані Верховною Радою.

Щодо економічної складової, то, за його словами, товарооборот між Україною та Кореєю становить мільярд американських доларів. «Проте ми маємо поглиблювати міждержавні стосунки, і це дасть можливість значно збільшити обсяги товарообороту», — наголосив Станіслав Сташевський. «Стосунки у нас плідні, але слід їх якомога ширше розвивати, адже попереду є великі перспективи», — підкреслив голова комітету.

У свою чергу, Лі Сонг Джу привітав прагнення України розширити рамки співпраці та висловив бажання побудувати міцні міждержавні стосунки, які базувалися б на економічному співробітництві між обома країнами.

▪ АКЦІЇ

Зекономлені кошти виплатять

Учасники відразу кількох масових мітингів різних політичних партій, сил і громадських організацій зібралися перед приміщенням Верховної Ради Криму. Перед початком сесії представницького органу одні вимагали відставки, інші — продовження роботи нинішнього складу уряду автономії і його прем'єра.

Проте питання про відставку прем'єра до порядку денного сесії парламенту Криму не внесли. Після тривалих дебатів парламентарії проголосували за доопрацьовані програми соціально-економічного розвитку Криму й облаштування депортованих на нинішній рік. У робочому режимі на посаду начальника міліцейського главку Криму було затверджено Володимира Хоменка. Підтримано пропозицію Голови Верховної Ради Криму Бориса Дейча про скорочення витрат апарату уряду й переадресування цих коштів ветеранам війни і їхнім родинам. Всього у рік 60-ліття Перемоги їм виплатять п'ять млн. грн.

На сесії зареєстрували нову депутатську групу. Колишня «Сила у єдності», нині «Народний союз. Наша Україна» з лідером Анатолієм Бордюговим налічує 15 депутатів.

Віктор ХОМЕНКО.

▪ ВІТАННЯ

Депутатська група «Демократична Україна» щиро вітає з днем народження свого колегу, народного депутата України **ЧИКАЛА Адама Васильовича**!

Сердечно бажаємо Вам, шановний іменнику, гармонії та везіння в усьому — у справах ділових та особистих! Нехай Вас завжди і скрізь супроводжує удача, а мрії та побажання здійснюються за Вашим велінням, за Вашим бажанням.

Зичимо Вам оптимізму, здоров'я, щастя та любові, родинного благополуччя й достатку!

* * *

Рада Всеукраїнської професійної спілки народних депутатів України у Верховній Раді України та профспілковий комітет профспілкової організації народних депутатів України IV (XV) скликання щиро вітають народного депутата України II (XIII), III (XIV) та IV (XV) скликань **ЧИКАЛА Адама Васильовича** з днем народження та бажають міцного здоров'я, радості, щастя, успіхів і гараздів!

* * *

Рада Всеукраїнської професійної спілки народних депутатів України у Верховній Раді України та профспілковий комітет профспілкової організації народних депутатів України IV (XV) скликання щиро вітають народного депутата України IV скликання **ГОРБАЛЯ Василя Михайловича** з днем народження та бажають міцного здоров'я, радості, щастя, успіхів і гараздів!

Сумісників — під суд!

▪ ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

(Початок на 1-й стор.).

Ранкове і денне засідання 17 березня

Серед них — шість міністрів: з надзвичайних ситуацій Давид Жванія, науки і освіти Станіслав Ніколаєнко, фінансів Віктор Пинзеник, охорони здоров'я Микола Поліщук, закордонних справ Борис Тарасюк і міністр транспорту та зв'язку Євген Червоненко. Порушують норми закону про статут народного депутата також парламентарії—голови Запорізької, Чернігівської, Закарпатської, Волинської, Полтавської, Житомирської, Київської, Львівської, Тернопільської, Івано-Франківської, Одеської облрад і Севастопольської міської держадміністрацій. Досі посідають два крісла Секретар РНБО Петро Порошенко та Голова СБУ Олександр Турчинов.

Ще 3 березня регламентний комітет Верховної Ради надіслав листи всім депутатам-сумісникам, у яких було запропоновано визначитися до 10 березня. Проте, за словами В. Матвєєва, відповідь надійшла лише від депутата Ігоря Гринева, котрий стверджує, що виконує обов'язки директора Інституту стратегічних досліджень на громадських засадах. Комітет звернувся до Голови Верховної Ради України Володимира Литвина з проханням у 10-денний термін звернутися до суду про припинення повноважень усіх депутатів-сумісників. А лідер комуністів Петро Симоненко заявив: якщо парламентарії-сумісники і надалі порушуватимуть чинне законодавство, фракція КПУ «діятиме адекватно».

На розгляд депутатів було винесено проект постанови про відставку членів Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення, призначених від Верховної Ради. Як пояснив перший заступник голови Комітету з питань свободи слова та інформації Сергій Правденко, оскільки новий глава держави відправив у відставку свою «четвірку» Нацради, то парламентська «четвірка» залишилася неправочинною. Однак парламент проголосував за відставку лише одного члена Нацради — Володимира Манджосова. А Тетяна Лебедєва,

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Віктор Понеділко та Віталій Шевченко залишилися на посадах членів Нацради. Віталія Шевченка нещодавно було обрано до Верховної Ради за списком блоку «Наша Україна», однак на вчорашньому пленарному засіданні він заявив, що, продовжуючи працювати у Нацраді, складе депутатські повноваження.

Під час перерви в кулуарах парламенту відбулося голосування бюлетенями за призначення нових членів Рахункової палати України. Однак із 446 народних депутатів отримали бюлетені для голосування лише 230 парламентаріїв. А за Конституцією члени Рахункової палати мають обиратися не менш як двома третинами депутатського корпусу, тобто більш як 300 депутатами. Лічильна комісія прийняла рішення вважати вибори членів Рахункової палати такими, що не відбулися.

На денному засіданні депутати ухвалили постанови про обрання першим заступником голови Комітету ВР з питань соціальної політики та праці Ярослава Сухого, про проведення 6 квітня парламентських слухань на тему: «Свобода совісті й ідентифікація особи». Згідно з рішенням парламенту в парламентські слухання у травні буде винесено питання «Децентралізація влади в Україні. Розширення прав місцевого самоврядування», у червні — «Перспективи розвитку паливно-енергетичного комплексу України», у вересні — з питань розвитку інформаційного суспільства.

На початку пленарного засідання Голова Верховної Ради Володимир Литвин оголосив про вихід народного депутата Івана Бастриги з фракції «Регіони України» та його входження до фракції «Воля народу». До цієї фракції увійшов також депутат Геннадій Горлов, а новообрані парламентарії Михайло Ратушний і Володимир Пак поповнили лави депутатських фракцій Української народної партії і «Нашої України».

Юліана ШЕВЧУК.

Злочинця карайте, жертву не забувайте

Служителі Феміди виступають за реституційне правосуддя

▪ ПАРЛАМЕНТСЬКІ СЛУХАННЯ

Визначення на законодавчому рівні статусу суддів, запровадження суддівського самоврядування, встановлення судового контролю над законністю затримання та арешту громадян, взяття державою міжнародного зобов'язання на справедливий судовий розгляд. Попри негативну оцінку ходу судової реформи у державі, учасники парламентських слухань «Про здійснення судово-правової реформи в Україні» не обійшли увагою ці та інші прогресивні зміни нашої судової системи.

Одначе чи не найчастіше у сесійній залі порушували дві взаємопов'язані теми, що стали вже притчею во язицех: недостатнє фінансово-матеріальне забезпечення суддівської системи, а також продажність і непідкупність слуг Феміди. Пропонували звернути увагу на «об'єктивні» причини, через які Феміда змушена зривати традиційну пов'язку з очей, — низькі зарплати суддів, залежність від місцевої влади. Проте дехто з промовців, зокрема голова парламентського Комітету з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією Володимир Стретович, називали й інші причини та факти загрозливої корумпованості судової гілки влади. Вони очевидні, і насамперед виходять з низьких морально-вольових якостей чиновників, які виголошують вердикти від імені держави Україна.

Тому одна з вимог учасників слухань — запровадження прозорої процедури добору суддів на конкурсній основі, принципово інший підхід до розгляду дисциплінарної відповідальності працівників судустанов, обмеження адміністративних повноважень голови суду задля недопущення незаконного впливу на розгляд справ підлеглими тощо.

Керівник Вищої ради юстиції пан Шелест з парламентської трибуни визнав відверто, що його колеги по раді (а це високопоставлені керівники інших державних органів) через завантаженість основною роботою нездатні належним чином створити «сито», через яке в судову систему не потрапляли б недостойні юристи. Він вбачає вихід у створенні спеціальної інспекції.

А для того, щоб і в судових установах «фінанси не співали романси», а громадяни не плакали через продажність слуг Богині справедливості, парламентські слухачі пропонують вжити на державному рівні низку заходів. Скажімо, визначити детальний перелік бюджетних програм для фінансування судової влади, для прозорості діяльності судів уряд має запровадити окремий рахунок, на який би надходили до державного бюджету кошти від сплати судового збору. Законодавців просять установити базові норми фінансування судової гілки. Крім того — завершити до кінця 2005 року комп'ютеризацію судів для запровадження повного технічного фіксування судового процесу, введення автоматизованої системи розподілу справ, забезпечення всім суддям доступу до електронних інформаційних баз законодавства, доступності судових рішень для всіх зацікавлених осіб.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Учасники слухань просять уряд забезпечити своєчасне надання житла суддям, які його потребують; підвищити ефективність діяльності судової міліції з охорони приміщень судів, посилити безпеку суддів, працівників судів, їхніх сімей, учасників судового процесу.

Окрім побажання прискорити прийняття деяких нових кодексів, найвищому законодавчому органу держави рекомендовано розробити та затвердити дві концепції — розвитку правосуддя в Україні до 2015 року та реформування досудового слідства. Представники суддівського корпусу вважають також за доцільне на законодавчому рівні відмовитися від низки судових інстанцій: Касаційного суду України (КС визнав його неконституційним), єдиного на всю Україну Апеляційного суду, а натомість створити окружні кримінальні суди, відмовитися від військових судів...

Важливо, що самі представники судової гілки влади, переймаючись інтересами тих, кого вони розсуджують іменем держави, вкотре порушили проблему запровадження так званого реституційного (відновного) правосуддя. Бо завдання держави — не лише покарати порушників закону, а й подбати про відшкодування збитків, завданих жертві злочину. Не менш актуальними з огляду на це були вимоги передбачити можливість отримання громадянами компенсації у разі порушення «розумних строків» судового розгляду справи.

Анатолій БЕНЬ.

Плата за надра — допомога хворим

■ У ДЕПУТАТСЬКИХ ФРАКЦІЯХ І ГРУПАХ

Фракція Народної партії у Верховній Раді України наполягатиме під час розгляду змін до держбюджету-2005 на збільшенні фінансування онкології за рахунок 10-кратного підвищення плати за користування надрами України. Про це заявили на прес-конференції у парламенті народні депутати, члени фракції Народної партії Володимир МАЙСТРИШИН** (на знімку ліворуч) **та Олег ЗАРУБІНСЬКИЙ** (на знімку праворуч)**. Відповідний законопроект парламентарії вже подали на розгляд Верховної Ради.

О. Зарубінський, зокрема, зазначив, що запропоновані зміни базуються на статті 13 Конституції України, яка гласить, що земля, її надра, водні та інші природні ресурси України є об'єктами права власності українського народу. Водночас нині видобуток корисних копалин, які є загальнонародною власністю, приносить прибутки лише кільком десяткам підприємців. За словами В. Майстришина, у законопроекті передбачається плату за користування надрами акумулювати на спеціальному рахунку та спрямовувати на фінансування медичної допомоги онкохворим.

Народні депутати — члени фракції Народної партії, наголосили: ціна цього питання надзвичайно висока, адже в нашій державі на обліку в онкологічних закладах перебуває близько мільйона хворих на рак. Злоякісні новоутворення торік забрали життя майже 100 тисяч наших співвітчизників.

Юліана ШЕВЧУК.

■ КОНФЛІКТ

У справі Гурвиця—Боделана поки що три крапки

Ще за дві години до початку судового засідання будинок Приморського районного суду було оточено посиленими нарядами міліції. Такі заходи безпеки, як показали подальші події в Одесі, виявилися не зайвими.

Прихильники чинного міського голови **Руслана БОДЕЛАНА** на чолі з

інструкторами громадської організації "Единое Отечество" кинулися на штурм оточення.

— 15 працівників міліції, — розповів кореспондентові "Голосу України" начальник Приморського райвідділу полковник міліції Іван Ястремський, — зазнали нападу пікетувальників. Однак міліція фізичних заходів впливу до нападників не застосовувала.

Суд все-таки розпочав розгляд заяви народного депутата **Едуарда ГУРВИЦЯ** за фактом фальсифікацій під час виборів 2002 року і про визнання їхніх результатів недійсними.

Тим часом 16 березня заступник голови Верховного Суду України Анатолій Ярема своїм визначенням наказав на підставі статті 133 ЦПК України голові Приморського районного суду міста Одеси негайно передати заяву Е. Гурвиця Вознесенському районному суду Миколаївської області.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.
Одеса.

■ САМОВРЯДУВАННЯ

Просять допомоги у журналістів

Депутати запорізької міськради, котрі входять до складу депутатської групи "Єдність", заснували гранти для журналістів, які викривають неправомірні дії органів місцевої влади.

Як повідомили депутати на презентації конкурсу, фонд "Єдність" за майбутнє" готовий профінансувати журналістські розслідування за темами: "Факти і причини корупції в органах місцевого самоврядування", "Руйнування системи соціальних маршрутів у Запоріжжі", "Формування міською владою монопольних умов для існування комунальних підприємств" і низку інших.

Самі депутати не раз порушували ці питання на сесіях міськради. Разом з тим вони визнають, що до них не часто прислухаються й у них недостатньо сил для їх розв'язання.

Загальний бюджет конкурсу становить 50 000 грн. Переможці конкурсу будуть оголошені у травні, **як повідомляє "Інтерфакс-Україна".**

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення зміни до статті 1 Закону України "Про пенсії за особливі заслуги перед Україною"

Верховна Рада України **постановляє**:

І. Пункт 6 статті 1 Закону України "Про пенсії за особливі заслуги перед Україною" (Відомості Верховної Ради України, 2000 р,, № 35, ст. 289; 2002 р., № 41, ст. 293; 2004 р., № 16, ст. 233) викласти в такій редакції:

"6) особам, відзначеним почесним званням України, колишніх Союзу РСР та Української РСР "заслужений", державними преміями України, колишніх Союзу РСР та Української РСР, нагородженим одним із орденів України або колишнього Союзу РСР, Почесною грамотою Президії Верховної Ради Української РСР або Грамотою Президії Верховної Ради Української РСР, а також особам, яким до 1 січня 1992 року було встановлено персональні пенсії союзного чи республіканського значення".

II. Цей Закон набирає чинності з 1 січня 2006 року.

Президент України В. ЮЩЕНКО.

м. Київ,
3 лютого 2005 року.
№ 2417-IV.

■ ДЕПУТАТ В ОКРУЗІ

Газифікація триває

Минулого вівторка в Коропському районі відбулося введення в дію автоматичної газорозподільчої станції та газовідводу до с. Вишеньки. Це — ініціатива і турбота народного депутата України **Олега ПЕТРОВА**. Нове обладнання змонтовано за три місяці. Тепер газифіковано Черешенську школу-інтернат. А ще через деякий час перевагами газу користуватиметься вся сільська округа. Народний депутат України Олег Петров узяв участь в урочистостях з нагоди запалення голубого вогника.

Голова Чернігівської облдержадміністрації Владислав Атрошенко вручив грамоти виконавцям будівельних робіт — кращим представникам "Промінвестгазбуду".

Сергій ПАВЛЕНКО.

■ ФОТОФАКТ

У приміщенні Центрального музею Збройних Сил України відбулася церемонія урочистої передачі колекції холодної зброї. Вона належала колекціонерам Козименку А. В. та Шарапову О. М. і є значною для України, оскільки відтворює військову історію від кам'яного віку до середньовіччя. Унікальними предметами колекції є кам'яні сокири, наконечники для стріл та списів, булави, мечі та багато інших цікавих речей.

На знімку: колекціонер Анатолій Козименко та начальник Центрального музею Збройних Сил України Віктор Карпов.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

"Справа Георгія Гонгадзе": ЖЕРТВИ І ВИКОНАВЦІ

■ СУБ'ЄКТИВНІ НОТАТКИ З ПРИВОДУ

7 березня цього року близькі і знайомі попрощалися з екс-міністром внутрішніх справ Юрієм Кравченком. Після панахиди колишній глава держави Леонід Кучма, відповідаючи журналістам, сказав: "Ця гра почалася 2000 року..."

Звичайно, якщо мати на увазі рік, коли події почали стрімко розгортатися. Однак Леонід Данилович, на моє переконання, помиляється. "Справа Георгія Гонгадзе" стартувала як мінімум на рік раніше.

Павуки в банці

Рік президентських перегонів ознаменувався зміною керівництва СБУ. Окрім того, на початку 1999-го, як стверджувалося тоді у журналі "ПіК", Служба безпеки "вибила" указ глави держави, за яким працівникам будинку на Володимирській дозволялося проводити оперативно-розшукові заходи стосовно всіх силових структур в державі. У тому числі проти міліції.

Після цього розгорілося кілька гучних скандалів. Протистояння СБУ і МВС вщухло на деякий час з наближенням президентських виборів. Але "підкилимна боротьба", зокрема за вплив на Президента України, тривала.

І не лише правоохоронців. Жорстка конкуренція існувала і між виборчими штабами провладного, як сказали б тепер, кандидата. Нагадаю. Один із них базувався на фонді "Соціальний захист", і очолював його народний депутат Олександр Волков. Інший створили і керували ним народні депутати Віктор Пінчук, нині зять Леоніда Кучми, та Андрій Деркач, син тодішнього глави СБУ. (Був і третій, сформований на базі Народно-демократичної партії та об'єднаних соціал-демократів. Однак важливої ролі цей штаб не відігравав.)

Якщо фонд "Соціальний захист" робив ставку на вітчизняних політологів та політичних технологів, то в іншому штабі домінували... російські фахівці. (До речі, тоді **ходили чутки, що за тиждень до першого туру виборів російську команду повністю замінили їхніми земляками, фахівцями зі створення кризових ситуацій, які залишалися в Україні ще досить довго. Принаймні весь 2000 рік.**)

Вибори 1999 року були досить-таки "брудними". (Чого вартий лише інцидент у Кривому Розі!) Активну участь у них — принаймні так стверджували суперники Леоніда Кучми — брали й силові структури. І зрозуміло, на чиєму боці.

Після того, як Валерія Пустовойтенка Верховна Рада не затвердила на посаді Прем'єр-міністра України, й почалася велика гра. На головне міністерське крісло країни називалося чимало претендентів. Однак керівником уряду несподівано для багатьох став голова Національного банку Віктор Ющенко. Одна з причин його затвердження на цій посаді, казали, — тяжке фінансове становище України. Щоправда, за деякими ознаками він розцінювався як перехідна фігура. Наступний прем'єр мав перейняти естафетну паличку від Леоніда Кучми і стати його спадкоємцем. Окрім того, уряд, який очолював Ющенко, перекрив доступ до державної казни багатьом фінансово-політичним кланам, які прагнули покрити витрати на президентську кампанію Леоніда Кучми.

Але вже влітку 2000-го стало зрозуміло: Україна з фінансової ями поступово вибирається. Уряд успішно почав гасити заборгованість перед пенсіонерами. (Інша справа — за рахунок чого вдалося цього добитися і хто підготував грунт для виплат заборгованостей.) Тоді ж почалося і похолодання у відносинах Леоніда Кучми та Віктора Ющенка. Ходили чутки, що в листопаді (зверніть увагу на місяць!) уряд відправлять у відставку...

Третій вимушений авторський відступ

Власне, **якщо подивитися на "справу Георгія Гонгадзе" і "касетний скандал" під кутом боротьби за прем'єрське крісло, а в перспективі — і президентське, то все стає на свої місця.** Нічого дивного, що саме 2000 року почали з'являтися варіанти пошуку спадкоємця. Особливо з огляду на те, що відбувалося в сусідній Росії.

У вересні 1999-го в ролі керівника російського уряду опинився колишній працівник КДБ Володимир Путін. А 31 грудня Борис Єльцин зрікся своєї посади і передав йому право на престол.

Чи можна було реалізувати такий сценарій в нашій державі? Важко сказати. Тим паче, як стверджував Леонід Кучма, Україна — не Росія. Однак дехто вельми цього хотів. Недаремно в одній з московських газет наприкінці травня з'явилася публікація про майбутнього українського "Путіненка".

Водночас супроти головних гравців на політичному полі починають з'являтися компрометуючі публікації. Однак ще влітку важко було назвати головну фігуру, яка могла б сподобатися Леоніду Кучмі. А тому "били" тих, хто міг реально претендувати на перші ролі в оточенні глави держави.

Поступово **в політичному житті країни важливе місце почав обіймати тодішній міністр внутрішніх справ Юрій Кравченко.** Вголос казали про необхідність відокремлення бізнесу від політики. У своєму виступі в Київраді Леонід Кучма пообіцяв розібратися з так званими фінансово-політичними угрупованнями. Деякі аналітики у той час прогнозували прихід до керівництва урядом силовика. І посилалися на російський досвід. Серед найреальніших претендентів дедалі частіше називали ім'я Юрія Кравченка...

Отож нічого дивного в тому, що після зникнення Георгія Гонгадзе суспільству невідомі доброзичливці почали нав'язувати "міліцейський слід". Хоча до цього міліція сама "засвітилася", про що ми вже писали, у стеженні за Георгієм. Остаточно закріплював цей слід "касетний скандал", який, нагадаю, розпочався 28 (увага!) листопада.

(Видавець і головний редактор газети "2000" Сергій Кічігін в одній з публікацій, присвяченій "справі Георгія Гонгадзе" і "касетному скандалові", в березні 2001 року переповів цікаву розмову, яку мав на початку вересня того року. Представник однієї з комерційних структур сказав йому, що в листопаді в Леоніда Кучми виникнуть значні проблеми. За словами співрозмовника журналіста, про це йому сказав один колишній працівник чи то Комітету державної безпеки, чи то Головного розвідувального управління Генерального штабу ЗС СРСР з Москви.)

"Касетному скандалу" ми й присвятимо свої наступні суб'єктивні нотатки.

Володимир КОРОЛЮК.

НОВИНИ
П'ЯТНИЦЯ, 18 БЕРЕЗНЯ 2005 ▪ № 49 (3549)

Заступник міністра транспорту, генеральний директор "Укрзалізниці" Зенко Афтаназів підтвердив намір "Укрзалізниці" з 1 квітня підняти тарифи на вантажні перевезення, на пасажирські квитки класу "купе" та "СВ" на 50 відсотків

Зміна за рівнем мінімальної пенсії буде запроваджена не з 1 квітня, а з 1 січня 2005 року. Уряд зобов'язується додатково виплатити недоотриману різницю у пенсіях, заявила Прем'єр-міністр України Юлія ТИМОШЕНКО

■ ВІСТІ З РЕГІОНІВ

Велика вода несе великі проблеми

(Початок на 1-й стор.).

Рівненські співробітники МНС і колеги з Брестської та Гомельської областей Білорусі провадитимуть спільні операції з гарантування безпеки мешканцям під час повені. Сусіди з Пінського району в разі потреби пустять по Прип'яті криголам, щоб прискорити стоки річок Горинь і Стир з українського боку і не дати розгулятися повені у Володимирецькому, Зарічненському, Дубровицькому, Сарненському і Рокитнівському районах, **повідомляє наш власний кореспондент Олександра ЮРКОВА.**

Житомирський міськводоканал, очікуючи великої води, знижує рівень своїх водоймищ, щоб не дати Тетереву вийти з берегів. Та ще більше хвилює якість води, адже річка забруднюється. Неминуче зростуть і витрати на реагенти, потрібні для очищення: із середньомісячних 120 тисяч гривень до півмільйона, прогнозує керівник водоканалу Микола Волощук. Це підприємство й так заборгувало енергетикам 22 мільйони гривень, отож, можливо, підвищуватимуть тарифи, **повідомляє наш власний кореспондент Олексій КАВУН.**

У Луганську б'ють на сполох медики: сніг, що тане, відкриє велике скупчення побутового сміття на територіях лікарень, а з настанням плюсової температури повітря є загроза спалаху інфекційних захворювань. Управління охорони здоров'я облдержадміністрації підготувало клопотання до прокуратури області з проханням вжити жорстких заходів до комунальних служб, **повідомляє наш власний кореспондент Алла АНТИПОВА.**

У Львові, а також Дрогобичі та Самборі визнано незадовільною роботу комунальних служб на засіданні обласного штабу з ліквідації наслідків снігопадів. Найбільше навантаження лягло на плечі працівників МНС. Їм, зокрема, довелося розчищати дорогу для машини швидкої допомоги до далекого хутора і витягувати із заметів туристичні автобуси. Перший заступник голови ОДА Мирослав Сеник направив листа органам влади на місцях з вимогою мобілізувати місцеве населення на розчищення водостоків, дорожніх кюветів, водопропускних отворів, ужити заходів для страхування майна населення, передбачити евакуацію людей, **повідомляє наш власний кореспондент Оксана ТЕЛЕНЧІ.**

Лебеді прилетіли із ... США

На озеро села Передмірка Лановецького району Тернопільщини прилетіла пара лебедів. На лапках у них — металеві кільця з написом "USA. 2000" і нерозбірливі цифри. Справа орнітологів — визначити, з якого куточка США до нас прибули пернаті красені.

На знімку: мешканка села Клавдія Бондюк годує американських "гостей".

Фото Олега СНІТОВСЬКОГО (Укрінформ).

Бандитів — за грати

Дніпропетровськ. Тут заарештовано злочинну групу з шести осіб, які протягом 2000—2004 років скоїли низку вбивств і розбійних нападів на території Придніпров'я. **Як повідомили в Центрі зі зв'язків із громадськістю УМВС України в Дніпропетровській області**, троє затриманих уже мають судимості. Банда чинила напади на жителів регіону, застосовуючи обріз, виготовлений із гвинтівки Мосіна, та саморобний пістолет із глушником. Зброю та набої вилучено співробітниками УБОЗ Дніпропетровської області у ватажка банди. Нині всі члени злочинного угруповання перебувають у слідчому ізоляторі. Прокуратурою Дніпропетровської області стосовно них порушено кримінальну справу за статтею 257 (бандитизм) Кримінального кодексу України.

Сергій КОРОБКА.

ЧИНОВНИКИ ЧУБЛЯТЬСЯ, А У ВЕТЕРАНІВ ОКУЛЯРИ ЗНИКАЮТЬ

Уряд "посилив" соціальний захист сивочолих героїв

Країна готується відзначити 9 травня. У ювілейну дату Перемоги над німецько-фашистськими загарбниками в Києві відбудеться парад ветеранів. Як заявив віце-прем'єр, міністр із гуманітарних питань Микола Томенко, демонстрації військової техніки не буде. Планується, що Хрещатиком пройдуть переможці Другої світової війни, а члени уряду крокуватимуть з ними, зігнорувавши "трибуну" традицію вивищування над народом.

Чого ще чекати ветерану до свята? Кабмін обіцяє виплатити разову допомогу від 50 до 400 гривень. Уряд Тимошенко видав спеціальне розпорядження, згідно з яким ветеранам гарантовано безкоштовне зубопротезування, забезпечення ліками по рецептах лікаря й окулярами.

А поки що віце-прем'єр Томенко намагається з'ясувати, куди попередній уряд запроторив 20 із 26 мільйонів, передбачених на реалізацію програми "Зір" для ветеранів. У "окулярному" скандалі фігурує ексміністр праці і соціальної політики Михайло Папієв, кримінальну справу на якого вже передано до Генпрокуратури України. Останній вважає обвинувачення політичним замовленням і має намір захищати свою честь у суді, вимагаючи моральну компенсацію в розмірі... суми зниклих грошей. Її збирається витратити на будівництво пансіонатів для ветеранів.

Виступаючи в ефірі "5 каналу", Михайло Папієв пояснив, що очолюване ним відомство лише складало списки тих, хто потребував консультації окуліста. Мовляв, закупівлю окулярів проводили інші. Втім, на запитання ведучого, куди поділися гроші й окуляри для ветеранів, інтерв'юйований відповів не з першої спроби. Поки дійшли до суті, пан Папієв зробив кілька заяв. Зокрема, про свій намір і далі викривати антинародну соціальну політику нового уряду. Борець за справедливість, а по сумісництву лідер СДПУ(о) (парламентські вибори 2006 року зобов'язують), дорікає владі за те, що вона не виплачує пенсії в повному обсязі. Нагадаємо, що уряд В. Януковича заповідав вітчизняним пенсіонерам щомісячні виплати не нижчі за 284 грн. Щоправда, ця чимала стаття соціальних витрат чомусь не була врахована під час формування держбюджету-05.

Екс-міністр вважає, що ветеранів обманюють. Мотивує він це твердження, зокрема, тим, що до Дня перемоги інваліди Великої Вітчизняної війни, відповідно до законодавства, повинні б одержати 10 мінімальних пенсій (з 12.01.05 мінімальна пенсія становить 332 грн.), а новий Кабмін обіцяє їм лише 400.

Схоже, хто кому "замилює очі", розбереться суд. А поки що жодна з конфліктуючих сторін не відповіла чітко, чи отримають ветерани до свята нові окуляри.

P. S. Під час перевірки КРУ Міністерства соціальної політики і праці було виявило зникнення 747 тисяч окулярів, — повідомив міністр соціальної політики та праці В'ячеслав Кириленко. За його словами, факт пропажі було офіційно зафіксовано у присутності представників прокуратури і МВС, усі необхідні документи — у правоохоронців. Тепер, вважає Кириленко, це — їхня справа.

Ольга ВАУЛІНА.

Допоможи собі сам?

З ініціативи депутатів Погребищенської райради на Вінниччині створено благодійний фонд допомоги ветеранам Великої Вітчизняної війни. На сесії райради ухвалили звернення до трудових колективів підприємств з проханням допомогти благодійними внесками. Як зазначали депутати, у райцентрі у черзі на отримання квартир — п'ять інвалідів війни. Не всі фронтовики мають телефони, частина з них ніяк не дочекається спеціальних автомобілів.

Першими, на здивування ініціаторів акції, свої благодійні внески фонду запропонували самі ветерани — голова районної ради ветеранів війни і праці Василь Тимунь та його дружина Марія Басенко. Схожі ініціативи реалізують у деяких інших районах. Можливо, в області знайде підтримку пропозиція про перерахування трудовими колективами одноденного заробітку для ветеранських організацій. Це дало б змогу поліпшити напередодні свята матеріальне становище кожного із 213 тисяч ветеранів війни, які проживають на Вінниччині. Безпосередніх учасників бойових дій серед них менш як половина — близько ста тисяч.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Фотографія на пам'ять

Херсон. Кожного ветерана сфотографують і вручать знімок 9 Травня — таку акцію має намір здійснити міська влада на честь 60-річчя Перемоги. Найголовніший серед заходів, запланованих до знаменної дати, — привести в належний вигляд усі пам'ятні місця, пов'язані з Великою Вітчизняною. Буде розчищено й озеленено один із парків міста, пройде фестиваль ветеранської пісні, відбудеться благодійний ретроспективний показ фільмів. А ще оргкомітет запропонував заснувати для людей похилого віку телефон довіри.

Алла БРУСИЛОВА.

■ КОМЕНТАР ЮРИСТА

Законом України "Про Державний бюджет України на 2005 рік" та розпорядженням Кабміну цього року ветеранам війни передбачені такі розміри виплат щорічної разової допомоги до дня Перемоги:

інвалідам війни I групи — 400 гривень, інвалідам війни II групи — 330 гривень, інвалідам війни III групи — 270 гривень, учасникам бойових дій — 250 гривень, особам, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною, — 400 гривень, членам сімей загиблих та дружинам (чоловікам) померлих учасників бойових дій і учасників війни, визнаних за життя інвалідами, — 130 гривень, учасникам війни — 50 гривень.

Закон України "Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту" визначає допомогу від 3 до 10 мінімальних пенсій за віком (на сьогодні — 332 грн.). Тобто теоретично учасник бойових дій мав би отримати 1660 грн. Однак усі попередні роки ветерани війни не отримували разову допомогу в передбаченому законом розмірі, бо кожен рік бюджет зрізав цю суму і, наприклад, у 2004 році вона для учасників бойових дій становила 120 грн.

■ ФОТОФАКТ

Президент України Віктор Ющенко, виступаючи на пленумі Ради Організації ветеранів України, наголосив, що свято 60-річчя Перемоги має бути аполітичним і патріотичним, а в центрі його — сам ветеран.

Фото Миколи ЛАЗАРЕНКА (Укрінформ).

З Києвом працюватиме Любов Слізка

■ СПІВРОБІТНИЦТВО

Держдума РФ змінила свого українського куратора. Співголовою парламентської групи зі співробітництва з Верховною Радою України призначено віце-спікера Любов Слізку. Як вважає її попередник, депутат Олександр Лебедєв, "це підвищує статус комісії".

Олександр Лебедєв виступив з "відкритим листом" до колег-депутатів, у якому попередив, що в парламенті є сили, які "ведуть до реалізації масштабного і затяжного україно-російського конфлікту". Депутат нагадав, що минулого тижня Держдума з подання Костянтина Затуліна мало не прийняла документ, що міг призвести до конфронтації з Україною.

На прес-конференції в Москві російський депутат заявив, що "Україна в зовнішній політиці РФ стала домінуючою проблемою", запропонував розпустити СНД і не користуватися терміном "співдружність", коли йдеться про відносини Росії з новими державами на пострадянському просторі. Лебедєв направив президентові Володимиру Путіну десять економічних пропозицій зі співробітництва з Україною. Найважливіші з них, на його думку, стосуються виробництва літаків Ан-148, співпраці у галузі авіаперевезень, будівництва вагонів метро, рейкових автобусів, надання держкредитів для України на будівництво гірської залізниці Сімферополь—Ялта.

Віктор ТИМОШЕНКО.

Москва.

Уранці в четвер у Підмосков'ї в районі селища Жайворонки було обстріляно автомобіль глави РАТ "ЄЕС Росії" Анатолія Чубайса. Про це агентству "Інтерфакс" повідомило джерело в правоохоронних органах. Сам Чубайс під час нападу не постраждав.

За даними джерела агентства, невідомі відкрили вогонь з автоматичної зброї по кортежу глави РАТ ЄЕС під час виїзду з Жайворонків на Мінське шосе. Охорона Чубайса відкрила вогонь у відповідь.

■ ФОТОФАКТ

У Мадриді демонтовано пам'ятник колишньому іспанському диктатору Франко.

Фото АП.

■ ПАМ'ЯТЬ

Граблі латвійської політики

Мас-медіа рясніють новинами про День легіонера в Латвії. Франс Пресс: "Сварка з учасниками маршу в Ризі, поліція заарештувала більш як 20 осіб"; Ассошіейтед Пресс: "Латиські і російські демонстранти сваряться, ветерани марширують"; Бі-бі-сі: "Марш латиського SS спричинює зіткнення".

Не щастить Латвії з 16 березня — датою, коли в 1944 р. дві латвійські дивізії "Waffen SS" вступили в бій з радянськими частинами. Нещодавно День легіонера вважався держсвятом. Потім його скасували, а ветеранів дивізій, що присягали Гітлеру, просили, нібито через ремонт статуї Свободи, перенести святкування подалі від центру. Цього року їм запропонували згадати бойові заслуги на цвинтарях або вдома. Розуміючи, що Латвія вже в Євросоюзі, вони не стали планувати святкової ходи. Але джин уже вирвався з пляшки...

Молодіжна організація "Клуб 415" подала заявку на проведення святкової ходи в пам'ять про подвиги ветеранів. Ризька дума дозвіл дала. Уряд прийняв спеціальне рішення не брати участі в заходах 16 березня.

З ранку біля пам'ятника Свободи патрулювали поліцейські у формі й у цивільному, на конях і пішки, із собаками і без. Коли процесія "Клубу 415", у якій були і ветерани у формі, наблизилася до пам'ятника Свободи, навперейми вийшла шеренга людей у робах — в'язні концтаборів з жовтими зірками на грудях. Це були в основному активісти Об'єднаного конгресу російських громад, якому було відмовлено в проведенні антифашистського пікету. Заарештувавши протестувальників і розсіявши сотні тих, хто співчував, поліція забезпечила "Клубові 415" прохід до пам'ятника. Люди проходили під крики "Фашизм не пройде!" і "Росіяни, геть з Латвії!".

Володимир СТРОЙ.

Рига.

Ремарк вітає Андруховича

Відомому українському письменникові іванофранківцю Юрію Андруховичу присуджено спеціальну премію в рамках премії Миру імені Еріха Марії Ремарка (1898—1970 рр.) від німецького міста Оснабрюк. Ця премія присуджується за журналістські, белетристичні та наукові твори, присвячені проблемам внутрішнього та зовнішнього миру, а також за активну участь у справі визволення людини від будь-яких моделей пригнічення. Премія заснована 1991 року і вручається раз на два роки в місті Оснабрюк, де народився визначний німецький письменник-гуманіст. Організатори премії називають Юрія Андруховича одним з "найважливіших інтелектуальних голосів України", який у своїх блискучих есеях відкриває досі мало знаний регіон Європи. Вручення премії відбудеться у червні в Оснабрюці.

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківськ.

■ СВІТ КОРОТКО

ІТАЛІЯ

Солідарні із союзниками

Сільвіо Берлусконі заявив, що Італія не піде проти думки союзників по іракській коаліції, якщо вони будуть проти виведення італійських військ. Позицію Берлусконі підтвердив і Джордж Буш, який повідомив також, що всі війська з Іраку підуть тільки тоді, коли з'явиться впевненість у здатності іракських військових забезпечити порядок у країні.

ІЗРАЇЛЬ

Радикали готують нашестя на Храмову гору

Активісти єврейських праворадикальних рухів планують найближчим часом зібрати на Храмовій горі близько десяти тисяч своїх прихильників. Цю акцію буде проведено на знак протесту проти плану одностороннього відділення від Палестинської автономії, що передбачає евакуацію всіх ізраїльських поселень із сектору Газа.

ЛІВАН

Студенти проти виведення Сирії

Близько трьох тисяч просирійськи налаштованих студентів на заклик шиїтської організації "Хезболла" влаштували акцію протесту перед будинком посольства США в Бейруті проти виведення сирійських військ із країни. Маніфестанти звинуватили американських політиків у втручанні у внутрішні справи.

США

Гучна справа

У Сполучених Штатах арештовано 18 осіб, переважно росіян, вірмен і грузинів, які займалися контрабандою гранатометів, протитанкової зброї, ракет "земля-повітря" і автоматів російського виробництва. Пропонували також і збагачений уран.

УЗБЕКИСТАН

Заколот опозиції

У Ташкенті в штаб-квартирі незареєстрованої опозиційної партії "Озод Дехконлар" (вільні селяни) відбулася прес-конференція, на якій фермери і правозахисники Джизакської області заявили пресі про свій намір домагатися відставки сенатора Верхньої палати Олій Мажліса — парламенту Узбекистану —хокима (губернатора) Джизакської області Убайдули Яманкулова.

АФГАНІСТАН

Вибух у Кандагарі

У південному афганському місті Кандагар у місці, де було багато людей, поруч з рестораном учора спрацював вибуховий пристрій. У результаті загинули п'ять чоловік, ще 32 дістали поранення. 19 осіб перебувають у тяжкому стані в лікарні американської військової бази в Кандагарі. У правоохоронних органах повідомили, що розшукують підозрюваного в організації вибуху.

В Азію можуть прийти нові цунамі

Група сейсмологів із британського університету Ольстера вивчила лінії розломів навколо бірманської тектонічної мікроплити і дійшла висновку, що посилення натиску на сусідній суматранський розлом, що проходить уздовж самого острова, робить Суматру наймовірнішим місцем для наступного землетрусу. Водночас, наголошують сейсмологи, "точний час нового поштовху передбачити надзвичайно складно".

Тим часом тільки за останні дні — з 14 по 16 березня — у цій зоні відбулися два нові сильні підземні поштовхи. Індонезія є частиною так званого тихоокеанського вогненного кільця (могутнього тектонічного розлому): плити, що формують дно Індійського і західної частини Тихого океанів, заходять тут під азіатську плиту. По всьому стику плит розташовуються сотні вулканів. За оцінками вчених, сила поштовхів може досягти 7—7,5 бала за шкалою Ріхтера, порівняно з 9 балами грудневого. Однак це також може призвести до утворення цунамі, повідомляють інформагентства.

Примиритися! Щоб не забути...

■ ТЕМА

Президент Віктор Ющенко пропонує організаціям ветеранів примиритися. "Ми знайшли взаєморозуміння з усіма — з поляками і навіть з Японією. Ми не знайшли взаєморозуміння лише самі з собою. Я прошу вас, благаю знайти цю дорогу до взаєморозуміння, щоб 60-та річниця Перемоги стала днем, коли можна було б зробити хоч яку-небудь декларацію", — сказав він під час зустрічі на пленумі Ради Організації ветеранів України. Президент підкреслив, що 9 Травня є для українців днем національного свята, назвавши Перемогу у Великій Вітчизняній війні найвидатнішою подією минулого століття.

Та... Безпосередні учасники й досі перебувають в окопах по два боки фронту: колишні бойовики Української повстанської армії та воїни Радянської Армії. Спроби примирити їх та виробити національний консенсус робилися. Одна з останніх — пропозиція Української народної партії, яка звернулася до Віктора Ющенка з вимогою подати на розгляд парламенту проект закону "Про визнання УПА та інших учасників національно-визвольного руху учасниками бойових дій", аргументуючи необхідність його ухвалення "заслугами УПА в боротьбі проти німецько-фашистських окупантів і сталінських поневолювачів України".

Хочемо в такий спосіб примиритися? Чому вдаємо, ніби забули, що всі ми, принаймні переважна частина населення, "зроблені в СРСР"? Так само вдаємо, що пропозиції прирівняти бойовиків УПА до ветеранів Великої Вітчизняної війни суспільство сприйме однозначно. Так, на заході країни бійці УПА — герої. На сході їх вважають пособниками фашистів і бандитами. Сперечаються історики, котрі не можуть дійти спільної думки. Адже УПА — єдина в світі армія, що воювала водночас проти німецьких окупантів і радянських військ. А після війни члени УПА ще до 50-х років вели партизанську війну і знищували не лише загони НКВС, а й мирних жителів. Вдаватимемо, що такого не було?

Знаю, як мені заперечать прихильники "прирівняння": УПА боролася за незалежність України, а НКВС проти "бандерівців" діяло так само. Це — правда. Як і те, що обидві ці сили заклали під наше суспільство міни сповільненої дії, які вже вибухають. Що нам робити з цим нині? Йти на герць, доводячи кожен свою правоту? А в герць уже втягнуті не лише діти та онуки учасників тих подій, а й їхні правнуки. Будемо далі знищувати одне одного?

Світ, з його війнами, вже давно засвоїв ці уроки історії. Торік до Франції, де відзначалася 60-та річниця відкриття другого фронту членами антигітлерівської коаліції, був запрошений канцлер Герхард Шрьодер — уперше за всі післявоєнні роки, що означало: сторони досягли примирення. Хоч далеко не всі французи забули німецьку окупацію.

Ми теж прагнемо примирення. Не переконана, що це вдасться зробити саме в День Перемоги, щоб "ухвалити декларацію". Але є політична воля: Президент навіть ужив задля цього слово "благаю". Сумніво, що досягнемо цієї мети наскоком. Вочевидь, про примирення треба було подбати значно раніше, розробивши загальнонаціональну програму, котра послідовно впроваджувалася б. Бо досі намагання примиритися нагадували швидше спроби взяти реванш, ніж реалізацію продуманої ідеології.

Цікаво: всі учасники цієї війни уже давно помирилися. Наші ветерани навіть із задоволенням зустрічаються з "фріцами". А от один з другим помиритися не бажають. А може, годі вже вести війну, в якій не буде переможців? Сприймімо історію такою, якою вона була. З тим, щоб ніколи не забувати.

Валентина ПИСАНСЬКА.

Народ не розходився і до хрипоти дискутував про правильне розуміння історії і про сьогодення

ДЕНЬ
П'ЯТНИЦЯ, 18 БЕРЕЗНЯ 2005 ■ № 49 (3549)

Голова Чернівецького ФДМУ Петро Затварницький заявляє, що на Буковині велику кількість об'єктів продано «під політичне замовлення»

Як стверджує народний депутат України Юрій ЄХАНУРОВ, у разі підвищення тарифів на залізничні перевезення бюджет країни лише від металургії недоотримає 1,7 млрд. грн. податку на прибуток

■ **СПОРТ**

Президент ФФУ про рішення тренера

Позавчора тренер збірної України Олег Блохін заявив, що написав заяву про відставку зі своєї посади. А через кілька годин після цього виконком Федерації футболу України задовольнив прохання Блохіна.

За словами Григорія Суркіса, який зустрівся з журналістами, голосування відбувалося у телефонному режимі. За відставку Блохіна з двадцяти семи членів виконкому проголосували чотирнадцять, десять були проти (серед них він сам) і троє утрималися.

Президент ФФУ розповів, що два дні розмовляв із Блохіним на тему відставки. Але тренер був непохитний. Слідом за Блохіним намір скласти повноваження мають і його асистенти — Баль, Альтман, Кузнецов і Роменський.

— Видатний футболіст Олег Блохін виявився мудрим педагогом, — зазначив Г. Суркіс. — Він зміг створити в колективі чудовий і головне — переможний мікроклімат. Андрій Шевченко розповідав мені, що тепер він з особливим душевним піднесенням прибуває до збірної.

Події відбуваються так швидко і несподівано, що прогнозувати ситуацію не наважиться ніхто. Вболівальникам зостається лише сподіватися на правове рішення Апеляційного суду міста Києва, на засіданні якого мають розглядати питання про можливість поєднання Блохіним повноважень народного депутата та головного тренера збірної. У разі позитивної відповіді будемо просити Олега Блохіна повернутися...

Цікаво, що за часів перебування О. Блохіна у лавах фракції комуністів Верховної Ради його тодішні колеги і товариші не переймалися тим, що Олег Володимирович постійно проживав у Греції, де працював тренером різних клубів. І ось тепер, коли Блохін перейшов до іншої фракції, комуністи ініціювали його «справу».

Вісті звідусіль

Біатлон. Контіолахті (Фінляндія). Чемпіонат світу серед юніорів. Бронзову нагороду в перегонах на 7,5 км виборов наш Олександр Колос. Нагадаємо, що першого дня змагань срібну медаль в індивідуальних перегонах на 10 км завоювала Віта Семеренко.

Футбол. Кубок УЄФА. 1/8 фіналу. 16 березня. Перший матч. «Стяуа» (Румунія) — «Вільярреал» (Іспанія). 0:0. Матчі у відповідь. «Ньюкасл» (Англія) — «Олімпіакос» (Греція). 4:0 (перша зустріч — 3:1).

АЗ (Нідерланди) — «Шахтар» (Україна, Донецьк). 2:1. Голи: ван Гален, 9, Меєрдінк, 65 — Елано, 66. Алкмаар. Стадіон «Алкмаардерхут». 8 300 глядачів. **Арбітр** — Лусіліо Батишта (Португалія).

«Шахтар»: Лаштувка, Матузалем, Агахова, Левандовський, Рац, Срна (Кулаков, 61), Гюбшман, Беркауан, Дуляй (Жадсон, 58), Бєлік (Воробей, 71), Елано. Перший матч — 3:1.

Баскетбол. Євроліга ФІБА. «Іскар Штраус Нахарія» (Ізраїль) — БК «Київ» (Україна). 93:88. Завтра суперники зустрінуться в Києві.

Хокей. Відкритий чемпіонат Білорусі. Півфінальні серії до трьох перемог. Перші зустрічі. 16 березня. «Керамін» (Мінськ) — «Сокіл» (Київ). 2:1. «Юність» (Мінськ) — «Хімволокно» (Могилів). 3:2.

Добірку підготував **Віктор БРАНИЦЬКИЙ.**

■ **ЕКСТРАДИЦІЯ**

Доставлено підозрюваного в убивстві президента ФК «Шахтар»

Греція екстрадирувала в Україну В'ячеслава Сіненка, підозрюваного у причетності до вибуху в 1995 році на стадіоні «Шахтар» у Донецьку, внаслідок якого загинули вісім осіб, зокрема президент футбольного клубу «Шахтар» Олександр Брагін. Відомо також, що В'ячеслав Сіненко входив до організованого злочинного угруповання Євгена Кушніра—Анатолія Рябіна, причетного до вбивств голови Української міжбанківської валютної біржі Вадима Гетьмана і депутата Верховної Ради Євгена Щербаня, **повідомляє інформаційне агентство «Кореспондент».**

■ **ФОТОФАКТ**

Завод «Харчовик» відновив випуск одного з найулюбленіших сортів мінеральної води хмельниччан — «Кам'янець-Подільської».

Фото Станіслава СТОЯНОВСЬКОГО.

Гасіння локальних пожеж

Спеціальні економічні зони України: чи пройдемо між Сціллою справедливості і Харібдою законності?

Уряд задекларував наміри критичного перегляду особливих режимів для інвестиційної діяльності, що запроваджені в 11 спеціальних економічних зонах (СЕЗ) і на 66 територіях пріоритетного розвитку (ТПР) України. Проте вже під час оприлюднення цих намірів помітна відсутність консенсусу серед урядовців щодо формату здійснення такої ревізії. Якщо міністр економіки С. Терьохін наполягає на ліквідації усіх без винятку СЕЗ і ТПР, то Перший віце-прем'єр-міністр А. Кінах категоричний лише щодо окремих спеціальних режимів, у рамках яких порушується законодавство.

Безумовно, нелегальна діяльність підприємств, що працюють у СЕЗ і на ТПР, як і тих, що працюють за межами спецрежимів, має бути предметом першочергових перевірок правоохоронних органів. Однак, найімовірніше, уряд на цьому не зупиниться і вестиме мову про ревізію в ширшому контексті. У контексті переоцінки доцільності застосування в Україні такого специфічного інструменту інвестиційної та регіональної політики, як СЕЗ і ТПР. Справді, аналітики висловлюють кардинально протилежні думки щодо ефективності вітчизняних спецрежимів. В одних випадках саме завдяки пільговим умовам вдалося врятувати монофункціональне місто та створити робочі місця, а в інших — звільнення від сплати митних платежів перетворило зону на «чорну діру» в бюджеті.

Не стаючи на позиції ані pro, ані contra існування в Україні спеціальних зон, хочу привернути увагу до іншого аспекту проблеми. У рамках СЕЗ і ТПР на сьогодні абсолютно легально реалізується 768 інвестиційних проектів, більшість з них — у Донецькій (209 проектів), Львівській (128), Закарпатській (120) областях і Харкові (84). Сукупна кількість створених у рамках цих проектів нових робочих місць на початок 2005 року сягнула 52 тисяч. Такою є масштабність питання. Про це слід особливо пам'ятати, оскільки його вирішення «хірургічним» способом у рамках чинного законодавства практично неможливе: низка законів України передбачає певні гарантії стабільності правового режиму функціонування для суб'єктів СЕЗ і ТПР. Звичайно, кваліфіковані юристи, використовуючи традиційні для українського законодавства неузгодженості між окремими нормативно-правовими актами та неоднозначність трактування окремих їх положень, можуть сформулювати більш-менш легальні підстави для прийняття рішення щодо ліквідації усіх (чи вибраних) СЕЗ і ТПР. Але чи готовий уряд заплатити відповідну ціну — численні судові позови, скорочення робочих місць, акції протесту — за реалізацію такого рішення? І чи це єдино можливий варіант виходу із патової ситуації: справедливість — законність?

Наголосимо, що необхідність кардинальної зміни формату державної політики у сфері СЕЗ і ТПР не викликає сумнівів. Проте підходи до розв'язання цієї проблеми, озвучені урядом, дуже нагадують кавалерійські атаки, прихильниками застосування яких, до речі, нещодавно були і керманичі старої влади. Зайве нагадувати, що запроваджені протягом 1999—2004 років численні мораторії на затвердження нових інвестиційних проектів у рамках спецрежимів та вибіркові покарання офірних цапів не були результативними. Отже, є високий ризик повторення старих помилок гасіння локальних пожеж. Зазначимо, що дотеперішні наміри нового уряду щодо СЕЗ і ТПР були оголошені винятково в контексті бюджетної політики: мовляв, це один із ключових інструментів ухиляння від сплати податків.

Водночас зазвичай не приділяється належної уваги аналізу соціального та економічного впливу, який СЕЗ і ТПР мали на розвиток окремих структурно слабких територій. Адже важко заперечити наявність прикладів успішної реалізації задекларованих цілей у рамках СЕЗ «Сиваш», «Яворів», «Закарпаття». Водночас слід наголосити, що до цього часу не відбулося публічної дискусії щодо результатів експерименту в межах першої української зони «Сиваш», який тривав протягом 1996—2001 років. Брак політичної волі та заангажованість суб'єктів аналізу не дають змоги ідентифікувати реальну ефективність українських СЕЗ і ТПР. Переконаний: лише комплексний аналіз усієї палітри наслідків функціонування спецрежимів дасть можливість сформулювати якісно новий формат державної політики щодо СЕЗ і ТПР.

Уникаючи спокуси винаходу суто українського велосипеда, важливо зробити правильні висновки з міжнародного досвіду. Йдеться не так про китайські СЕЗ, доречним і недоречним згадуванням яких ми зловживаємо, як про ближчі — в географічному і семантичному сенсах — приклади. Насамперед маю на увазі історію та сучасний стан 14 СЕЗ Польщі. На початку 2004 року польський уряд у переговорному процесі з Єврокомісією щодо набуття членства в ЄС «виторгував» для компаній—суб'єктів зон шестирічний перехідний період, протягом якого відбудеться поступовий перехід суб'єктів на загальні підстави функціонування.

Привертає увагу те, що Польща та Україна одночасно — 1995 року — створили свої перші зони («Євро-Парк Мєлєц» та «Сиваш»). Порівняльними є й сучасні масштаби діяльності: в польських спецрежимах реалізується 650 проектів, в українських — 768. Натомість, за даними Українського аналітичного центру «Інститут реформ», результативні показники істотно відрізняються. Наші західні сусіди в рамках спеціальних зон залучили 4,8 млрд. дол. інвестицій та створили 63 тис. робочих місць, тоді як вітчизняні аналоги становлять 1,6 млрд. дол. та 46 тис. робочих місць.

Не на нашу користь і порівняння обсягів наданих податкових пільг: 483 млн. дол. (Польща) і 832 млн. дол. (Україна). Хоча тут слід відзначити принципову різницю у підходах до стимулювання інвесторів фіскальними засобами: в Польщі суб'єкти СЕЗ мають право на пільговий варіант оподаткування винятково за підсумками їх підприємницької діяльності (оподаткування прибутку підприємств). Водночас можливості українських суб'єктів для легального зменшення податкового тягаря набагато ширші, а найпопулярнішими серед них, як відомо, є пільги з митних платежів, які становлять майже 70 відсотків усіх умовно нарахованих платежів.

Одним з пояснень успішності польських зон є те, що особливий акцент державної політики робився на розвиток інфраструктури відповідних територій — транспортних комунікацій, інформаційного, телекомунікаційного забезпечення та ін. А в Україні саме низький рівень розвитку інфраструктури просто відлякує потенційних інвесторів. За таких умов немає сенсу вести мову про залучення інвестицій на депресивні території. Розв'язанням проблеми можуть стати регіональні інфраструктурні фонди — на зразок так званих структурних фондів Європейського союзу, кошти з яких мають спрямовуватися на розвиток і підтримку інфраструктури території. Окрім того, значні надії покладаються на інструменти розвитку, що передбачені проектом закону «Про стимулювання розвитку регіонів», який найближчим часом має бути винесений на голосування у другому читанні.

Підсумовуючи, хочу наголосити на засадничій проблемі українських СЕЗ і ТПР, яка лежить у площині стратегічного планування розвитку економіки України. Досі не було чітко визначено, яку саме роль мали зіграти спецрежими в українському економічному диві. Цілі, які були задекларовані під час створення більшості СЕЗ і ТПР, — залучення іноземних інвестицій — на сьогодні дискредитовані, й було б наївно сподіватися на можливість відновлення довіри з боку іноземних інвесторів до спецрежимів. Тому, на мою думку, сьогодні слід говорити про СЕЗ і ТПР у контексті регіональної політики, роблячи акцент на підвищенні ділової активності на депресивних територіях та стимулюючи партнерство місцевої влади, громадськості й бізнесу.

До того ж такий формат, на мою думку, повинен обов'язково передбачати чітко окреслену послідовність заходів державної політики: починаючи від викорінення нелегальних видів діяльності в рамках СЕЗ і ТПР, визначення чітких критеріїв ефективності функціонування окремих типів спецрежимів, прив'язки обсягів отриманих пільг підприємствами від їх результатів (наприклад, створених робочих місць, залучених інвестицій) та забезпечення поступового виходу компаній-суб'єктів із пільгового режиму роботи. Безумовно, важливим є постійний публічний діалог зацікавлених сторін.

Ефективність нового формату державної політики щодо СЕЗ і ТПР України залежатиме від того, чи зуміємо провести — принаймні не менш успішно, аніж міфологічний Одіссей, — державний корабель між Сціллою справедливості і Харібдою законності.

Іван ВАСЮНИК,
народний депутат України.

Автомобілісти проти обов'язкового страхування

Під стінами парламенту за підтримки партії «Єдина Україна» відбулася акція, спрямована проти набуття чинності Законом України «Про обов'язкове страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів». Учасники акції, вимагаючи від депутатів скасувати цей документ, стверджували, що запровадження обов'язкового страхового збору стане ще одним тягарем фіскального тиску держави на громадян. А запропонована базова ставка страхового внеску на рівні 291 гривня 49 копійок — занадто висока для більшості автовласників, доходи яких не перевищують прожиткового мінімуму.

Як повідомив лідер фракції «Єдина Україна» Богдан Губський, фракція запропонувала народним депутатам скасувати обов'язкове автострахування і створити робочу групу у складі депутатів, страхувальників, представників громадських організацій автомобілістів для підготовки нового законопроекту, який врахує всі зауваження та побажання зацікавлених сторін, а також європейський досвід.

Юліана ШЕВЧУК.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Яку саме роль мали зіграти спецрежими в українському економічному диві

Я — українець

Мій вік визначається двома сімками, але в душі я на шістдесят років молодший. Доказом цьому служить низка фактів: друкуюся в районних і обласних газетах, обробляю з дружиною п'ятнадцять соток землі, воджу автомобіль.

Колись був піонером, комсомольцем, членом партії, учасником бойових дій, двадцять п'ять років присвятив прокуратурі. Зараз — на пенсії. Маю час присвятити себе громадській діяльності. На жаль, гострий протест відчуваю багато до чого з того, що відбувається в моєму місті, районі, області, а часом і країні.

Не можу дивитися, як у рідній Василівці, та й у сусідньому Степогірську, стоять, мов "пам'ятники" нинішній безгосподарності й безвідповідальності, майже півтора десятка недобудованих будинків і дві поліклініки. А тим часом скільки людей потребують житла й лікування! Не раз писав про це в місцевій пресі, але реакції ніякої. Наше керівництво міняється, як рукавички, а довгобуди залишаються...

Не меншою мірою мене, як громадянина України, хвилює патріотичне виховання молодого покоління. Я так розумію, що мова й національність людини взаємозалежні і доповнюють одна одну. Вони ж породжують національну ідею і любов до Батьківщини.

Розповім один випадок зі свого життя. Був я якось у Трускавці і зайшов до перукарні. Дівчина-майстер, почувши мою мову, питає: "Ви москаль?" Відповідаю, що ні. Але вона продовжує стверджувати, що я "москаль"...

Змушений був доводити, що я — українець і не винен у тім, що в інституті нам викладали російською мовою, служба в армії теж ішла по-російськи, та й потім усе діловодство... Перукарка тільки відмахнулась: мовляв, її бабуся живе у Франції, але прекрасно розмовляє українською мовою!

Що міг сказати на виправдання? Дівчина була на сто відсотків права! Вона — патріотка землі, на якій народилася. Я теж патріот, але через погане знання рідної мови відчуваю певну провину перед цим словом.

Думаю, що наше молоде покоління повинне в першу чергу знати свою українську мову. Що ж стосується вивчення іноземних мов, те це право і престиж кожної людини, яка проживає в Україні.

Іван ПЕРЕДЕРІЙ.

Василівка
Запорізької області.

■ ФОТО З КОНВЕРТА

Сніг мистецтву не завада.
Фото Сергія КОВАЛЯ.
Київ.

Бракує тепла в домі

Торік у нашому селі провели газ. І вже цієї зими моїм односельцям було тепло. А мені, 70-річній самотній пенсіонерці, допомогти ніхто не хоче. За власні кошти купила труби, заплатила за їх доставку, а от провести — немає ні копійки. А в сільраді до моїх проблем усі сліпі й глухі.

Кажуть, що депутат нашого виборчого округу № 196 Богдан Губський дуже чуйна і справедлива людина. У листі до виборців він наголосив: "Як ваш посланець у найвищому законодавчому органі держави зроблю все, щоб кожен з вас відчув справжню вагу даної обіцянки, щоб врешті-решт сподівання кожного на стабільну, добре оплачувану роботу, гідну пенсію, тепло і світло в домі, на достойну безплатну освіту та медицину, на людську увагу і чуйність, на торжество справедливості, духовності, на краще життя стали дійсністю". Я дуже сподіваюся, що все це у нас буде. Але от чого-чого, а тепла в домі мені нині бракує. Можливо, Богдан Володимирович прочитає мого листа й допоможе. На жаль, інші від мене відвернулися.

Марія РИБКА.

Канівщина
Золотоніського району
Черкаської області.

Виграв у казино — подавай декларацію

■ ЮРИДИЧНА КОНСУЛЬТАЦІЯ

Нині багато говорять про оподаткування фізичних осіб, зокрема про необхідність подання податкової декларації. Хотілося б знати, кому потрібно обов'язково подавати декларацію в 2005 році.

Юрій ДРОЗД.

Київ.

Законом України "Про податок з доходів фізичних осіб" передбачено, що декларацію мають обов'язково подавати в таких основних випадках. Якщо оподатковуваний дохід (прибуток) не включений до розрахунку загальних доходів попередніх періодів та самостійно виявлений у звітному періоді платником податку або нарахований податковим органом. Якщо внаслідок проведення остаточного розрахунку з особою, яка припиняє трудові відносини з роботодавцем, виникає сума недоплати, що перевищує суму оподатковуваного доходу платника податку за останній звітний період (непогашена частина такої недоплати включається до складу податкового зобов'язання платника податку за наслідками звітного податкового року). Якщо внаслідок проведення остаточного розрахунку з особою, яка припиняє трудові відносини з роботодавцем, виникає сума переплати, що перевищує суму податкового зобов'язання, нарахованого за останній звітний період (така сума підлягає відшкодуванню з бюджету). Якщо отримано дохід у вигляді виграшу в азартні ігри в казино, інших гральних місцях чи домах. Якщо джерело виплат будь-яких оподатковуваних доходів є іноземним або особа-резидент виїжджає за кордон на постійне місце проживання. А також при отриманні нецільової благодійної допомоги від благодійника — фізичної особи. Подається декларація на бланку спеціально встановленої форми до 1 квітня до податкової інспекції за місцем проживання.

Юлія ЄЛТУНОВА.

Топчемося на місці

Скрізь чуємо, що промисловість та економіка зростає, бюджет потроївся, тільки чомусь рівень нашого життя топчеться на місці. Напевно, це тому, що як тільки збільшуються пенсії і зарплати, то одразу стрибають і ціни.

Приміром, я у 1999 році отримував пенсію 70 гривень, тепер — 295. Сума зросла, а її купівельна спроможність не змінилася: як і раніше, так і тепер можу купити за ці гроші лише десять кілограмів м'яса або сто літрів бензину.

Думаю, що новому уряду, щоб покращити наше життя, потрібно встановити суворий державний контроль за цінами і покінчити з практикою необгрунтованого їх підвищення.

Віктор ДРОГОБИЦЬКИЙ.

Солотвин
Богородчанського району
Івано-Франківської області.

Пільги знищили

Блага, що мав наш народ, знищені. Українців позбавили заощаджень, безплатного навчання і медичного обслуговування. А пенсіонерів і інвалідів довели до злидарського існування.

Зникли пільгові магазини для інвалідів, учасників бойових дій і воєн. Раніше транспортні засоби, які належали інвалідам Великої Вітчизняної війни (і прирівняним до них), не оподатковувалися. А ще в поліклініках перестали виписувати пільгові рецепти на медикаменти.

Можна ще дуже багато назвати порушень стосовно цих людей. А вони, у свою чергу, не можуть кожного разу звертатися до суду по кожну пільгу і боротися за відновлення своїх законних прав.

Болеслав МОСТОВИЧ.

Станційне
Лугинського району
Житомирської області.

А кордони застаріли

Ще в часи Радянського Союзу були встановлені в нас кордони районів і областей. Ці старі поділи створюють тепер багато незручностей: села опинилися далеко від райцентрів і людям важко вирішувати свої побутові питання. Дехто навіть відмовляється від субсидій, тому що вартість поїздок під час оформлення робить їх невигідними.

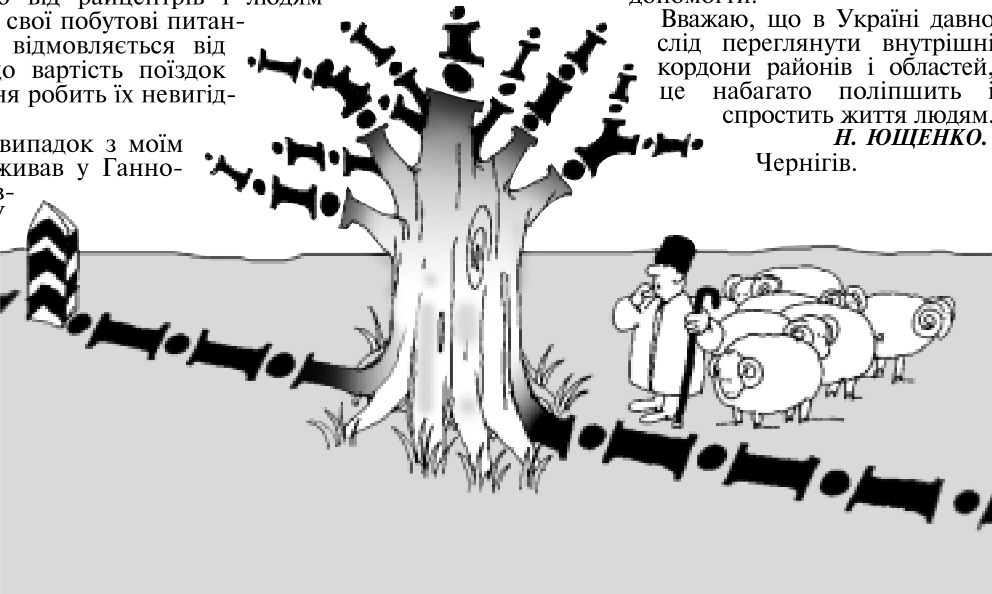
Чи от сумний випадок з моїм дядьком, що проживав у Ганно-Покровці Ширяївського району. У нього сильно заболіло горло. Відвезли в районну лікарню за шістдесят кілометрів. Відтіля направили до обласної лікарні — це ще плюс сто п'ятдесят кілометрів. На жаль, операція дядю вже не врятувала, було пізно...

Може, якби хворого відразу відвезли до райлікарні сусіднього Іванівського району, що за п'ятнадцять кілометрів від села, лікарі встигли б йому допомогти.

Вважаю, що в Україні давно слід переглянути внутрішні кордони районів і областей, це набагато поліпшить і спростить життя людям.

Н. ЮЩЕНКО.

Чернігів.

■ ТВОРЧІСТЬ ЧИТАЧІВ

Не єдиним хлібом...

Ой, скоро, скоро потяг рушить,
Ой, скоро, скоро загуде...
(Народна пісня)

Так співали хлопці та дівчата,
"Западенці", наші земляки,
Як Донбас летіли піднімати
В поїздах звичайних чи швидких.
Й підняли, і не зцурались долі,
Сім'ї появлялися, рідня,
Тільки корінь на чужому полі
Хто й коли навіщось поміняв.
Все було: вугілля — міць держави.
На агітку тільки, на плакат...
Для народу ж — майбуття іржаве
Порожняк гонило напрокат.
Не єдиним хлібом в день зарплати
Ми живі, а єдності теплом.
Тільки праця звеселяє хату,
Привітає друзів за столом!
Є така свята година злуки.
В серці ще, а не в календарі.
Долю вже беруть у свої руки
Не базіки — люди, трударі.
Будемо єдині!
Нас багато!
Скажемо насильникові: ні!
Тільки разом нас не подолати
Ворожнечам, зраді та брехні!
Не дамо любителям розбрату
Розтоптати перемоги дні!

Ніна МИКОЛАЙЧУК.

Острожець
Млинівського району
Рівненської області.

■ НАМ ПРО НАС

Небайдужа до читачів

Шановні працівники "Голосу України", щиро дякую вам за хорошу і змістовну газету. Передплачую її з дня заснування, а кілька років тому навіть пощастило подарунок від редакції отримати.

Дуже любив читати "Голос" і мій чоловік. На жаль, його вже дев'ять років немає, тож газета для мене — це ще й пам'ять про нього.

Якось я звернулася до "ГУ" по допомогу. Мого листа переслали до фонду "Взаєморозуміння і примирення", звідки я отримала змістовну і зрозумілу відповідь. Було дуже приємно, що редакція не байдужа до долі своїх читачів.

Особливо вдячна кореспондентові Валентині Писанській, за те, що опікується нашими виплатами. Її статті вражають критичністю і об'єктивністю, та найприємніше, що в кожному рядочку відчувається турбота про жертв нацизму, таких, як був мій чоловік.

Поліна ДІДИК.

Мукачеве
Закарпатської області.

Сторінку підготували Ірина Васильченко та Оксана Калугіна. Малюнки Олексія Кустовського

П'ЯТНИЦЯ, 18 БЕРЕЗНЯ 2005 ■ № 49 (3549)

Голова ВР АРК Борис Дейч обговорив питання наділення репатріантів земельними ділянками з Президентом України Віктором Ющенком

Іван Луп'як: "Ладні хоч сьогодні укласти контракт з фірмою, котра зможе налагодити переробку так званої мездри"

■ ЦІНИ

Було наказано… "розбити вщент"

Утім, "Голосу України" вдалося залагодити справу автолюбителів без "кровопролиття"

Майже увесь січень нинішнього року сумський корпункт "Голосу України" знаходився в облозі. Сумські автолюбителі вимагали "розбити вщент" на сторінках газети керівництво обласної організації Всеукраїнської спілки автомобілістів. Спочатку вимоги були усні, згодом — письмові: упродовж січня ваш кореспондент отримав чотири листи за підписами майже сотні автолюбителів. Наведу уривок лише з одного, найбільш толерантного.

"Сьогодні понад півтори тисячі приватних автолюбителів Сумщини зберігає свої автомобілі на платних стоянках спілки автомобілістів. На жаль, ціни за їх охорону невпинно зростають. Якщо торік місячне утримання одного чотириколісного "коня" коштувало господареві 40 гривень, то в січні нинішнього ціна за нього одразу підскочила на 50 відсотків і досягла 60 гривень. При цьому президія сумської обласної організації, немов щитом, прикривається постановою Кабміну про підвищення мінімальної зарплати та посилається на подорожчання енергоносіїв, орендної плати за землю, розширення сфери послуг тощо. Однак усі ці запевнення, м'яко кажучи, викликають сумнів. Енергоносії, приміром, не подорожчали, а послуг, як не було, так і немає...".

У 22 підписантів виникла ціла низка запитань, зокрема, чому їх, членів громадського об'єднання, взагалі не ознайомили з калькуляцією вартості утримання автостоянок?

...За чотири роки керівництва сумською обласною організацією ВСА таку масовану атаку автолюбителів її голові Олександру Білоусу доводиться відбивати вперше.

— Зрозуміти невдоволення членів спілки можна, — погоджується Олександр Стефанович. — Будь-яке подорожчання завжди викликає спротив і обурення споживачів. Нікому з нас не хочеться виймати з власної кишені зайвої копійки.

— Тим паче, коли плата сягає захмарних висот. До речі, з якої такої радості цьогорічна місячна плата за автостоянку зросла саме до 60, а не до 80 чи 100 гривень? До того ж, як зазначається в листах, келійно, без будь-якого економічного обгрунтування.

— З урахуванням цінових реалій сьогодення не така вона вже й захмарна. Так, зокрема, в цьому році порівняно з 2000-м середньомісячний заробіток штатних працівників спілки зріс у 4,7 разу і нині становить 454 гривні. А отже, річний фонд зарплати з нарахуванням на неї обов'язкових 37,6 відсотка відрахувань до Пенсійного фонду перевищить цього року 670 тисяч гривень — половину суми внесків, що сплачено за утримання автомобілів. Крім цього, торік більш як наполовину зросли ціни на матеріали, зокрема, будівельні, необхідні для ремонту та опорядження автостоянок, а також паливо, засоби протипожежної безпеки тощо. Треба також врахувати, що близько десятої частини наших автолюбителів — пільговики або почесні члени спілки, які сплачують лише 50 відсотків членських внесків. Торік за оренду землі, спожиту електроенергію та інших обов'язкових податків нами було сплачено більш як 100 тисяч гривень. Майже вдвічі більше коштів пішло на ремонтні та опоряджувальні роботи. Зрештою всі доходи і витрати зафіксовані в річному кошторисі. Тож звинувачення скаржників у "економічній диверсії" не витримує жодної критики.

— Але чому тоді керівництво спілки тримає кошторис утримання стоянок як надсекретну військову таємницю й тим самим провокує нездорові пересуди серед рядових членів спілки?

— Жодних таємниць. Ми справді не вивішуємо наших звітів на кожному телеграфному стовпі. Однак нічого й не приховуємо. Для автолюбителів наші двері завжди відкриті навстіж. Тож замість того, щоб писати скарги і звинувачувати нас в усіх смертних гріхах, кожен з них за бажання міг безперешкодно ознайомитися з бухгалтерськими звітами безпосередньо в офісі спілки.

— І все-таки з огляду на те, що, порівняно зі столицею та іншими українськими мегаполісами, в Сумах набагато нижча зарплата, для переважної більшості місцевих автолюбителів навіть 60-гривневий членський внесок — теж великі гроші. Тож чи можливо віднайти компроміс, який задовольнив би обидві сторони?

— Одразу сказати "так" я не готовий. Проте вихід з цього замкнутого кола спробуємо знайти якнайшвидше, про що негайно повідомимо редакцію "Голосу України".

Полковник запасу Олександр Білоус свого слова дотримав. 10 лютого на засіданні обласної президії було прийнято рішення зменшити місячну вартість утримання одного автомобіля на підпорядкованих їй автостоянках на 10 гривень, до того ж із збереженням уже затвердженого рівня зарплати працівникам спілки, у тому числі й автостоянок. Плату зменшено за рахунок відмови від ремонту і опорядження автостоянок. Крім цього, Олександр Стефанович пообіцяв редакції найближчим часом усунути всі наявні недоліки, на яких вказано в листах-скаргах.

Так, завдяки втручанню газети та діям керівників обласної організації ВСА, цінову проблему в Сумах сьогодні знято з порядку денного. Та чи надовго? Адже у більшості сусідніх регіонів ціни за місце на автостоянках, наче за велінням чарівної палички, зросли ще наприкінці минулого року. До того ж значно вище, аніж у Сумах. Дуже підозріла "єдність".

Владислав ЖМУРКОВ.

Сумська область.

■ ВІТЧИЗНЯНИЙ СТИЛЬ

СПРАВА ТАКИ В КАПЕЛЮСІ

Свого часу хустські капелюхи носило все Політбюро ЦК КПРС на чолі з його генсеками, починаючи від Микити Хрущова й закінчуючи Михайлом Горбачовим. Тодішня Хустська фетрофільцева фабрика за рік виробляла понад два мільйони "крисаньок". І все ж задовольнити невгамовний попит не могла. Хоч капелюхи виготовляли не лише в Хусті, втім, саме вони мали своєрідний шарм. Високу марку тримають хустські фетровики й нині.

— Навіть попри те, що обсяги виробництва із втратою неосяжних ринків збуту колишнього такого ж неосяжного Союзу та країн соціалістичної співдружності незмірно впали, — каже директор ТОВ "Хустська фабрика фетрових головних уборів "Хуст-Фільц" Іван Луп'як **(на знімку)**, — а отже, величезні виробничі площі й земля, на якій вони розміщені, стали зайвими. Колишнє потужне підприємство опинилося між небом і землею й почало обростати боргами, мов шовками. Далися взнаки й кількаразові підвищення цін на енергоносії, без яких капелюха, як мовиться, не звариш. А його треба варити у прямому сенсі — технологія передбачає використання гарячої води та пари. Виробництво — енергозатратне. Довелося скорочувати виробничі потужності, а отже, й робочі місця. Фетрофільцева спочатку трансформувалася у ВАТ "Виробниче торгове підприємство фетрових головних уборів "Хуст". У 2000 році Державна податкова інспекція порушила справу про його банкрутство, в якому ВАТ перебуває й тепер. Для того, щоб зберегти виробництво та робочі місця, колектив створив ТОВ "Хустська фабрика фетрових головних уборів "Хуст-фільц". Розпочинали не те, що з нуля, а з мінуса. І уже в 2002 році ми реалізували продукції на 2 мільйони 400 тисяч гривень і отримали 300 тисяч гривень прибутку. Його використали на ремонт основних засобів і частково — на закупівлю сировини. Торік уже виробили й реалізували продукції на 3 мільйони гривень. Та найголовніше те, що зберегли унікальне для регіону виробництво і фахівців, котрих тепер ніхто не готує. Майже цілком оновили асортимент, і тепер це — більш як сотня моделей. Особливо подбали про жінок. Тим паче, що вони масово повертаються до моди своїх бабусь і навіть прабабусь, котрі полюбляли капелюшки. Їх виробляємо на будь-який смак. Не забули і про дітей.

— А от сильна половина людства тепер надає перевагу різноманітним кепкам, кепі чи беретам.

— Це теж враховано. До розробки моделей залучили не лише своїх фахівців, а й провідні модельні агентства, у тому числі Юдашкіна. Тепер йдемо не те, що в ногу з модою, а й диктуємо її. Це підтверджують численні виставки і в Україні, і за її межами. На багатьох з них нам навіть надано право вибору місця. На ювілейній, двадцятій, міжнародній виставці "Рослегпрому", що відбувалася в Москві, Україну представляли тільки ми. Окрім листа-подяки за участь та запрошення до подальшого співробітництва, привезли півтора десятка реальних контрактів. Не кажу вже про відчуття гордості за державу, яку представляли. Наші вироби виготовлені з вітчизняної сировини, за вітчизняною технологією й нічого чужого в них нема.

— Іване Михайловичу, кажуть, що ваші фахівці можуть виконати будь-яке індивідуальне замовлення.

— Це — правда. І замовляють. У тому числі й зірки естради. Виконували ми, приміром, і замовлення Яна Табачника. Проте не відмовилися і від традиційних моделей. Як і завше, мають попит тирольські капелюхи, що їх особливо полюбляють мисливці та лісівники. Маємо "крисані" й для рибалок, і для туристів. Якщо комусь подобається капелюх "а-ля Горбачов" — будь ласка. До речі, перейшли й на, так би мовити, нетрадиційні види — літні капелюхи й капелюшки виготовляємо із трав, рисової соломи і навіть спеціального паперу. Носяться вони не гірше, ніж традиційні.

— І куди, окрім України, відправляєте капелюхи?

— До Росії, Білорусі, Прибалтики, Польщі, Канади, США, Ізраїлю. До слова, наші капелюхи сподобалися багатьом хасидам. А буквально днями уклали контракти з двома італійськими та однією португальською фірмами. Цього тижня відправили перші партії жіночих капелюшків до Бельгії, чоловічих — до Румунії. Тих, хто хоче мати з нами контакти, є багато, але наш поки що непевний, підвішений стан не дає можливості їх розширювати. А контракти пропонують вигідні — і для підприємства, і для держави. Та для їх реалізації треба єдине: реальна підтримка нас як вітчизняного виробника. Утім, про неї поки що, здається, годі мріяти, бо навіть міській владі ми ніби й не потрібні. Нами вона просто не цікавиться. Хоча розширення виробництва та створення робочих місць — це й подолання такої проблеми, як безробіття, і додаткові кошти до бюджету Хуста.

— На виробництво хустських фірмових, тобто традиційних, капелюхів йде чистий кролячий пух. І тільки. Чи не маєте проблем із постачанням сировини?

— Ні. Бо уклали угоди з приватними підприємцями ледь не всієї України. Вони забезпечують нас кролячими шкірками.

— А кролик, як кажуть відомі гумористи, — то не лише цінний пух... Куди діваєте шкурки? — На жаль, їх подрібнюємо й утилізуємо. Хоча це — чудова сировина для виготовлення столярних клеїв, органічних міндобрив, кормових добавок худобі.

— То чому б не освоїти й це виробництво?

— Причина банальна — відсутність коштів. Та щоб добро не пропадало, а ми не мали головного болю з утилізацією, ладні хоч сьогодні укласти контракт з будь-якою фірмою, котра цим займається або зможе налагодити переробку відходів — так званої мездри.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

Хуст Закарпатської області.

Арештовані квартири займають самосели, а меджліс ініціює захоплення землі

■ СЛІДКУЄМО ЗА ПОДІЄЮ

У сім квартир будинку № 20 на вул. Ювілейній самочинно вселилося ще кілька родин кримських татар. Перші з них цілком зайняли один із під'їздів ще 8 лютого. Нині в занедбаній алуштинській п'ятиповерхівці захоплено вже 17 квартир.

Тут нема світла, води, каналізації, опалення. Усі самосели вже перевезли сюди меблі, приводять житло в порядок, облаштовуються. Пояснюють, що стояти далі в черзі на житло вважають безперспективною справою, "це крок відчаю, спричинений нахабним розтаскуванням землі". Доля кожного схожа на поневіряння матері сімох дітей Салії Ібрагімової, котра перед цим інцидентом роками безуспішно виборювала кімнату в одному з гуртожитків. Коли стала на квартирну чергу, п'ятеро її дітей були неповнолітніми, тепер молодшому — 23.

Та міська влада каже: "В окупованому будинку лише декілька сімей справді потребують нових квартир, решта — під великим питанням".

Міліція шукає власника цих квартир. З'ясовано, що в спорудженні будинку брала участь одна з київських фірм, майно якої арештовано вже десять років, коли проти керівника було порушено кримінальну справу. Міськвиконком спілкується з новоселами через погоджувальну комісію, куди увійшли й представники самоселів. Та нові жильці звільняти захоплене житло відмовляються.

Справа набула широкого резонансу не лише в місті. Південнобережжям у пошуках землі для депортованих мандрує спеціальна робоча комісія з представників уряду й депутатів автономії. Як повідомив голова ВР АРК Борис Дейч, питання наділення репатріантів земельними ділянками під будівництво житла він обговорював під час зустрічі з Президентом України Віктором Ющенком. Нині вишукують 180 гектарів в Алушті від Привітного до Партеніта, які запропонував кримській владі алуштинський меджліс. Та, як з'ясувалося, найреальнішим і простим варіантом сьогодні є можливість надати під забудову лише до 40 гектарів (біля моря й з інфраструктурою) на території нинішньої військової частини в Семидвір'ї. Це дасть можливість виділити біля 500 ділянок й розселити до 1,5 тисячі людей. Проте проблему має розв'язати уряд. А щодо, земель, котрі, на думку регіонального меджлісу, доцільно віддати репатріантам, то саме ця територія зайнята виноградними плантаціями "Массандри". Вони мають недоторканний, національний статус. Органи місцевої влади ці особливо цінні землі вилучати не можуть.

Поки що на засіданні уряду автономії вирішено питання про дозвіл збору документів на виділення 130 громадянам земельних ділянок без жодної інфраструктури (не під житло, а під дачне будівництво) в районі села Лучистого на плато під горою Демерджі. Це замість обіцяного селища компактного проживання. Свою позицію щодо проблеми сформулював меджліс на своєму розширеному засіданні. У його постанові, зокрема, відзначено: "...Підтримати ініціативне зайняття беззмельними кримськими татарами вільних земель і земель, виділених на умовах оренди чи власності підприємницьким структурам, як форму повернення ними незаконно відібраної в них землі під час злочинної депортації 18 травня 1944 року". Аргументацією для такого рішення послужили "численні злочинні діяння місцевої влади у питаннях наділення землі". Йдеться, звісно, про масове розбазарювання земель Південного берега колишньою владою. Боротьба за житло триває.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

Хіба уряд за ліквідацію?

■ **ДО УВАГИ КАБМІНУ**

Свого часу телевізор київського радіозаводу "Славутич" визнавали кращим у Союзі. Півтори тисячі штук за добу — така була продуктивність. Потім велетенське об'єднання розчленили і з виробництв створили окремі заводи — юридичні особи. Так з'явився п'ятитисячний ВАТ "Телевізійний завод "Славутич".

Нині на ньому півтори сотні працівників — досвідчених керівників цехів і служб, монтажників, які, звісно, телевізорів не випускають. Виконують різні дрібні замовлення і згадують ті часи, коли на роботу ходили як на свято.

II. Заради яблука рубають дерево

На зустріч з аксакалами, що відпрацювали на рідному підприємстві 20 і 30 з гаком років, ми йшли холодними та непривітними цехами й коридорами. А опинилися в теплій кімнаті, звідки війнуло дитинством. "Господарі" колись уславленого підприємства, сидячи в пальто в задимленому приміщенні, теплу обстановку підігрівали "буржуйкою". Для повного "щастя" бракувало хіба що керосинки, яка, втім, на всяк випадок стояла на шафі.

Розмова вийшла душевною, але безрадісною.

— На заводі збережені цехи, обладнання, на якому можна виробляти не тільки телепродукцію, — говорила голова профкому Ольга Корпусенко (34 роки стажу, єдиний запис у трудовій книжці). — А знаєте, якою довгою буде черга бажаючих повернутися на "Славутич" після його відродження?

Треба було лише руку подати

На момент утворення ВАТ "Славутич" мав бюджетний борг 1,8 млн. грн. і жодної копійки обігових коштів.

— І все-таки у квітні 2002-го нам вдалося розрахуватися з бюджетом, ми вчасно сплачували реструктуризований борг і до 2004-го, як передбачалося, мали намір вилізти з боргової ями, — згадує заступник голови правління ВАТ, колишній директор заводу Микола Грушко.

Та згадаймо, як держава жорстко боролася тоді з неплатниками податків. Вона не стала чекати з моря погоди. ДПІ у Дарницькому районі столиці, достроково скасувавши рішення про реструктуризацію боргу, вирішила повернути своє.

До господарського суду Києва (суддя Шидловська) звертається глава Дарницької РДА Микола Кирилюк: відхиліть заяву ДПІ. "Підприємство своєчасно проводить поточні платежі, збільшує обсяги виробництва і забезпечує робочі місця понад 300 киянам", — аргументує представник влади, переконуючи суд, що до 1 січня 2003-го борги будуть погашені.

Представник ФДМУ Й. Войцехівський б'є на сполох: порушувати справу про банкрутство недопустимо.

"З метою захисту майнових прав держави, припинення спроб проведення прихованої приватизації ВАТ та враховуючи, що товариство належить до підприємств, які мають стратегічне значення для економіки і безпеки держави", він просить не порушувати справу про банкрутство. Бере на себе сміливість нагадати суду, що відповідно до роз'яснення Вищого господарського суду (ВГС) заборонено приймати рішення про ліквідацію підприємств, у статутних фондах яких державна частка перевищує 25% (на "Славутичі" ж — 96,63%). А після процедури банкрутства, як відомо, може йти і процес ліквідації...

Суд не почув опонентів податківців і 24.10.02 р. порушив справу про банкрутство, а 28.01.03 р. ввів процедуру санації. Її керуючим призначив Володимира Татієнка.

Багатоверстатник-розпорядник

Його завданням було — нагляд та контроль за управлінням та розпорядженням майном боржника.

— А як він виконує свої функції — міркуйте самі, —казали виробничники на зустрічі. — Нас оголосили банкрутами за 222 тисячі, а розпорядник майном Татієнко "з'їв" із своєю командою за два з лишком роки більш як 200 тисяч.

Найобізнанішою в справах підприємства була, звичайно, Ольга Корпусенко. І це незважаючи на те, що керівник санації і призначений ним гендиректор (а в кращі роки була посада просто директора) Михайло Рябов практично відсторонили голову профкому від передбачених колдоговором функцій. З нею не радяться і не погоджують кадрові питання, розподіл фонду зарплати теж проходить, як стверджує Ольга Леонідівна, за зачиненими дверима. Чи не тому керівництво дозволяє собі витрати, які неадекватні розвитку виробництва, запитують акціонери. Мобільні телефони, меблі, безрезультатні аудиторські перевірки, утримання шести бухгалтерів і семи адмінпрацівників — це хіба не розкіш? А яка віддача від послуг юристів, ревізорів, яких наймає керуючий?

— І це при тому, що нам платять мінімальну зарплату під час вимушених простоїв, а секретар-референт має більше, ніж провідні спеціалісти, — ремствують ветерани.

... Йдемо до офісного приміщення, вітаємося з двома охоронцями (чи це не банкет під час чуми?), ухиляємося від крапель води, що капає зі стелі в коридорі (оце так ремонт за гроші боржника), заходимо до кабінету санатора.

Розмовляти з Володимиром Татієнком було напрочуд легко — йому допомагали два юристи. Та на всі запитання переконливих відповідей я не отримав.

Скажімо, чому план санації був поданий не через три місяці, як того вимагає закон, а через сім? Його, втім, повернув, не затвердивши, Фонд держмайна. "Концепція проекту плану... передбачає реанімацію цілісного майнового комплексу товариства в обмін на погашення вимог кредиторів в сумі 691281,26 грн. і виплату поточної заборгованості в сумі 1132400 грн., — пише перший заступник голови фонду Є. Григоренко. —При цьому зазначаємо, що експертна оцінка пакета акцій, що належить державі (96,63%), становить 7 875 000 грн.

Хіба це не "тіньова приватизація" об'єкта?

Удруге проект плану санації ФДМ розглядає аж у травні 2004-го. Фонд погоджує його. Але через два місяці відкликає документ: планом зацікавилася СБУ, яка висловила певні застереження стосовно захисту інтересів держави, імовірних економічних збитків через "тіньову приватизацію".

Стривоженість щодо ситуації на "Славутичі" висловили, крім СБУ і ФДМ, у Кабміні, Верховній Раді. Але високопосадовці, на жаль, відреагували вже після того, як господарський суд Києва затвердив план санації.

Лист фонду про відкликання суд (суддя Смілянець) до уваги не взяв. З ним погодився Київський апеляційний господарський (головував суддя Отрюх). Але Вищий господарський скасував їхні вердикти, відзначивши серйозні порушення законів.

Хтось розчищатиме авгієві стайні

Постає запитання: чи не тому суд першої інстанції поспішав, що він неправомірно продовжив план санації на 18 місяців (передбачено законом лише 12), а керуючий не вклався і в цей термін? Потрібно було рятувати санатора? На виконання плану заводу залишили аж 21 день...

А чим пояснюється така недолуга, за оцінкою експертів, підготовка того плану? Зайнятістю, на мою думку, пана Татієнка. Адже він був арбітражним керуючим, як стверджують акціонери, одразу на чотирьох чи п'ятьох об'єктах, а отже, усюди встигнути — на крилах літати.

Не випадково Татієнка, розпорядника майном іншого підприємства, суд звільнив за неналежне виконання обов'язків. Щоправда, апеляційна інстанція скасувала ухвалу, оскільки нова кандидатура не була погоджена у відповідних інстанціях. Формальність? Це з'ясує ВГСУ, куди звернувся з касаційною скаргою боржник, який не хоче працювати з Татієнком. Кредитори "Славутича", до речі, теж мають намір клопотати про звільнення "багатоверстатника".

З ним чомусь побив горшки і перший інвестор, якого привів керуючий торік. Торгова біржа із Львівщини певний час орендувала приміщення заводу "Славутич", а потім, заборгувавши десятки тисяч гривень, зникла.

— Якщо біржа неспроможна була розрахуватися за квадратні метри, то як вона збиралась реалізувати план санації? — запитує голова правління ВАТ Володимир Сирота.

Сьогодні боржник активно домагається підписання мирової угоди.

— Працювати на арбітражного керуючого, який витрачає кошти на утримання команди і сумнівні угоди, ми не хочемо, — сказали "мешканці" задимленої кімнати. —Троє з чотирьох кредиторів дали письмову згоду на мирову угоду.

А знаєте, хто на неї не погоджується? Четвертий кредитор — Дарницька податкова інспекція. Начебто і вітри за вікном дують з іншого боку, і уряд не плететься за подіями. А в Дарницькому районі столиці довготривалий процес санації перетворено у системне знущання над здоровим глуздом і трудовим колективом. Уже є лист від Державної податкової адміністрації, в якому Дарницьку інспекцію зобов'язано погодитися на мирову угоду. Таким чином припинилася б багатомісячна тяганина із санацією. Так ні — податківці району начебто не чують свого начальства. Не чують і регіональне управління з питань банкрутства, що теж не проти укладання мирової угоди, яка, до речі, сприятиме сплаті боргів до бюджету протягом трьох місяців.

... А тим часом у слуханнях справи, повернутої до першої інстанції ВГС, братиме участь прокурор. В інтересах держави, а отже, трудового колективу, майбутнього "Славутича"...

Іван ІЛЛЯШ.

Фото Володимира ПЕСЛЯКА (Укрінформ)

Львівські "Електрони" повернулися на вітчизняний ринок. Чи дочекаємося ми відродження київського "Славутича"?

■ **ЮВІЛЕЇ**

Струни райдуги Титаренка

Талановитий композитор, досвідчений педагог і невтомний діяч музичної культури. Така коротка творча характеристика заслуженого діяча мистецтв України, керівника київського Театру естрадної пісні "Струни райдуги", лауреата міжнародних премій "Дружба", імені С. Гулака-Артемовського Валерія Титаренка **(на знімку у центрі).**

У його доробку — низка пісень про Київ та окремі райони столиці, зокрема, "Печерський хорал", "Кохана Дарниця", "Березняки", "Голосіївський парк" та ін. Композитор має чимало нагород і відзнак міської влади. Його творам притаманні виплекана історією українського народу духовність, ліричність, мелодійність, патріотизм. В. Титаренко — автор "Хрестоматії з музики для учнів 7—8 класів загальноосвітніх шкіл", підручника для музичних шкіл по класу кларнета "Українська музика", збірки власних творів "Прийде весна на поріг".

Днями у Київському академічному театрі оперети відбувся творчий звіт митця, присвячений 40-річчю його творчої діяльності. Участь у ювілейному вечорі взяли народні артисти України Сергій Грінченко, Леонід Сандуленко, заслужені артисти України Олександр Василенко, Олег Марцинківський, Юрій Рожков, артисти театру оперети, учасники багатьох ансамблів і студій Києва.

Яків ГАЛЬЧЕНКО.
Фото Анатолія СЕЛЕНТІЯ.

■ **З МОЛОТКА!**

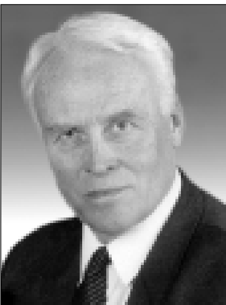
"Меридіан" — боржник

Миколаїв. Найбільша в області заборгованість у заробітній платі — у ВАТ "Меридіан", що входить до складу державної акціонерної холдингової компанії "Чорноморський суднобудівний завод". Працівникам цієї верфі не виплатили 2 млн. 300 тис. гривень. Державна виконавча служба заарештувала всі рахунки боржника й заборонила відчуження майна, що належить підприємству на праві власника. Також описано унікальний портальний кран, вартість якого оцінено у 7 млн. гривень. Описане й заарештоване майно "Меридіана" має бути передано на реалізацію.

Олена ІВАШКО.

Що таке загальне

Перед тим як розкривати таку складну і мало розроблену в науці тему, як загальне надбання народу, потрібно розібратися в поняттях. Поняття «надбання» у прямому розумінні означає майно, власність, те що неподільно належить кому-небудь. Те, що хто-небудь нажив, добув, досяг, придбав, поступово зібрав. Придбане майно. Дуже важливою властивістю надбання є його неподільність — надбання належить тільки тому, хто його нажив, придбав, досяг. Надбання невідчужуване без волі свого власника. Коли ми кажемо загальне надбання народу, ми наголошуємо, що зазначене майно, власність є єдиним для всіх, невід'ємним від всіх і невідчужуваним в усіх.

Василь СІРЕНКО

Загальне надбання має винятково суспільне призначення, що не дозволяє вилучати його зі сфери загального користування, що унеможливлює установлення на це майно права власності конкретних суб'єктів і що не дозволяє робити його предметом цивільно-правового обороту.

Поняття «загальне надбання» було відоме ще за Римської імперії. З часів римського права «загальні для всіх речі» (повітря, море, сонце, дороги, проточна вода, предмети культу тощо) з огляду на їх загальноприродні властивості не могли належати на праві власності не тільки окремим особам, а й навіть Римській державі. А тому не володіли і цивільною оборотоздатністю. Римляни поділяли публічні речі на кілька категорій, залежно від функцій:

— resin usu publico, речі в суспільному (публічному) користуванні, що експлуатуються членами суспільства як громадянами (ріки, порти, дороги, театри, стадіони та інше);

— речі, що служать специфічним цілям держави і вилучені з безпосереднього використання громадянами (скарбниця, військове спорядження і інше);

— речі, що є об'єктом комерційної діяльності держави (ager publicus — публічний земельний фонд).

І в наш час такі об'єкти є практично у всіх країнах світу. Ці об'єкти, наприклад, у країнах романського континентального права називаються майном загального користування (ces biens d'utilite publique) і не можуть перебувати в жодній приватній власності.

Категорія «загальних для всіх речей» була закріплена в Кодексі Наполеона й отримала свій розвиток у наступному європейському законодавстві. Так, ст. 538 ЦК Франції відносить до об'єктів публічно-правової власності громадські дороги і вулиці, судноплавні ріки і водні шляхи, води й узбережжя моря, порти і гавані, а також усі частини французької території, згідно з законом, не підлягають приватному присвоєнню.

Найважливішою ознакою віднесення майна до категорії загального користування є його суспільна природа, можливість давати загальну користь, його винятково суспільне призначення. Це об'єктивні критерії віднесення майна до категорії загального користування. Але у процесі розвитку суспільство виробило і закріпило в законодавстві багатьох країн і суб'єктивні критерії. Це передусім пріоритет публічного інтересу над приватним, суспільно корисні або необхідні цілі, соціальна функція власності, пріоритети соціальної держави. Всі ці критерії протистоять приватному «егоїстичному» інтересові індивідуального власника» і становлять концептуальну основу сучасної соціальної держави.

Важливо зазначити, що слово «пріоритет» вказує на перевагу, панування, найважливіше значення чого-небудь. Стосовно інтересів — це найголовніше значення одних інтересів над іншими. Така перевага, першість має об'єктивні і суб'єктивні передумови.

Об'єктивні полягають у тому, що весь процес формування і реалізації інтересів суспільства перебуває в залежності від способу виробництва, форм власності, системи і принципів господарювання і управління, політичної системи суспільства, пануючої ідеології. Суб'єктивні полягають у тому, що суспільство в кожний даний історичний момент має можливість посилювати або ускладнювати перевагу одних інтересів над іншими, реалізуючи питання про пріоритет інтересів. У кожному класовому суспільстві пріоритет інтересів неминучий, тому що класовість і є форма різниці інтересів, їх панування і підпорядкування. Реальний пріоритет конкретного виду інтересів є вираженням тих громадських, передусім економічних відносин, які складаються в суспільстві на базі пануючої форми власності і відповідного способу виробництва.

Сутність пріоритету інтересів визначається вирішенням питання про переважаюче значення в суспільстві задоволення тих або тих потреб. Задоволення насамперед приватновласницьких потреб як принцип суспільного розвитку з неминучістю формує пріоритет приватновласницького інтересу. Переважаюче значення задоволення суспільних потреб як умова розвитку суспільства ставить питання про необхідність пріоритету суспільних інтересів або інтересів переважної більшості громадян країни.

Класове суспільство не може обійтися без пріоритету інтересів, однак сам прояв пріоритету, характер механізму першості одних інтересів над іншими багато в чому залежить від глибини наукової обґрунтованості, осмислення закономірностей формування і реалізації соціальних інтересів у кожен конкретний історичний період розвитку з урахуванням конкретної обстановки соціальних умов. Тому в житті кожного суспільства можна спостерігати різний ступінь вираження пріоритету інтересів. Наприклад, масштабні процеси націоналізації приватної власності Великої Британії, Франції, Бельгії, Австрії, Італії й в інших країнах Західної Європи в післявоєнний період диктувалися гострою необхідністю виходу з післявоєнної кризи, необхідністю мобілізації ресурсів на розвиток економіки, на пріоритет задоволення потреб абсолютної більшості громадян країн Європи. Перехідні періоди суспільного розвитку характеризуються загостренням суперечливості інтересів і тим самим різко порушують питання про необхідність пріоритету загальних інтересів над приватними. Приміром, у сучасній Україні, з одного боку, пріоритет приватного інтересу, а з іншого — кричуща бідність переважної більшості громадян, настільки виразно вказують на класове панування, що і у влади викликає необхідність затушовувати пріоритет інтересу приватного власника і видавати його інтерес за інтерес усього суспільства.

Нас наполегливо переконують у необхідності приватизації навіть прибуткових державних підприємств. Хоча це суперечить і здоровому глуздові, і будь-якій логіці з точки зору пріоритету інтересів громадян країни.

Разом з тим на Заході в XIX—XX ст. з'явилися глибоко аргументовані політико-правові теорії громадського інтересу або суспільно корисних, або необхідних цілей, соціальної функції власності і інші доктрини, що протистоять приватному «егоїстичному» інтересові індивідуального власника. Ці теорії заклали концептуальну основу сучасної соціальної держави і соціального ринкового господарства, у яких став швидко зростати обсяг майна, щодо якого було визнано, що через його суспільну значимість або цінність, воно не може перебувати у приватній власності, а повинно належати всьому суспільству і задовольняти громадські потреби. Універсальним інструментом усуспільнення власності стали і процедура її експропріації, примусового придбання в суспільно необхідних або корисних цілях.

Здатність об'єктів власності задовольняти громадські потреби і служити інтересам усього суспільства стала встановлюватися вольовим порядком через закон або судове рішення. Акт усуспільнення означав, що майно переходить у статус невідчужуваного і невід'ємного і виводиться з приватного обороту, позбавляючись властивих йому цивільно-правових ознак.

Отже, на капіталістичному Заході давно зрозуміли, що в ім'я загальних інтересів громадян приватна власність повинна бути обмежена виключною власністю держави і майна загального надбання народу.

Сюди належать стосовно до конкретної країни повітряний простір, територіальне море і континентальний шельф, дно і надра територіального моря, морські берегові смуги, встановленої законом ширини, русла рік з береговими смугами, озера, лагуни й інші водойми, що перебувають в суспільному користуванні згідно з законом, порти, гавані, рейди, бухти, затоки, берегові споруди, дороги, шосе і мости суспільного призначення із смугами відчуження і допоміжними службами, споруди з метою іригації, меліорації й в інших суспільно необхідних або корисних цілях, площі, тротуари, вулиці, суспільні парки й інші споруди громадського призначення, художні, історичні і археологічні пам'ятки національного, регіонального і місцевого значення, нерухоме майно і земельні ділянки, необхідні для потреб оборони країни, потреб органів влади і управління, національні парки, заповідники, заказники, резервати, предмети, які становлять науково-культурне надбання нації і інше нерухоме майно, що може бути віднесено законом до майна загального користування.

Крім цього, у більшості країн у загальне надбання передаються більш цінніші, насамперед непоновлювані природні ресурси з-поміж корисних копалин, лісових і водних запасів, рідкісні і зникаючі об'єкти рослинного і тваринного світу, дуже значні земельні площі, що мають унікальні значення.

У загальному користуванні за своїм правовим статусом у більшості країн перебувають і найважливіші об'єкти економічної і соціальної інфраструктури, підприємства природних монополій, науково-технічного забезпечення, освіти і культури.

Нас наполегливо переконують у необхідності приватизації навіть прибуткових державних підприємств. Хоча це суперечить і здоровому глуздові, і будь-якій логіці з точки зору пріоритету інтересів громадян країни.

Особливо варто зазначити, що категорія загального надбання у більшості країн працює і на муніципальному рівні. У власності комун, муніципій і т. п. перебувають багато майнових об'єктів у сфері житлово-комунального господарства, побутового обслуговування населення, водо-, енерго-, тепло- і водопостачання міського господарства, транспорту і загального користування й інших комунальних служб. Це типове майно загального користування на місцевому рівні у країнах Заходу. Тут важливо наголосити, що законодавство про місцеве самоврядування дає змогу на місцевому рівні приймати рішення про надання тому або тому майну статусу загального користування. Практично все майно загального користування об'єднується в одну загальну групу об'єктів власності, що становлять загальне надбання, неподільний фонд майна, який належать спільно всім членам суспільства і нікому з них окремо.

Таке майно, що становить загальне надбання, не можна називати «нічиїм». Той факт, що воно належить усім, зовсім не означає, що воно — нічиє. У нього є господар — народ — громада — комуна, село, місто і т. д., які одержують із загального надбання користь для кожного громадянина. Головне призначення загального надбання — бути корисним кожному громадянинові країни, надавши при цьому всім членам суспільства рівні можливості користуватися надбанням і безпосередньо або опосередковано привласнювати його плоди.

В Україні до 1990 р., відповідно до Конституції УРСР, уся державна власність була загальним надбанням народу України. Це давало можливість державі встановлювати низькі ціни на найнеобхідніші продукти харчування, житлово-комунальні послуги, електроенергію, газ, водопостачання, вартість послуг дитячих установ, будинків відпочинку, культури тощо, що різко полегшувало становище людей з низькими доходами, майже зрівнюючи їх з якісними показниками способу життя людей заможних.

Держава, маючи в своєму розпорядженні власність, через цінову політику буквально витягала людину з бідності, і країна була суспільством середнього класу, що в теперішній Україні це є недосяжною мрією реформаторів-лібералів. За рахунок загального надбання народу держава планово формувала ціни таким чином, щоб забезпечити якість життя всього населення, а не рівень життя тільки багатих класів. Захопивши владу в Україні в 1991 р., реформатори-ліберали провели відповідно до ідеології лібералізму низку змін у конституційному праві власності, державному будівництві, у розподілі доходів, у політиці присвоєння національного багатства, у соціальній політиці тощо.

У результаті реалізація ліберальних ідей спричинила втрату населенням прав на раніше створене загальнонародне майно, приватизоване вузьким прошарком пануючої тоді номенклатури.

Унаслідок державного перевороту 1991 р., народ України дуже підло і розумно обікрали. Обікрали так, що абсолютна більшість громадян дотепер не може зрозуміти, що в них відібрали джерела їхнього життя, добробут, стабільність, основу впевненості в забезпеченому майбутньому дітей і онуків. Афера, проведена під виглядом «народної приватизації» загальнонародного надбання, призвела до розподілу накопиченої за десятиліття загальнонаціональної власності на користь вождів номенклатури і тіньового капіталу на шкоду мільйонів громадян України. Нагромадження власності в руках колишньої номенклатури і тіньовиків, а тепер і правлячої олігархії, відбувалося не за рахунок створення нової вартості, а шляхом перерозподілу раніше створеного працею всього народу національного багатства, фактичного примусового вилучення загальнонародного надбання.

Ідеологи ліберальної приватизації у своїх інтересах трактували державну власність як нічийну, безгосподарську, котру можна ділити, не порушуючи нічиїх прав.

Вони забули, вірніше, не захотіли брати до уваги просту істину, яка полягає в тому, що будь-яке відторгнення, присвоєння загального надбання народу окремою особою або групою осіб є відчуженням прав на нього з боку всіх інших громадян, що вочевидь торкається їхніх законних інтересів. Ліберали, разом з партійними зрадниками-номенклатурниками і злодіями-тіньовиками, скоїли брудний, зухвалий за своїм характером і наслідками злочин — відняли у народу і привласнили собі власність (яка, годувала людей) — загальне багатство народу, нажите народом спільно протягом сторіч. Кожен громадянин України, який терпить нестатки, повинен знати, що винуваті у цьому ті, хто відняв у громадянина його власність —загальне надбання народу.

КРАЇНА —

Як стало відомо, віце-прем'єр Роман Безсмертний, який нещодавно відвідав Буковину й представив нашого нового голову облдержадміністрації, разом із адмінреформою активно педалює реформу територіальну. Для буковинців, котрі є багатонаціональним соціумом і, окрім молоді, пам'ятають часи, коли Чернівецька область входила до Івано-Франківського раднаргоспу, слова про реформу територіального устрою України не пустий дзвін. І хоча офіційна заява про приєднання невеликої за розміром Буковини до тієї чи іншої області поки що з вуст Романа Петровича не пролунала, громадськість області вже обговорює її можливі наслідки. Нагадаю: такі плани виношувала й колишня влада, проте, на щастя, їй або стало розуму, або не стало часу. За тодішніми прогнозами, Чернівецька область мала бути підпорядкована Івано-Франківській із центром у Івано-Франківську. Що це означало б для міста Чернівці з його традиціями, котрі намагається захистити ЮНЕСКО, годі й казати. Достатньо пригадати досвід сусіднього Кам'янця-Подільського, який з його унікальною історією після перенесення обласного центру до Хмельницького зійшов на пси.

Ми знаємо, яке збурення викликав тодішній можливий адмінпереділ у Тернопільській області, котру, схоже, планували поділити на дві частини, одну приєднавши до Львова, другу — до Хмельницького. Причому до знаменитої радянської Хмельниччини планували відписати ту частину, де бійці УПА склали зброю аж у 50-х роках. Що планують тепер, невдовзі дізнаємося, проте відомі чернівчани вже сигналізують владі, що об'єднувати території одним розчерком пера — справа дуже небезпечна. На подібному обпеклися ще не такі безсмертні. В області розпочалося широке обговорення її майбутнього у сенсі територіальної реформи, котра, на думку багатьох, торкнутися багатонаціональної Буковини може хіба що з виваженістю нейрохірурга. В іншому разі хтось захоче до галицького Франківська, хтось — до румунської Сучави.

Отож, як ставляться буковинці до перспективи переділу району — устами керівників національних культурних товариств та істориків-науковців.

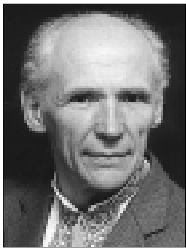
Владислав СТРУТИНСЬКИЙ, доцент кафедри міжнародних відносин Чернівецького національного університету, голова обласного Товариства польської культури ім. А. Міцкевича:

— Реформа насамперед повинна сприяти реальному місцевому самоврядуванню, поліпшенню життя територіальних громад. Ось на це і треба витратити левову частку зусиль та реформаторського запалу, а не на здійснення кон'юнктурних бажань певних угруповань. У гроні регіонів, що історично склалися як самостійні специфічні адміністративні структури, Буковина завжди мала своє неповторне обличчя. Її штучне приєднання до будь-якої іншої області завжди було помилковим. Це вчасно зрозумів цісар Австрії, який пробував підпорядкувати її Львову. Однак згодом видав наказ не тільки про від'єднання Буковини, а й про надання їй широкої автономії у складі Австро-Угорської імперії. Унаслідок чого герцогство Буковинське отримало свій сейм, герб, прапор.

За сотні років тут сформувалася унікальна багатонаціональна й багатокультурна толерантна спільнота, до якої Європа лише хоче прийти. Нівелювати, розмивати таке явище, свого роду феномен, як Буковина, в жодному разі не можна. Вона є позитивною візиткою держави для закордоння та для громадян України. Буковина може і повинна залишатися самостійною взірцевою адміністративною одиницею України. І в цьому має бути зацікавлена передовсім наша держава.

Віктор КОСЯЧЕНКО, керівник Українського національно-культурного товариства «Просвіта»:

— У масштабах України територіальна реформа потрібна. За часів так званої народної власності радянська влада наплодила стільки начальства, яке повинно було тою власністю порядкувати, що ми досі не знаємо, як його позбутися. Хоча тепер в них такої потреби й немає, та громіздкий бюрократичний апарат змінює своє забарвлення і залишається кількісно незмінним. Гадаю, що укрупнення нам не завадило б. За царських часів на Україні губернії були значно більшими, ніж тепер області. Скажімо, до складу Подільської губернії входили теперішня Вінницька, Хмельницька та частково Кіровоградська області. До того ж тоді не було мобільних телефонів, а до начальства селянам кілька днів доводилося добиратися фірою.

Чернівецька область має дуже тісні зв'язки з Галичиною. Особливо тяжіє до Покуття Вижниччина, Заставнівський та Кіцманський райони. Тому я нічого драматичного в цьому не вбачаю. Значно більшою проблемою для України є ота незліченна хмара демократів, яка рветься до влади. Я не маю нічого проти, якщо нас об'єднають із франківчанами. Бо хіба це не одна Україна?

Лев КЛЕЙМАН, голова правління «Єврейської громади Чернівецької області»:

— Буковина ніколи не була у складі ані Галичини, ані Поділля. І

надбання народу?

У кожному об'єкті державласності, приватизованому окремими особами, є частка, що юридично належить кожному громадянинові України. Вся теорія і практика приватизації говорить про її грабіжницький характер в інтересах партійної номенклатури, яка зрадила свій народ, яка дорвалася, мов голодні ворони, до народної власності і незаконно привласнила собі найприбутковіші об'єкти загального надбання народу.

Під час перевороту 1991 р. юридично ніхто не мав права видавати закони, що зазіхають на загальнодержавну власність, бо, відповідно до Конституції СРСР в УРСР, вона була загальним надбанням народу. У цьому вся нелегальність і нелегітимність приватизації, що відбулася. Адже ніхто не може привласнити собі загальний колодязь або загальний луг, берег ріки, ліс та інше. У тому-то і справа, що соціалістична власність за своєю природою — загальне надбання народу, і вона не може бути поділена між приватними особами без згоди переважної більшості народу.

Не депутати парламенту не можуть вільно вирішувати долю загального надбання всіх громадян країни, а тільки сам народ на «вирішальному», а не «консультативному», референдумі. На відміну від соціалістичної буржуазна власність за своєю природою від самого початку у процесі свого формування є приватнокапіталістичною. Вона не наживається всім народом, усією громадою, а наживається приватними особами, а тому в інтересах суспільства через закон парламенту може піддаватися і націоналізації, і приватизації.

Користь від капіталістичної власності мають насамперед приватні особи, навіть якщо ця власність носить публічний характер.

Соціалістична власність наживається і примножується всім народом, усім суспільством, і весь народ має з нього користь. Кожен громадянин, посилаючи дитину до дитсадка або піонерського табору, одержуючи житло, оплачуючи комунальні послуги, купуючи товари першої необхідності або продукти харчування і т. д., в умовах соціалізму платить менше за їхню реальну вартість за рахунок загального надбання народу.

У цьому глибока різниця між буржуазною і соціалістичною власністю. Організатори злочинної приватизації добре усвідомлювали, що вони чинять велике зло для свого народу, однак їх особистий приватновласницький інтерес погасив у них і совість, і страх, і законослухняність, і спонукав їх на грабування власного народу.

У результаті промисловість, сільське господарство, вся інфраструктура України — у глибокій кризі на рівні післявоєнної розрухи, уряд пише програми боротьби з бідністю і корупцією, народ тихо вимирає, а купка багатіїв, які розтягли загальнонародне надбання, привласнюючи собі на мільярди доларів і євро загальнонародного добра, казково збагачуються. Думаю, так довго тривати не може, це — незаконно, несправедливо і економічно глухий кут відтворення життя в Україні. Вже вся практика реформ показала, що за п'ятнадцять років ні приватизація, ні ринок, ні конкуренція нездатні забезпечити матеріальний, соціальний і культурний статок переважній більшості населення України. А причина одна: порядок, форма і результат розподілу власності в Україні.

Нині у результаті незаконної приватизації власність в Україні поділена в такому співвідношенні: 20% власності належить ще державі, 20% — дев'яносто відсоткам населення України і 60% — приватним великим власникам, що становлять не більш як 200 родин.

Якщо відтворити це графічно, вийде така картина:

Приблизне співвідношення розподілу власності в Україні після незакінченої «народної» приватизації

Велике коло означає всю власність України, сектори означають частки власності в руках держави, більшості населення і великих власників. При цьому треба зважати, що власність, яка належить населенню у вигляді квартир, авто, дач, ділянок землі, практично мало дає доходу, а потребує витрат, бо це називається власністю сфери споживання, а не сфери виробництва. А власність на засоби виробництва, що дає прибуток, перебуває в руках держави і більш як половина всієї власності — в руках великих приватних власників. З усього ВВП у бюджет надходить 27 відсотків коштів, отже, великі приватні власники забирають 73 відсотка матеріальних благ від ВВП.

Багатії-нувориші буквально «доять» загальне надбання народу України у співвідношенні: їм — 73% , всьому населенню — 27%. Це при тому, що великих власників з родинами — кілька тисяч, а населення — мільйони. Чи може Україна за такого співвідношення власності і порядку розподілу користі від неї вийти з системної кризи, у яку її завели і ведуть далі реформатори-ліберали. Здоровий глузд і вся практика капіталістичного виробництва у країнах Латинської Америки, Африки, Азії, а тепер і постсоціалістичної Європи, твердо підказує — не може. Так що робити? Відповідь лежить на поверхні. Треба знову перерозподілити власність. Повернути в загальне надбання народу всі базові бюджетонаповнюючі галузі промисловості: природні ресурси, морські і річкові прибережні зони, нафту і її переробку, газ, енергетику, зв'язок, транспорт (залізниця, авіа) трубопроводи, видобуток корисних копалин, металургію, машинобудування, хімію, виробництво лікеро-горілчаних і тютюнових виробів. При цьому не йдеться про націоналізації квартир, дач, присадибних ділянок і інших об'єктів особистої власності громадян. Про землю особлива розмова. Земля є загальнонародним надбанням, даним народу самою природою. Вона дістається народу в результаті боротьби всього народу з іншими народами протягом сторіч. Тому у приватному порядку поділити землю між частиною населення — справжнє божевілля. Земля повинна на праві власності належати всім «загальне надбання» і передаватися у приватне користування, колективне й одноособове користування безплатно і безстроково, із правом спадкування, всім, хто бажає її обробляти, із установленим законом розумним максимальним розміром. Приватизація землі з утворенням латифундій і дрібних парцел — це джерело соціальних конфліктів, що прирікають мільйони людей на бідність і злиденність.

Багатії-нувориші буквально «доять» загальне надбання народу України у співвідношенні: їм — 73% , всьому населенню — 27%. Це при тому, що великих власників з родинами — кілька тисяч, а населення — мільйони. Чи може Україна за такого співвідношення власності і порядку розподілу користі від неї вийти з системної кризи, у яку її завели і ведуть далі реформатори-ліберали.

У Конституції України є всі підстави для формування через закон про націоналізацію фонду загального надбання народу України.

Насамперед це ст.13 Конституції України, де сказано, що земля, її надра, атмосферне повітря, водні й інші природні ресурси, природні ресурси її континентального шельфу є об'єктами права власності українського народу. У цій само статті Конституції зазначається, що власність зобов'язує.

Власність не повинна використовуватися на шкоду людині і суспільству. Однак саме приватизація завдала величезної шкоди абсолютній більшості громадян України.

Достатньо сказати, що коли загальне надбання народу було в розпорядженні держави, то бюджет України становив у 1989 році 52 млрд. дол. США, а після приватизації в 2005 році буде становити, якщо ще зберуть — 18 млрд. дол. США. Виходячи з бюджету, можна судити про рівень і якість життя громадян у 1989 і 2005 роках в Україні.

З огляду на те, що в результаті приватизації більш як половина загальнонародного надбання перебуває у приватних руках, про повернення в розпорядження суспільства загального надбання народу України може йтися тільки через закон про націоналізацію майна, що належить приватним особам.

Чи дозволяє це зробити чинна Конституція України. На ст. 13 Конституції України вже зверталася увага. Варто додати, що все майно, перераховане в ст.13 як об'єкти права власності українського народу з юридичної точки зору взагалі виключає будь-яку форму приватизації. Тому всі об'єкти права власності українського народу, перераховані в ст. 13 Конституції України і приватизовані, повинні бути негайно і беззастережно повернуті в розпорядження держави, яка відповідно до Конституції здійснює права власника — українського народу. Тож на сьогодні ми маємо вже два види загального надбання народу, що можуть стати основою формування неподільного і невідчужуваного, виведеного з цивільного обороту фонду, загального надбання народу. Це об'єкти, що ще перебувають у власності держави — їхню приватизацію необхідно заборонити негайно, і об'єкти, хоча і приватизовані, але ті, що входять до переліку ст. 13 Конституції України, що дає можливість їх повернути в власність народу України згідно з вимогами Конституції. Всі інші об'єкти приватизованого загального надбання народу України мають бути повернуті у власність народу України за двома підставами: по-перше, як незаконно приватизовані з конституційної точки зору — загальне надбання народу може бути приватизовано тільки з безпосередньої згоди народу через референдум.

По-друге, на підставі вимог ст. 41 Конституції України з мотивів суспільної необхідності. У ст. 41 Конституції України сказано: «Примусове відчуження об'єктів права приватної власності може бути застосоване тільки як виняток з мотивів суспільної необхідності, на підставі й у порядку, встановлених законом, і за умови попереднього і повного відшкодування їхньої вартості». Про те, що суспільна необхідність націоналізації визріла і наполегливо вимагає своєї реалізації, свідчать програма боротьби з бідністю і результати цілковито недолугих реформ, які довели Україну до кричущого розвалу.

Наша Україна нагадує будинок, покинутий господарями на розграбування. Знищуються і розоряються села, перетворені на руїни тисячі заводів і фабрик і водночас до кишень українських нуворишів і політичних демагогів безупинно течуть грандіозні нагромадження, зроблені за роки володіння народом своїм загальним надбанням.

Петро Симоненко у статті «Націоналізація базових галузей — шлях відродження України» (Голос України) — називає сім причин необхідності націоналізації саме базових галузей народного господарства:

1) незаконність і неконституційність присвоєння загальнонародної власності приватними особами, виходячи з того, що загальне надбання народу за своєю юридичною природою не може бути приватизоване без згоди народу;

2) незаконна, несправедлива і нелегітимна концентрація права власності на базові галузі промисловості в руках обмеженої кількості приватних осіб;

3) цілковитий розвал промисловості і сільського господарства за останні п'ятнадцять років реформ;

4) бідність і злиденність більшості народу України;

5) необхідність гарантувати перспективи розвитку і здатність забезпечити свою політичну і економічну незалежність, державний суверенітет України;

6) масовий відплив приватного капіталу за кордон замість інвестування вітчизняної промисловості;

7) необхідність концентрації і мобілізації ресурсів для розв'язання найважливіших завдань розвитку України, можливості вести на рівних конкурентну боротьбу на світовому ринку.

Нема сумніву, що ці причини можуть бути покладені в обґрунтування конституційної суспільної необхідності націоналізації базових галузей народного господарства України і створення фонду загального надбання народу. Потрібна тільки політична воля правлячого в Україні класу або політична воля більшості народу України для прийняття закону про націоналізацію і створення фонду загального надбання народу.

Повернути народу України його загальне надбання, нажите і накопичене величезною працею протягом сторіч — немає сьогодні благороднішого завдання для кожного чесного громадянина України.

На жаль, із усіх політичних сил, представлених в українському суспільстві і парламенті, тільки комуністи категорично вимагають переділу власності на користь народу України. Інші, від несосвітенних лібералів, соціал-демократів до соціалістів, тлумачать про реприватизацію, котра народу практично не дасть жодної користі, тому що власність перейде від однієї приватної особи до іншої для її збагачення.

Багатства України повинні служити всім, а не тільки окремим злодійкуватим нуворишам — вимагають комуністи і сподіваються, що народ їх підтримає.

Василь СІРЕНКО,
доктор юридичних наук, професор, член-кореспондент НАН України, народний депутат України, фракція комуністів, безпартійний.

НЕ РІЗДВЯНИЙ ПИРІГ

саме та багатонаціональна спільнота, яка сформувалася тут історично, зробила цей край специфічним та неповторним. Ми не можемо і не маємо права применшувати роль румунів, поляків, українців чи будь-кого іншого. Буковина входила до складу Молдовського князівства, Османської імперії, Румунії, Австро-Угорщини, СРСР. І завжди залишалася окремою адміністративною одиницею. Не випадково Роза Ауслендер назвала Чернівці справжньою Атлантидою. Тут живуть люди, які вміють дружити просто так, а не проти когось. Нас усіх — представників різних національностей, але при цьому рівною мірою буковинців — об'єднує толерантність, взаємоповага, поміркованість. Приєднання до регіону, де живуть люди з іншою ментальністю, — щонайменше нонсенс. Нині в Україні дуже багато серйозних економічних проблем. Гадаю, саме їх розв'язанням і має зайнятися нова влада. Ми впевнені, що укрупнення адміністративних одиниць жодним чином не вплине на кількість чиновництва й не зменшить витрати держави на їх утримання. Можливо, варто пошукати інші способи заощадити кошти, не руйнуючи той унікальний конгломерат народів, яким держава мала б пишатися.

Аркадій ОПАЄЦЬ, голова Румунського культурного товариства ім. М. Емінеску:

— Ми були і бажаємо залишатися неподільною територіальною одиницею. Не хочу бути патетичним, але Буковина для усіх нас, як мати. Тут проживає 86 національностей, і нікому вона не робить виняток, любить усіх однаково і вчить поважати одне одного, як це буває поміж братами.

Нас розділяє з Галіцією не лише історія, а й ментальність, культура, спосіб мислення. Тут був створений так званий буковинський етнос, де в один конгломерат органічно сплелися культури й традиції різних народів. У нас завжди жили й працювали високоосвічені люди. Буковина не випадково за кількістю письменників посідає третє місце у Спілці письменників України. Про людей мистецтва, музикантів, співаків я взагалі не кажу. Це тонкі матерії, які зруйнувати легше за все. А от відтворити неможливо. Гадаю, нашій владі треба шукати економії коштів де завгодно, тільки не тут.

Олександр ФЕДОРОВ, заслужений журналіст України, голова обласного об'єднання «Російська громада Буковини»:

— На цій території народи віками прилаштовувались одне до одного. Той крихкий баланс, що тут встановився, так легко зруйнувати. Але навіщо таке робити, якщо ситуація задовольняє всіх. Російська громада хотіла б жити на цій території та й далі знаходити спільну мову з усіма народами, які тут мешкають.

Анатолій КРУГЛАШОВ, професор, завідувач кафедри політології і соціології істфаку Чернівецького національного університету:

— Унікальність нашого краю не міф для внутрішнього споживання. Це феномен, що визнано Європою і світом, світовою науковою експертною громадськістю. Виходець з нашого краю, відомий науковець й іноземний член нашої Національної академії наук Вольф Москович висловив тезу, що Буковина — унікальний регіон, здатний стати для Європи експортером культури міжнаціональних стосунків різних етнічних громад. Якщо Україні загалом до Європи ще йти і йти, то на рівні міжетнічної співпраці ми є прикладом для неї. І я думаю, що одне це справді заслуговує на повагу центральної влади.

Перекроювати Буковину — справа справді дуже небезпечна. Тож представники національно-культурних товариств висловлюють стурбованість з цього приводу. Бо той, створений за багато століть і навіть за останні роки на новій основі, баланс інтересів різних національних громад, що склалися в нашому краї, може бути брутальним чином порушено невдалим проведенням адміністративної реформи. Проводити її, однак, потрібно. Вона справді на часі, навіть, можна сказати, дещо запізнилася. Якщо ми справді хочемо дійти до своєї стратегічної мети — інтеграції в Європейський союз, то повинні це робити з урахуванням світового та європейського досвіду. При цьому за фахівцями-експертами має бути вирішальне слово. І, звертаючись до громади з різними pro et contra, за і проти різних сценаріїв адміністративної реформи на концептуальному та технічно-організаційному рівні, ми повинні врешті-решт сформувати громадську думку, бо ця територіальна реформа має бути відповіддю на запити суспільства й містити в собі рамки для подальшого росту цього суспільства до нової якості життя. А що стосується її територіальної складової, то поки ми не завершимо успішно адміністративної реформи, про це можна говорити хіба що на експертному рівні.

Сергій СУЛИМА.

Тут живуть люди, які вміють дружити просто так, а не проти когось

ЧОМУ ЗАБУЛИ ПРО ЕНЕРГОЗБЕРЕЖЕННЯ?

■ ТОЧКА ЗОРУ

Серед основних положень концепції енергетичної стратегії України на сучасному етапі й на перспективу є кардинальне зменшення енергоємності ВВП за рахунок істотного підвищення ефективності використання енергоносіїв та скорочення виробництва з високими енерговитратами. Не можна миритися з тим, що енерговитрати на одиницю ВВП у нас в 5—7 разів вищі, ніж у Західній Європі. Україна посідає шосте місце у світі за споживанням природного газу й третє — за обсягами його імпорту. На закупівлю газу за кордоном наша держава щорічно витрачає 4,5 млрд. доларів США (враховуючи й ціну газу, який заробляється за надання газотранспортних послуг Росії).

Комплексна державна програма енергозбереження України на 2010 рік визначає можливий потенціал енергозбереження на рівні 86 млн. тонн умовного палива, що дає змогу наполовину зменшити споживання паливних ресурсів. Основними документами, які визначали державну політику в сфері енергозбереження, є ухвалений у 1994 році Закон "Про енергозбереження" та розроблена в 1996 році Комплексна державна програма енергозбереження України. Крім того, у 1997 році Кабінет Міністрів на виконання доручення Президента України розробив програму заходів зі скорочення споживання газу в Україні, а також було створено орган центральної виконавчої влади з питань енергозбереження та енергоефективності — Держкоменергозбереження. В основу програми було покладено передбачені Законом "Про енергозбереження" економічні механізми, включаючи створення загальнодержавного позабюджетного фонду енергозбереження. Значні надії покладалися на прихід капіталу в межах міжнародного співробітництва, на застосування штрафних санкцій за неефективне енергоспоживання, а також на використання цінового чинника у разі підвищення ефективності використання енергоресурсів. Передбачалося, що внаслідок цього споживання природного газу в Україні зменшиться до 64,44 млрд. кубометрів на рік. Однак ця програма виконувалася (нехай і з відставанням) лише до 2002 року.

Неплановний відкат

За чотири роки споживання газу зменшилося майже на 6 млрд. кубометрів, що рівнозначно економії 550 млн. доларів США. Проте, починаючи з 2003 року, проблеми енергозбереження чомусь відійшли на другий план. І протягом 2004 року споживання "блакитного палива" збільшилося до 75,79 млрд. кубометрів та перевищило рівень 1999 року.

Можна виокремити такі проблеми, які спричинили відсутність відчутного прогресу у впровадженні заходів з енергозбереження:

— загальна економічна криза минулого десятиріччя, результатом якої стала зношеність і застарілість виробничих фондів, значне скорочення обігових коштів, тобто внутрішніх інвестицій, які могли б спрямовуватися на впровадження нових, зокрема енергозберіжних технологій;

— низький рівень інвестиційної привабливості вітчизняної економіки поряд із низьким рівнем платоспроможності побутових споживачів;

— значний рівень "тінізації" й криміналізації фінансових і економічних відносин, широка практика застосування адміністративного впливу, націленого на неефективне і, в тому числі, безоплатне використання енергоресурсів (можливість отримувати надприбутки у "тіньовому" секторі цілком нівелюють економічні та адміністративні заходи з енергозбереження);

— незавершеність формування відкритого ринку енергоносіїв, значний адміністративний вплив на формування цін і тарифів;

— перекіс паливно-енергетичного балансу країни в частині споживання імпортованого природного газу за наявності значних запасів вітчизняного вугілля.

Ратифікували і забули

Мусимо констатувати, що за сьогоднішніх підходів рішучого прориву у справі енергозбереження поки що очікувати важко. У 2001 році практично було вичерпано можливості адміністративного впливу на ситуацію, передбачені Законом "Про енергозбереження". Програма заходів зі скорочення споживання газу в Україні припинила свою дію у 2002 році, а іншої поки що немає. Верховна Рада ось уже третій рік не надто переймається проблемами енергозбереження, а новий уряд взагалі ліквідував Держкоменергозбереження. Основою для міжнародної координації та формування національних програм енергозбереження була Європейська енергетична хартія від 17 грудня 1991 року, яка ратифікована Верховною Радою України 6 лютого 1998 року і... практично забута.

З огляду на нагальну потребу підвищення рівня енергозбереження та ефективності використання палива й енергії у галузях національної економіки, за ініціативою Національної академії наук України і на виконання розпорядження Президента України згідно з рішенням Верховної Ради у 2003 році було розроблено проект Енергетичної стратегії України до 2030 року. За цим проектом обсяг ВВП України на 2020 рік прогнозувався на рівні 180,8 відсотка до 1990 року, а до 2030 році ВВП мав зрости у 2,7 разу, порівняно з тим самим 1990-м. Обсяги використання енергоресурсів у 2020 році становитимуть 377,9 млн. тонн умовного палива, а в 2030-му — 434 мільйони. Енергоємність ВВП у 2030 році прогнозувалася на рівні розвинених західних країн — 0,5 кг умовного палива до гривні. Підставою для таких оптимістичних показників було плановане широке застосування енергозбережних заходів.

Енерговитрати на одиницю ВВП у нас в 5—7 разів вищі, ніж у Західній Європі. На закупівлю газу за кордоном наша держава щорічно витрачає 4,5 млрд. доларів США

Однак за сьогоднішнього стану справ виконання цих показників стратегії вельми сумнівне. І, схоже, це нікого особливо не турбує. Між іншим, термін, на який розроблено стратегію, визначається інвестиційним періодом в енергетиці, а також строком переходу на принципово нові технології в масштабах, які істотно змінюють основні фонди енергетики. Він становить в розвинених країнах приблизно 20 років і тому стратегії найчастіше розробляються саме на цей період. В умовах обмежених можливостей економіки України було доцільним розробити Енергетичну стратегію України на дещо довший період — до 2030 року. Але якщо сьогодні ми не доб'ємося рішучих змін у галузі енергозбереження, то надолужити втрачене вже не вдасться і всю стратегію буде безнадійно поховано.

Чи варто чекати кризи?

Така ситуація з енергоємністю ВВП об'єктивно обмежує конкурентоспроможність національного виробництва і лягає важким тягарем на економіку — тим паче в умовах її зовнішньої енергетичної залежності.

Невже нам неодмінно потрібно ще раз винаходити свій особливий шлях, коли весь світ уже давно пережив подібне? Адже достатньо врахувати досвід Південної Кореї, Німеччини, Великої Британії... Зростання в декілька разів цін на енергоносії внаслідок двох нафтових криз 1973—1974 та 1979—1980 років призвело до того, що індустріальні країни Заходу почали наполегливо розв'язувати проблеми, пов'язані з ефективним використанням і економією енергоресурсів. Як наслідок, обсяг енергоспоживання, наприклад, у ФРН протягом 1973—1985 років залишався незмінним і становив у 1985 році 385 млн. тонн умовного палива (хоча мало відбутися збільшення споживання до 610 млн. тонн). І це за умови зростання ВВП на 23 відсотки, а промислового виробництва — на 11 відсотків!

На які енергетичні кризи очікує Україна, щоб переконатися на власному досвіді в потребі енергозбереження? Чи варто взагалі повторювати чужий болісний досвід? Чи не було б розумним одразу вжити заходів, які розробляла Європа в 70-х роках? До речі, останні біржові повідомлення свідчать, що ціна за один барель нафти подолала 50-доларовий бар'єр і може зростати далі. Вслід за нафтою тягнеться вгору й ціна природного газу. Фактично, це передвісник майбутньої кризи, котра найбільшою мірою зачепить економіки Росії та України. Якщо для російської економіки тут є свої мінуси та плюси, оскільки вона потужний експортер енергоресурсів, то для української — самі мінуси, зважаючи на велику залежність саме від цих складових імпорту та значну енергоємність експортної продукції. На сполох треба бити вже тепер.

Запровадити економічні стимули

Основою політики енергозбереження має стати формування відкритого, позбавленого адміністративного і кримінального впливу, ринку енергоносіїв, на якому енергоресурси будуть реальним товаром, за який споживачі сплачуватимуть реальні кошти. Податкове законодавство повинно стимулювати інвестування, розробку та впровадження енергоефективних проектів. Для цього потрібно встановити пільгове оподаткування робіт із заміни застарілого енергоємного обладнання і технологій. Частину прибутку, яка отримана в результаті ефективного використання енергоресурсів, також варто було б звільнити від оподаткування, а вивільнені кошти спрямовувати до спеціальних фондів енергозбереження підприємств. Центральні органи виконавчої влади мають зосередити зусилля на внесенні відповідних змін до податкового законодавства.

На цей час за дефіциту обігових коштів у підприємств важливим напрямом енергозбереження має стати впровадження організаційно-технічних, режимно-технологічних та маловитратних заходів, які забезпечують істотне зменшення енергоспоживання в промисловості. Наприклад, у нафтогазовому комплексі важливим енергозбережним заходом стане повна заміна морально і фізично застарілих двигунів на газоперекачувальних агрегатах на сучасні двигуни з підвищеним ККД виробництва ВО "Зоря" та АТ "Мотор Січ", що дасть змогу економити до 1 млрд. кубометрів паливного газу на рік.

Контроль і облік

Понаднормативні втрати виробництва природного газу часто зумовлені низьким рівнем приладного обліку газу. Тому необхідно прискорити впровадження сучасних приладів обліку газу, зокрема шляхом впровадження механізмів економічної зацікавленості в їх встановленні. Щоб уникнути необгрунтованих списань втрат і крадіжок газу на технологічні потреби самого газового комплексу, НАК "Нафтогаз України" побудує в цьому році Метрологічний центр в Боярці. Його функціонування забезпечить високоточний облік газу. Це буде один з найпотужніших центрів такого типу в світі. Його послугами, окрім України, користуватимуться держави Східної та Західної Європи, СНД і Росія.

У житловому фонді необхідно встановити 6,8 млн. лічильників газу, на промислових підприємствах підлягає заміні та встановленню 7,7 тис. вузлів обліку, на підприємствах теплокомуненерго треба замінити та встановити 3,85 тис. вузлів обліку. Тільки за рахунок цього можна скоротити річне споживання природного газу на 4,5 млрд. кубометрів.

Звичайно, не можна сказати, що на цьому напрямі нічого не зроблено. Станом на 1 липня 2001 року, в Україні з 10 675 804 газифікованих квартир лічильниками газу було обладнано 2 895 123 — тобто лише 27 відсотків. А на 1 лютого 2005 року їх вже було 41,6 відсотка — 4 848 558 квартир. І це за того, що в державі водночас збільшилася й сама кількість газифікованих квартир до 11 659 566. Ефективність економічного стимулу до енергозбереження зайвий раз підтверджується тим, що з 4,85 млн. побутових лічильників газу, які були встановлені на 1 лютого цього року, тільки 120 тис. було встановлено в кредит, 290 тис. коштом нафтогазової галузі, а решта за рахунок споживачів газу. Проте поки що темпи встановлення лічильників газу все-таки недостатні. Особливо це стосується тієї категорії населення, яка використовує газ на опалення, приготування їжі та гарячої води. Адже, як свідчать проведені дослідження, саме в побутовому секторі є великий потенціал енергозбереження — 45—60 відсотків від наявного об'єму споживання газу.

Іншим напрямом, що сприятиме раціональному використанню власних енергоресурсів, є організаційно-технічні заходи, спрямовані на підвищення ефективності та дисципліни газопостачання і вдосконалення обліку енергоресурсів. Це, зокрема, проведення консервації всіх ГРП, ШРП промислових підприємств на час вимушеного простою; щорічне проведення перед початком опалювального періоду інвентаризації опалювальної площі в приватному секторі; забезпечення контролю за дотриманням лімітів споживання природного газу; впровадження лічильників на промислових підприємствах з класом точності не нижче 1,0 з автоматичними коректорами; впровадження дистанційної системи збору і обробки інформації про кількість спожитого газу промисловими, бюджетними та побутовими споживачами з передачею даних на диспетчерський пункт газового господарства; впровадження установок для повірки лічильників, у тому числі на місці установки приладів обліку газу.

З метою зменшення втрат природного газу, впорядкування обліку відтоків та притоків природного газу, які виникають у підприємств, що входять до НАК "Нафтогаз України", під час транспортування природного газу до споживачів, впроваджено Програму заходів для зменшення втрат природного газу.

Важливими напрямами цієї роботи є забезпечення стабілізації тиску в системах газопостачання за рахунок введення тарифів, диференційованих за зонами часу протягом доби, сезону, року; участь в організації переведення на резервні види палива та пошук альтернативних джерел енергії; забезпечення взаємодії з енергогенеруючими та енергопостачальними організаціями і комунальними підприємствами житлотеплокомуненерго стосовно забезпечення оптимальних режимів електротеплогазопостачання та управління електротеплогазоспоживанням; проведення енерготехнологічних обстежень (енергоаудиту); впровадження сучасного економічного обладнання із застосуванням механізму "енергоефективного підряду" — закупівля обладнання в кредит та його впровадження з наступним відшкодуванням коштів кредиту та відсотків по ньому за рахунок економії енергоресурсів.

Щоб підвищити достовірність обліку використаного газу, на часі створення єдиної системи обліку природного газу. Проект відповідної концепції розроблений в НАК "Нафтогаз України". Впровадження ефективних систем обліку енергоносіїв на всіх стадіях — виробництва, транспортування й споживання — дасть змогу зупинити розкрадання енергоносіїв, а також необгрунтоване списання крадіжок на технологічні витрати, неефективне використання та понаднормативні втрати енергоресурсів.

Зрозуміло, що реалізація в повному обсязі заходів з впровадження сучасних енергоефективних технологій і обладнання буде неможлива без подолання кризи неплатежів за спожитий природний газ. Адже який сенс витрачати кошти на енергозбереження, якщо можна просто не платити за спожиті енергоресурси?

Справа загальнодержавної ваги

Впровадження механізму економічного стимулювання заходів з енергозбереження, вдосконалення цінової і тарифної політики та нормативно-законодавчої бази повинні забезпечити саморегулювання процесів енергозбереження в усіх секторах економіки, а також забезпечити підвищення ефективності енергоспоживання в побутовій сфері. Проте слід зауважити, що самій газовій промисловості самотужки цих проблем ніколи не розв'язати. Енергозбереження — це справа загальнодержавної ваги.

Зокрема, на сьогодні питома вага найенергоємніших галузей (насамперед металургійної, хімічної та паливно-енергетичної) досягає 50 відсотків загального промислового виробництва України, тоді як у 1990 році вона становила майже 21 відсоток. Тому необхідно збільшити темпи реалізації структурної перебудови господарських комплексів економіки країни, спрямованої на підвищення частки виробництва наукоємної та високотехнологічної продукції. І в межах цієї загальної політики модернізації нашої країни, її поступового переходу від масового виробництва до постіндустріального, інформаційного суспільства вітчизняна газова промисловість зможе прискорити власний розвиток та зменшити залежність України від імпорту енергоносіїв.

Уряду необхідно розробити нову програму енергозбереження на період до 2030 року відповідно до положень Енергетичної стратегії України на цей період. А для її втілення в життя вкрай потрібно розробити й запропонувати Верховній Раді України для прийняття низку законопроектів, які стимулювали б впровадження енергозберіжних технологій. Завтра ця робота багатократно окупиться зменшенням витрат на енергоресурси.

Іван ДІЯК,
генеральний секретар Національної газової спілки України.

Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) від 10.03.2005 року по справі № 43/168 визнано банкрутом Приватне підприємство “Вітал Груп” (01103, м. Київ, вул. Кіквідзе, 13, код ЄДРПОУ 32826464, рах. № 260070285900 в АБ “Брокбізнесбанк”, МФО 300249) та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором банкрута призначено Лецкана Вячеслава Львовича (ліцензія серії АА № 419239 від 21.10.02 р., 03057, м. Київ, вул. Довженка, 16в, кв. 42).

Претензії кредиторів приймаються ліквідатором протягом місяця з дня опублікування даного оголошення.

Постановою Господарського Суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) від 11.03.2005 року по справі № 43/200 визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю “АДЕКСС” (фактична адреса: 04080, м. Київ, вул. Фрунзе, 86, юридична адреса: 08132, Київська область, м. Вишневе, вул. Ломоносова, 34, код ЄДРПОУ 33143949, рах. № 260040308600 в АБ “Брокбізнесбанк, МФО 300249) та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором банкрута призначено Лецкана Вячеслава Львовича (ліцензія серії АА № 419239 від 21.10.02 р., 03057, м. Київ, вул. Довженка, 16в, кв. 42).

Претензії кредиторів приймаються ліквідатором протягом місяця з дня опублікування даного оголошення.

Фінансовий звіт про видатки та майно

“Партії захисту знедоленого народу України” за 2004 р.

В 2004 р. “Партія захисту знедоленого народу України” надходження коштів не мала, видатки - відсутні.

На 1 січня 2005 року виробничих підприємств, земельної ділянки і власного будинку не має.

Господарський суд міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) постановою № 43/159 від 04 березня 2005 року визнав банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю “УМС”, юридична адреса: м. Київ, вул. Струтинського, 8, код ЄДРПОУ 4916399, р/р 26007104271101 в ТОВ КБ КФС “ЕКСПОБАНК” м. Київ, МФО 322294 і відкрив ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Нестеренко Романа В’ячеславовича, який проживає за адресою: м. Київ, вул. Шліхтера 14А, кв. 75., тел. 422-25-36.

Українська аграрна біржа повідомляє, що шістдесят другий спеціалізований аукціон з продажу скрапленого газу для потреб населення відбудеться

24 березня 2005 року о 12-00 годині за адресою: м. Київ, вул. Саксаганського, 1.

ІНФОРМАЦІЯ ПРО ОБСЯГИ СКРАПЛЕНОГО ГАЗУ, ЩО БУДУТЬ ВИСТАВЛЕНІ НА СПЕЦІАЛІЗОВАНОМУ АУКЦІОНІ № 62 з ПРОДАЖУ СКРАПЛЕНОГО ГАЗУ ДЛЯ ПОТРЕБ НАСЕЛЕННЯ 24.03.05 р.

№ позиції	Обсяг газу в одному лоті, тонн	Кількість лотів, одиниць	Загальний обсяг газу, тонн	Ціна за 1 тону газу (з ПДВ), гривень	Початкова вартість одного лоту (з ПДВ), гривень	Загальна вартість газу (з ПДВ), гривень	Умови транспортування газу
Пропозиція АТ «Укртатнафта» (обсяги квітня)							
*АТ "Укртатнафта" (з Кременчуцького НПЗ, **бутан технічний, сума пропану і пропілену 5%-40%**)*							
1	50	10	500	2 000	100 000	1 000 000	залізницею
Всього:			**500**			**1 000 000**	
Умови поставки: 1) Продавець проводить продаж скрапленого газу залізничним транспортом на умовах франко-резервуар АТ "Укртатнафта"; 2) При транспортуванні скрапленого газу залізницею поставку цистерн, оплату за транспортування та послуги наливу здійснює Покупець; 3) Продавець проводить продаж скрапленого газу тільки по території України.							
Пропозиція ВАТ «Укрнафта» (обсяги квітня)							
Гнідинцівський ГПЗ							
2	25	260	6 500	1 650	41 250	10 725 000	залізницею
3	21	101	2 121	1 650	34 650	3 499 650	автотранспортом
4	21	14	294	1 650	24 650	485 100	автотранспортом спеціалізованого транспортного підприємства СП "Ромгаз" з ВАТ "Укрнафта"
Умови поставки: 1) Продавець проводить продаж скрапленого газу залізничним або самовивозом автомобільним транспортом; 2) Оплату за перевезення скрапленого газу залізничним транспортом здійснює Покупець по окремому договору з транспортною організацією. В ціну за одну тонну скрапленого газу входить вартість послуг за транспортування залізничних цистерн з вузлової станції в пункт наливу, які надаються Прилуцьким підприємством залізничного транспорту.							
Качанівський ГПЗ (Качанівське в-во)							
5	21	75	1 575	1 650	34 650	2 598 750	автотранспортом
6	21	7	147	1 650	34 650	242 550	автотранспортом спеціалізованого транспортного підприємства СП "Ромгаз" з ВАТ "Укрнафта"
*Качанівський ГПЗ (Глинсько-Розбишивське в-во, **бутан технічний ГОСТ 20448-90**)*							
7	21	38	798	1 650	34 650	1 316 700	автотранспортом
Долинський ГПЗ (Бориславське в-во)							
8	7	20	140	1 670	11 690	233 800	автотранспортом
Долинський ГПЗ (Долинське в-во)							
9	21	38	798	1 670	35 070	1 332 660	автотранспортом
Всього:			**12 373**			**20 434 210**	
Умови поставки: 1) Продавець проводить продаж скрапленого газу самовивозом автомобільним транспортом.							
Пропозиція ДК «Укргазвидобування» (обсяги квітня)							
Виробництво філії Управління з переробки газу та газового конденсату							
10	35	282	9 870	1 610	56 350	15 890 700	залізницею
Виробництво ГПУ "Харківгазвидобування"							
11	25	71	1 775	1 610	40 250	2 857 750	залізницею
Виробництво Шебелинського ВПГКН філії УПГГК							
12	7	85	595	1 610	11 270	957 950	автотранспортом
Всього:			**12 240**			**19 706 400**	
Умови поставки: 1) Постачання СПБТ на квітень 2005 року здійснюється на умовах франко-завод.2) Оплату та надання рухомого складу Покупець проводить самостійно.							

Зміни до пропозицій на продаж оприлюднюються шляхом розміщення на WEB-сторінці УАБ за адресою: **http://www.uame.com.ua/energo**. Внесення змін до пропозицій на продаж допускається до **18 березня 2005 р**. включно.

Заявки на купівлю за встановленою формою приймаються з 9-00 до 18-00 години до **23 березня 2005 р**. включно.

УВАГА!

1. Відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 23 грудня 2004 року №1736, учасник-покупець додатково до заявки на купівлю повинен надати до 15-00 години на Українську аграрну біржу довідку про обсяги та напрями реалізації скрапленого газу, придбаного на попередньому спеціалізованому аукціоні, за формою, що затверджена рішенням Аукціонного комітету від 18 січня 2005 року (форму довідки можна отримати на WEB-сторінці УАБ за адресою: http://www.uame.com.ua/energo або по факсу).

2. Сплата учасниками аукціонів попередніх внесків здійснюється на спеціалізований рахунок УАБ № 2600500019536 в ВАТ КБ "Хрещатик", м. Київ, МФО 300670, код за ЄДРПОУ 23389377.

Українська аграрна біржа, тел. (044) 220-50-48, 220-54-87, 246-48-90
http://www.uame.com.ua, E-mail: exch@uame.com.ua

Шановні акціонери!

На підставі статті 43 Закону України “Про господарські товариства”, Статуту та рішення правління **ЗАТ “Полюс”** 27.02.2005 р., протокол № 12 загальні збори акціонерів призначені на 05 травня 2005 року на 16.00 год.

Збори відбудуться за адресою:
м. Київ, проспект Маяковського, 5-в, контактний телефон 515-25-98.

Порядок денний:

1. Вибори голови правління та членів правління ЗАТ “Полюс”.
2. Вибори ревізійної комісії ЗАТ “Полюс”.
3. Вибори Наглядової ради ЗАТ “Полюс”.

Реєстрація акціонерів проводитиметься за місцем проведення зборів з 15.00 до 16.00 години.

При собі мати паспорт, для представників акціонерів — доручення, оформлене згідно з чинним законодавством та документ, що засвідчує особу (паспорт).

Доповнення до Умов випуску та проведення державної грошової миттєвої лотереї “Азарт від МСЛ” (з першої по десяту серії)

1. Доповнити розділ 4 “Умов випуску та проведення державної грошової миттєвої лотереї “Азарт від МСЛ” (з першої по десяту серії)” пунктом 4.10. викладеним у такій редакції:

“4.10. Білети першої та другої серій лотереї “Азарт від МСЛ” містять в собі однакові виграшні символи, які складають у сукупності однакові виграшні комбінації. При цьому, виграшна комбінація ігрових символів у першій та другій серії лотереї може бути складена гравцем як із використанням білетів кожної серії окремо, так і з використанням білетів першої і другої серій разом.”

Постановою Господарського суду Луганської області (пл. Героїв ВВВ, 3а, м. Луганськ, 91016) від 22.02.2005 р. по справі № 19/27б визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура товариства з обмеженою відповідальністю “Бізнес-центр на Карла Маркса” (вул. Совєтская, 76, кімн. 1613, м. Луганськ, 91000, код ЄДРПОУ 30008653, п/р 2600506000407 в ЛФ КБ “ПравексБанк”, м. Луганськ, МФО 304579).

Ліквідатором боржника призначений голова ліквідаційної комісії боржника Кулик Андрій Вікторович, м. Луганськ, вул. Шелкового, 35, тел. (0642) 599-706.

Претензії приймаються протягом місяця від дня публікації оголошення.

Господарський суд Сумської області (40477, м. Суми, проспект Шевченка, 18/1) ухвалою від 26.01.2005 р. порушив справу № 7/139-04 про банкрутство Дочірнє підприємство Машинотехнологічна станція “Білопільський машинобудівний завод” (код за ЄДРПОУ 24001872, юридична адреса: 41800, Сумська область, Білопільський район, м. Білопілля, вул. Макаренка, 1, р/р 260021601 в СОД АППБ “Аваль” ТВБВ Білопілля, МФО 337483).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Удовенка Романа Петровича, ліцензія серії АА № 719777 від 29.01.2004 р. (40030, м. Суми, вул. Кірова, 25 (4 поверх), тел.: (0542) 345-174).

Письмові заяви кредиторів та санаторів приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування цього оголошення.

Постановою Господарського суду міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) від 14.03.2005 р. по справі № 23/429-б Приватне підприємство “Стройексім” (01030, м. Київ. вул. Чапаєва, 10, літ “А”; код ЄДРПОУ 32114482; п/р 26003010958980 у Філії КРУ Банку “Фінанси та кредит”, ТОВ, м. Київ, МФО 300937) було визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Кебкала Олександра Михайловича (02068, м. Київ, вул. Григоренка, 7-В, кв. 51; ліцензія Міністерства економіки та з питань європейської інтеграції України від 14.10.2003 р., серія АА № 668313). Претензії кредиторів приймаються у встановлений законодавством України термін. Контактний телефон: 467-50-05.

ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО ЛІКВІДАЦІЮ АКБ “ПРЕМ’ЄРБАНК”

Постановою Правління Національного банку України від 10.03.2005 № 71 прийнято рішення про відкликання з 11 березня 2005 року ліцензії на здійснення банківських та інших операцій та ліквідацію АКБ “Прем’єрбанк”. Ліквідатором банку призначено службовця Національного банку України Штепу Людмилу Павлівну.

Строк подачі заявок від кредиторів та вкладників - один місяць від дати опублікування даного повідомлення.

Ліквідатор працює з 11.03.2005 за адресою: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Мечникова, 18. Контактний телефон: 770-44-00.

ПРОГРЕСИВНА СОЦІАЛІСТИЧНА ПАРТІЯ УКРАЇНИ

Поточний рахунок № 26000002445001
в Укрінбанку, МФО 300142
код ЄДРПОУ 00013497

м. Київ, вул. Хрещатик, 42А, офіс 13,
тел.: 254-18-40, тел./факс: 278-54-91

04 березня 2005 року

Фінансовий звіт про доходи і видатки за 2004 р.

Доходи

Джерело	**Сума (в гривнях)**
Добровільні пожертвування	3330265.89

Видатки

	Напрямок використання	**Сума**
1.	перераховано на спеціальний рахунок Центральної Виборчої Комісії як грошову заставу для реєстрації кандидатом на пост Президента України Вітренко Н. М.	500000,00
2.	перераховано у виборчий фонд кандидата на пост в Президента Вітренко Н. М.	1958530,00
3.	перераховано підприємству газети “Досвітні огні” у вигляді безвідсоткової фінансової допомоги на зворотній основі	184300.00
4.	оренда приміщень	28848,89
5.	інформаційні послуги засобів масової інформації з метою інформації про діяльність партії	248149,00
6.	допомога у вигляді добровільних пожертвувань	15000,00
7.	оплата послуг зв’язку	20611,24 грн.
8.	оплата друкованої продукції партії	48364,34 грн.
9.	придбання приміщення для діяльності органів партії в м. Києві, виготовлення технічного паспорту на приміщення управлінням охорони пам’яток м. Києва	302973,00
10.	виготовлення партійної символіки та зразків партійної документації	19600,00
11.	канцелярські витрати	2954,63

Станом на 10 січня 2005 р. на поточному рахунку ПСПУ залишилось 934 грн. 79 коп.

Відомості про майно: нежитлове приміщення площею 73,2 кв. м. розташоване за адресою: м. Київ, вул. Хрещатик, 42 Літера А, офіс 13.

Голова ПСПУ **Вітренко Н. М.**

Ухвалою від 03.03.2005 р. господарський суд Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ-27, вул. Куйбишева 1-а) порушив справу № Б 26/19/05 про банкрутство ПП “Агроуніверсал”, смт. Магдалинівка, вул. Радянська, буд. 56-а, кв. 9, Магдалинівського району, Дніпропетровської області, р/р 26000090181000 в ДФ АППБ “Аваль”, МФО 36663, ОКПО 32152161.

Розпорядником майна призначена Чеснова Наталья Володимирівна, ліцензія АБ 216702, 49101, м. Дніпропетровськ, пр. Кірова, 28-а, оф. 210, тел. 36-10-75.

Господарський суд Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, б. 1а) 24.02.2005 р. по справі № Б40/87/04 постановив визнати Відкрите акціонерне товариство “Павлоградський аграрно-переробний комплекс” (51400, Дніпропетровська обл., м. Павлоград, вул. Дніпровська, 49; код ЄДРПОУ 05496678; п/р 26008356590100 в ДОД АППБ “Аваль”, м. Дніпропетровськ, МФО 305653) банкрутом і відкрити ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Гришин Михайло Анатолійович (ліцензія АБ № 116283). Тел: (056) 370-96-17.

Господарський суд Луганської області (91000, м. Луганськ, площа Героїв ВВВ, 3а) ухвалою від 23.12.2004 р. порушив справу № 11/85б про банкрутство МСП “Кедр-2” ід. код 20166702 (м. Луганськ, с. Ювілейне, вул. К. Маркса, 11, р/р 2600630181541 безбалансове відділення № 3 філії “ЛЦО Промінвестбанку” ОКПО 09304304, МФО 304308).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Іванову Н. М. (яка мешкає за адресою: м. Луганськ, вул. Клубна, буд. 55, кв. 3). Претензії кредиторів приймаються протягом одного місяця з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського Суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) від 10.03.2005 року по справі № 43/169 визнано банкрутом Приватне підприємство “Бриз-Інвест” (03039, м. Київ, просп. Червонозоряний, 119, код ЄДРПОУ 32659014, рах. № 2600402991 в АБ “Синтез”, МФО 322711) та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором банкрута призначено Лецкана Вячеслава Львовича (ліцензія серії АА № 419239 від 21.10.02 р., 03057, м. Київ, вул. Довженка, 16в, кв. 42).

Претензії кредиторів приймаються ліквідатором протягом місяця з дня опублікування даного оголошення.

Постановами Господарського суду Львівської обл. визнано банкрутами:

по справі № 6/362-29/303 Доброчинний фонд сприяння розвитку наукових досліджень в галузі зооветеринарної науки “Перспективи Зооветеринарної науки” (79010, м. Львів, вул. Пекарська, 50, код 23955836);

по справі № 6/167-4/124 ТзОВ “Творчо-виробничий фонд Фабрика І. Левинського (м. Львів, вул. К. Левицького, 27/1, код 13833629).

Ліквідатором призначений Сибаль Андрій Михайлович (Ліцензія АА № 485266 від 14.04.2003), адреса: 79000, м. Львів, вул. П. Дорошенка, 61/5.

ІНФОРМАЦІЯ ПРО ВИПУСК ДВАДЦЯТЬ ПЕРШОЇ

Характеристика емітента.

Акціонерний поштово-пенсійний банк "Аваль" (АППБ "АВАЛЬ") є правонаступником акціонерного комерційного банку "Аваль", який був заснований на підставі чинного законодавства і зареєстрований Національним банком України 27 березня 1992 року за N 94.

Організаційно-правова форма Банку — відкрите акціонерне товариство.

Кор/рахунок 32004100701 в ОПЕРУ НБУ МФО 300001.

Місцезнаходження: 01011, м.Київ, вул. Лєскова, 9. Телефон (044) 284-74-52, факс (044) 285-32-31.

АППБ "Аваль" — універсальна фінансово-кредитна установа, яка проводить банківські операції на грошовому ринку (у національній та іноземній валютах), фондовому ринку, а також іншу діяльність, згідно чинного законодавства України.

Зареєстрований та повністю сплачений статутний капітал Банку становить 1 000 000 000 гривень, сформований з 9 950 000 000 простих іменних акцій і 50 000 000 привілейованих акцій номінальною вартістю 0,10 гривні кожна.

Станом на 31.12.2004р. загальна кількість акціонерів — 116 748 юридичних та фізичних осіб.

Чисельність штатних працівників Банку станом на 31.12.2004р. становить 17 933 чоловік.

Вищим органом управління Банку є Загальні Збори акціонерів.

Органом, який здійснює контроль за поточною діяльністю Банку є Спостережна Рада банку.

Голова Спостережної Ради Банку — Горовенко Михайло Олексійович, рік народження 1951, освіта — вища економічна, загальний стаж роботи 36 років, стаж роботи на цій посаді 1 рік. В зв'язку з призначенням Головою Спостережної Ради Банку, звільнився за власним бажанням з посади Заступника Голови Правління АППБ "Аваль", стаж роботи на цій посаді 10 років.

Члени Спостережної Ради:

Боденчук Володимир Іванович — Головний редактор газети "Молодь України", рік народження 1955, освіта — вища, спеціальність за освітою — журналіст, загальний стаж роботи 34 роки, стаж роботи на даній посаді 1 рік;

Селівончик Віталій Семенович — Голова Правління СК "Еталон-поліс", рік народження 1969, освіта — вища економіча, спеціальність за освітою — менеджер страхування, загальний стаж роботи 13 років, стаж роботи на даній посаді 1 рік;

Малюх Віра Григорівна — Головний бухгалтер ДППЗ "Укрпошта", рік народження 1957, освіта вища, спеціальність за освітою — бухгалтер-економіст, загальний стаж роботи 26 років, стаж роботи на даній посаді 6 років;

Андріяка Олександр Олександрович — Голова Правління ЗАТ "Аваль-Інвест", рік народження 1952, освіта вища, спеціальність за освітою — інженер-будівельник, спеціаліст банківської справи, загальний стаж роботи 31 рік, стаж роботи на даній посаді два місяці;

Шпиг Андрій Федорович — Заступник Голови Правління ЗАТ "Страхова компанія "Еталон", рік народження 1979, освіта вища, спеціальність за освітою — економіст, загальний стаж роботи 6,6 років, стаж роботи на даній посаді два місяці.

Контроль за фінансово-господарською діяльністю Банку здійснює Ревізійна комісія.

Голова Ревізійної комісії — Мельник Микола Павлович, рік народження 1959, освіта — вища економічна, загальний стаж роботи 26 років, затверджений Головою Ревізійної комісії 22.03.96р. (протокол N 3б-7).

Органом, який здійснює оперативне керівництво поточною діяльністю Банку є Правління.

Голова Правління — Деркач Олександр Віталійович, рік народження 1960, освіта - вища економічна, загальний стаж роботи 22 роки, стаж роботи на цій посаді 7 років.

Члени Правління:

Перший Заступник Голови Правління — Волошко Іван Васильович, рік народження 1954, освіта — вища економічна, загальний стаж роботи 28 років, стаж роботи на цій посаді 7 років;

Заступник Голови Правління — Рожок Андрій Володимирович, рік народження 1973, освіта — вища економічна, загальний стаж роботи 10 років, стаж роботи на цій посаді півроку;

Заступник Голови Правління — Вовченко Сергій Миколайович, рік народження 1959, освіта — вища економічна, загальний стаж роботи 22 роки, стаж роботи на цій посаді 6 років;

Заступник Голови Правління — Слободський Ігор Станіславович, рік народження 1960, освіта — вища економічна, загальний стаж роботи 22 роки, стаж роботи на цій посаді 9 років;

Заступник Голови Правління — Пінчук Іван Григорович, рік народження 1949, освіта — вища економічна, загальний стаж роботи 34 роки, стаж роботи на цій посаді 9 років;

Заступник Голови Правління — Шелудько Григорій Павлович, рік народження 1941, освіта — вища юридична, загальний стаж роботи 45 років, стаж роботи на цій посаді 7 років;

Заступник Голови Правління — Смолій Яків Васильович, рік народження 1961, освіта — вища технічна, загальний стаж роботи 24 роки, стаж роботи на цій посаді 8 років.

Директор кредитного департаменту — Горбачов Віктор Михайлович, рік народження 1960, освіта — вища юридична, загальний стаж роботи 19 років, стаж роботи на цій посаді 4 роки.

Головний бухгалтер — Волощук Іван Петрович, рік народження 1955, освіта — вища економічна, загальний стаж роботи 28 років, стаж роботи на цій посаді 8 років.

Перелік засновників:

НАСК "Оранта" — володіє 102 469 простими іменними акціями АППБ "Аваль" на суму 10 246,9 грн.

Фірма "Торговий дім" — володіє 2 458 простими іменними акціями АППБ "Аваль" на суму 245,8 грн.

ТОВ "А-400" — володіє 2 150 простими іменними акціями АППБ "Аваль" на суму 215,0 грн.

МП "Форфейтинг" — володіє 2 049 простими іменними акціями АППБ "Аваль" на суму 204,9 грн.

МП "Баланс" — володіє 2 049 простими іменними акціями АППБ "Аваль" на суму 204,9 грн.

НВФ "Астег" — володіє 204 простими іменними акціями АППБ "Аваль" на суму 20,4 грн.

РГ "Молодь України" — володіє 61 простою іменною акцією АППБ "Аваль" на суму 6,1 грн.

Пенсійний фонд України — на даний час акціями АППБ "Аваль" не володіє.

Акціонерний банк "ІНКО" — на даний час акціями АППБ "Аваль" не володіє.

МП "Марс" — на даний час акціями АППБ"Аваль" не володіє.

Українсько-американське СП "Автосім" — на даний час акціями АППБ "Аваль" не володіє.

МП "Оксамит" — на даний час акціями АППБ "Аваль" не володіє.

Асоціація народної дипломатії України на даний час акціями АППБ "Аваль" не володіє.

Членам Правління Банку належить 1 620 220 783 штуки простих іменних акцій АППБ "Аваль", що становить 16,2% від загальної кількості випущених акцій.

Відомостей про середню заробітну плату членів виконавчого органу не надається.

Перелік осіб, частки яких у статутному капіталі банку перевищують 5%: ЗАТ "Страхова компанія "Еталон", ЗАТ "Страхова компанія "Еталон-поліс", ЗАТ "Страхова компанія "Астра", Шпиг Ф.І., Деркач О.В.

Опис ділової діяльності емітента.

Основа політики Банку — надійність і прибутковість. Основною метою Банку є отримання прибутку в інтересах Банку та його акціонерів. Стратегічна мета Банку — вийти на якісно новий рівень обслуговування клієнтів: бути респектабельним в очах корпоративних клієнтів, "домашнім" для приватного вкладника, визнаним авторитетом на міжнародному рівні.

Предметом діяльності Банку є виконання банківських та інших операцій згідно з наданими Національним Банком України ліцензіями та дозволами.

АППБ "Аваль" має Ліцензію Національного банку України (№ 10 від 03.12.2001р.) і здійснює комплексне розрахунково-касове та кредитне обслуговування (у національній та іноземній валютах) юридичних осіб різних форм власності та громадян, виконує операції з державними та корпоративними цінними паперами, залучає кошти фізичних і юридичних осіб, впроваджує систему розрахунків за допомогою магнітних карток, проводить операції з валютними цінностями та має широку мережу кореспондентських відносин з 262 банками ближнього та дальнього зарубіжжя.

АППБ "Аваль" розвивається як роздрібний універсальний банк з потужною корпоративною вертикаллю, здатною ефективно обслуговувати підприємства великого, малого та середнього бізнесу.

Банк здійснює забезпечення готівкою під виплати по чеках клієнтів, пенсії, платіжних картках через банкомати і відділення та по переказних операціях.

АППБ "Аваль" має Ліцензію (серія АБ № 113069 від 19.10.04р.) Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку на здійснення професійної діяльності на ринку цінних паперів:

- діяльності по випуску та обігу цінних паперів;
- депозитарної діяльності зберігача цінних паперів.

Строк дії ліцензії: з 19.10.2004 р. по 19.10.2007 р.

На протязі 2004 р. значно зросли обсяги з купівлі-продажу боргових цінних паперів. Так було куплено боргових цінних паперів підприємств на 1 млрд. 143 млн. грн. та продано 1 млрд. 13 млн. грн., ощадних сертифікатів куплено на 620 млн. грн. та продано на 680 млн. грн., куплено державних цінних паперів на 132,7 млн. грн., а продано на 215,4 млн. грн.

Цінні папери в торговому портфелі банку представлені векселями нефінансових підприємств в сумі 2,0 млн. грн.

Значно зросли обсяги цінних паперів в портфелі Банку на продаж, а саме на 173,8 млн. грн. На протязі 2004 року було куплено акцій та цінних паперів нефінансових підприємств на 21,2 млн. грн., куплено державних цінних паперів на 132,7 млн. грн., а продано на 215,4 млн. грн.

Пріоритетними галузями кредитування є сільське господарство і переробка, виробництво машин та устаткування, виробництво автомобілів та транспортного устаткування, металургія, харчова промисловість, виробництво електроенергії, газу та води, торгівля транспортними засобами, роздрібна торгівля побутовими товарами, пошта і зв'язок, кредитування фізичних осіб.

Загальна сума кредитного портфелю на кінець звітного періоду склала 8 557,5 млн. грн., що на 1 423,5 млн. грн. більше ніж на початок минулого року, з них кредити надані юридичним особам склали 6 627 млн. грн. і фізичним особам - 1 930 млн. грн.

Банк продовжує співпрацювати з міжнародними платіжними асоціаціями (VISA International, Europey/MasterCard, American Express). Власний процесинговий центр дозволяє поліпшити обслуговування клієнтів і прискорити еквайрінг. Банк проводить емісію карток VISA та Europay.

До складу системи Банку входять наступні структурні одиниці і підрозділи:

- Центральний офіс;
- 25 обласних регіональних дирекцій та філіалів;
- 9 філіалів;
- 1343 відділень.

Відділення розподіляються на три типи в залежності від переліку операцій, що виконуються відділеннями, переліку функцій, місця розташування, фінансових та інших показників діяльності, що встановлюються відділенню:

- перший тип — базові відділення в кількості 553;
- другий тип — відділення в кількості 460;
- третій тип — комісійні відділення в кількості 330.

Інвестиції в асоційовані та дочірні компанії станом на 31 грудня 2004 року склали 35,1 млн. грн.

Перелік асоційованих компаній: ЗАТ "Оцетно-дріжджовий завод", ВАТ "Завод метолоконструкцій та металоєоснастки", ЗАТ "Черкаситара", ЗАТ "Інфонет"; Перелік дочірніх компаній: ЗАТ "Ніжинське пиво", ВАТ "Трансавтосервіс", ЗАТ "Перша національна миловарна компанія", ЗАТ "Профтаксі", ЗАТ "Хмельницьке таксі", ЗАТ "Вінницький таксомоторний парк", Консорціум "Еталком", ЗАТ "Лани України", ТОВ "Аваль-Сервіс", ТОВ "Аваль-Транс", ЗАТ "Аваль-Інвест".

Фахівцями Банку проводяться дослідження по вдосконаленню банківських технологій, результати досліджень публікуються в спеціалізованих засобах масової інформації в тому числі в журналі "Фінансові ризики".

Шляхи реалізації стратегії Банку визначені основними напрямками бізнес-плану:

- розширення позицій Банку на ринку обслуговування корпоративних клієнтів та обслуговування фінансового ринку на основі гнучких технологій комплексного та індивідуального задоволення потреб по всьому спектру банківських продуктів та послуг;
- збільшення частки Банку в обслуговуванні базових галузей економіки;
- посилення ринкової позиції на основних сегментах фінансового ринку;
- подальше нарощування обсягів основних банківських операцій та клієнтської бази;
- на ринку роботи з населенням Банк буде прагнути зберегти та закріпити лідерство;
- забезпечення відповідності між обсягами та вартістю залучених коштів та обсягами і дохідністю кредитного портфеля;
- співпраця з міжнародними фінансовими організаціями в частині спільного інвестування ресурсів у великі інвестиційні проекти та нарощення їх обсягів;
- відновлення та диверсифікація ресурсної бази;
- перехід Банку на нову операційну систему " Bankmaster PS";
- завершення реінжинірингу бізнес-процесів, перехід на дворівневу систему управління Банком;
- забезпечення приросту капіталу, адекватному нарощенню активів, удосконалення процесу управління активами і пасивами;
- реорганізація та вдосконалення діючої внутрішньої банківської системи запобіганню та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом;
- завершення створення комплексної системи управління фінансовими ризиками та ризиками кредитування населення, системи ціноутворення з урахуванням ризиків собівартості продуктів;
- удосконалення організаційної структури та оптимізації чисельності персоналу;
- досягнення належного рівня прибутковості роботи структурних підрозділів і Банка в цілому;
- підвищення якості кредитного портфела юридичних та фізичних осіб;
- розробка та впровадження стандартів обслуговування;
- розвиток банкоматної мережі та кіосків само-обслуговування.

Фактори ризику у діловій діяльності Банку:

- невизначеність політико-економічної ситуації в Україні;
- зниження потенційної "привабливості" Банку для великих підприємств;
- зростання конкуренції, вихід на вітчизняний ринок іноземних банків;
- висока капіталоємкість подальшого розвитку Банку.

Перевірку фінансово-господарської діяльності Банку у 2004 році здійснювала Аудиторська фірма "Баланс" (Свідоцтво про внесення в Реєстр аудиторської діяльності № 0061, видане Рішенням Аудиторської палати України від 30.03.01р. №100), місцезнаходження Аудиторської фірми: м.Київ, Чоколівський бул.13, офіс 322, тел./факс 243-73-54.

Дані про попередні емісії цінних паперів.

Перша емісія простих іменних акцій — в обсязі 10 000 тисяч штук на загальну суму 1 000 грн., була розміщена серед засновників Банку. Свідоцтво про реєстрацію випуску цінних паперів № 32/1/92 від 14.09.92р. видане Міністерством фінансів України.

Друга емісія простих іменних акцій — в обсязі 40 000 штук на загальну суму 4 000 грн., була розміщена шляхом відкритої підписки на акції Банку. Свідоцтво про реєстрацію випуску цінних паперів № 79/1/93 від 21.06.93р. видане Міністерством фінансів України.

Третя емісія простих іменних акцій — в обсязі 452 000 штук на загальну суму 45 200 грн., була розміщена шляхом відкритої підписки на акції Банку. Свідоцтво про реєстрацію випуску цінних паперів № 155/1/94 від 26.04.94р. видане Міністерством фінансів України.

Четверта емісія простих іменних акцій — в обсязі 17 949 643 штук на загальну суму 1 794 964,3 грн., була розміщена шляхом відкритої підписки на акції Банку. Свідоцтво про реєстрацію випуску цінних паперів № 162/1/95 від 17.04.95р. видане Міністерством фінансів України.

П'ята емісія простих іменних акцій — в обсязі 88 780 238 штук на загальну суму 8 878 023,8 грн., була розміщена шляхом відкритої підписки на акції Банку. Свідоцтво про реєстрацію випуску цінних паперів № 85/1/96 від 13.02.96р. видане Міністерством фінансів України.

Шоста емісія простих іменних акцій — в обсязі 86 750 187 штук на загальну суму 8 675 018,7 грн., була розміщена шляхом відкритої підписки на акції Банку. Свідоцтво про реєстрацію випуску цінних паперів №275/1/96 від 26.12.96р. видане Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

Сьома емісія простих іменних акцій — в обсязі 152 756 665 штук на загальну суму 15 275 666,5 грн., була розміщена шляхом відкритої підписки на акції Банку. Свідоцтво про реєстрацію випуску цінних паперів №146/1/98 від 02.04.98р. видане Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

Восьма емісія простих іменних акцій Банку — в обсязі 103 261 267 штук на загальну суму 10 326 126,7 грн., була розміщена шляхом відкритої підписки на акції. Банк отримав Свідоцтво про реєстрацію випуску акцій в Державній комісії з цінних паперів та фондового ринку №72/1/99 від 04.03.99р. на загальну суму 45 000 000 грн., що складає 450 000 000 штук простих іменних акцій АППБ "Аваль".

Дев'ята емісія простих іменних акцій Банку — в обсязі 180 000 000 штук на загальну суму 18 000 000 грн., була розміщена серед акціонерів за рахунок дивідендів за підсумками роботи банку у 1998 році. Банк отримав Свідоцтво про реєстрацію випуску акцій в Державній комісії з цінних паперів та фондового ринку № 272/1/99 від 07.07.99р. на загальну суму 63 000 000 грн., що складає 630 000 000 штук простих іменних акцій АППБ "Аваль".

Десята емісія простих іменних акцій — в обсязі 170 000 000 штук на загальну суму 17 000 000 грн., була розміщена шляхом відкритої підписки на акції. Банк отримав Свідоцтво про реєстрацію випуску акцій в Державній комісії з цінних паперів та фондового ринку № 133/1/00 від 23.03.00р. на загальну суму 80 000 000 грн., що складає 800 000 000 штук простих іменних акцій АППБ "Аваль".

Одинадцята емісія простих іменних акцій Банку — в обсязі 240 000 000 штук на загальну суму 24 000 000 грн., була розміщена серед акціонерів за рахунок дивідендів за підсумками роботи банку у 1999 році. Банк отримав Свідоцтво про реєстрацію випуску акцій в Державній комісії з цінних паперів та фондового ринку № 380/1/00 від 26.07.00р. на загальну суму 104 000 000 грн., що складає 1 040 000 000 штук простих іменних акцій АППБ "Аваль".

Дванадцята емісія простих іменних акцій — в обсязі 160 000 000 штук на загальну суму 16 000 000 грн., була розміщена шляхом відкритої підписки на акції. Банк отримав Свідоцтво про реєстрацію випуску акцій в Державній комісії з цінних паперів та фондового ринку № 118/1/01 від 07.03.01р. на загальну суму 120 000 000 грн., що складає 1 200 000 000 штук простих іменних акцій АППБ "Аваль".

Тринадцята емісія простих іменних акцій — в обсязі 400 000 000 штук на загальну суму 40 000 000 грн., була розміщена шляхом відкритої підписки на акції. Банк отримав Свідоцтво про реєстрацію випуску акцій в Державній комісії з цінних паперів та фондового ринку № 292/1/01 від 02.07.01р. на загальну суму 160 000 000 грн., що складає 1 600 000 000 штук простих іменних акцій АППБ "Аваль".

Чотирнадцята емісія простих іменних акцій — в обсязі 500 000 000 штук на загальну суму 50 000 000 грн., була розміщена шляхом відкритої підписки на акції. Банк отримав Свідоцтво про реєстрацію випуску акцій в Державній комісії з цінних паперів та фондового ринку № 541/1/01 від 01.11.01р. на загальну суму 210 000 000 грн., що складає 2 100 000 000 штук простих іменних акцій АППБ "Аваль".

П'ятнадцята емісія простих іменних акцій — в обсязі 605 000 000 штук на загальну суму 60 500 000 грн., була розміщена шляхом відкритої підписки на акції. Банк отримав Свідоцтво про реєстрацію випуску акцій в Державній комісії з цінних паперів та фондового ринку № 132/1/02 від 14.03.02р. на загальну суму 270 500 000 грн., що складає 2 705 000 000 штук простих іменних акцій АППБ "Аваль".

Шістнадцята емісія простих іменних акцій — в обсязі 500 000 000 штук на загальну суму 50 000 000 грн., була розміщена шляхом відкритої підписки на акції. Банк отримав Свідоцтво про реєстрацію випуску акцій в Державній комісії з цінних паперів та фондового ринку № 290/1/02 від 27.06.02р. на загальну суму 320 500 000 грн., що складає 3 205 000 000 штук простих іменних акцій АППБ "Аваль".

Сімнадцята емісія простих іменних акцій — в обсязі 210 000 000 штук на загальну суму 21 000 000 грн., розміщена шляхом обміну акцій АППБ "Аваль" на акції АБ "Еталон" , який реорганізовано шляхом приєднання до АППБ "Аваль". Банк отримав Свідоцтво про реєстрацію випуску акцій в Державній комісії з цінних паперів та фондового ринку №471/1/02 від 07.10.02р. на загальну суму 341 500 000 грн., що складає 3 415 000 000 штук простих іменних акцій АППБ "Аваль".

Вісімнадцята емісія простих іменних акцій — в обсязі 1 585 000 000 штук на загальну суму 158 500 000 грн., була розміщена шляхом відкритої підписки на акції. Банк отримав Свідоцтво про реєстрацію випуску акцій в Державній комісії з цінних паперів та фондового ринку № 676/1/02 від 27.12.02р. на загальну суму 500 000 000 грн., що складає 5 000 000 000 штук простих іменних акцій АППБ "Аваль".

Дев'ятнадцята емісія простих іменних акцій — в обсязі 3 000 000 000 штук на загальну суму 300 000 000 грн., була розміщена шляхом відкритої підписки на акції. Банк отримав Свідоцтво про реєстрацію випуску акцій в Державній комісії з цінних паперів та фондового ринку № 594/1/03 від 28.11.03р. на загальну суму 800 000 000 грн., що складає 8 000 000 000 штук простих іменних акцій АППБ "Аваль".

Двадцята емісія простих іменних акцій — в обсязі 1 950 000 000 штук на загальну суму 195 000 000 грн., була розміщена шляхом відкритої підписки на акції. Банк отримав Свідоцтво про реєстрацію випуску акцій в Державній комісії з цінних паперів та фондового ринку № 353/1/04 від 30.06.04р. на загальну суму 955 000 000 грн., що складає 9 950 000 000 штук простих іменних акцій АППБ "Аваль".

Перша емісія привілейованих акцій — в обсязі 50 000 000 штук на загальну суму 5 000 000 грн., була

ПРОСТИХ ІМЕННИХ АКЦІЙ ЕМІСІЇ БАНКУ "АВАЛЬ"

розміщена шляхом відкритої підписки на акції. Банк отримав Свідоцтво про реєстрацію випуску акцій в Державній комісії з цінних паперів та фондового ринку № 354/1/04 від 30.06.04р. на загальну суму 5 000 000 грн., що складає 50 000 000 штук привілейованих акцій АППБ "Аваль".

Всі випущені акції АППБ "Аваль" мають рівну номінальну вартість 10 (десять) копійок кожна.

Банк здійснив відкритий випуск облігацій (Серії А) в обсязі 80 000 000 грн. номінальною вартістю 1 000 грн. Свідоцтво про реєстрацію випуску облігацій в Державній комісії з цінних паперів та фондового ринку № 94/2/03 від 04.07.03 р. 21 лютого 2005 року Державна комісія з цінних паперів та фондового ринку скасувала реєстрацію випуску облігацій акціонерного поштово-пенсійного банку "Аваль" (рішення № 36-С-О).

Дані про емісію цінних паперів.

Рішення про збільшення Статутного капіталу на 500 000 000 (п`ятсот мільйонів) грн. шляхом випуску 5 000 000 000 (п`яти мільярдів) штук простих іменних акцій двадцять першої емісії прийнято Загальними Зборами акціонерів АППБ "Аваль" одноголосно 8 535 081 972, що становить 87,28% від загальної кількості голосів 9 778 636 737 та 100% присутніх на Зборах, які мали право голосувати (Протокол № 3б-33 від 25.02.2005р.). Відповідно до чинного законодавства визначення кворуму та голосування на Загальних Зборах акціонерів провадилося без урахування викуплених Банком акцій в кількості 171 363 263. Голосування на Зборах проводилось за принципом одна акція – один голос.

Мета випуску акцій Банку – збільшення статутного капіталу АППБ "Аваль", що дасть можливість підвищити фінансову стабільність і забезпечити подальший розвиток Банку. Кошти, отримані внаслідок емісії акцій, в розмірі 60% від загальної суми випуску акцій планується спрямувати на кредитування фізичних і юридичних осіб, 30% на підтримання поточної ліквідності банку, 10% – на модернізацію мережі Банку.

Загальний обсяг випуску акцій становить 500 000 000 (п`ятсот мільйонів) гривень. При цьому здіснюється випуск 5 000 000 000 (п`яти мільярдів) штук простих іменних акцій серії "F", номінальною вартістю 0,10 гривень кожна, за номерами: від N 0 000 000 001 по N 5 000 000 000.

Акції випускаються в документарній формі без встановленого терміну обігу. Банк не проводить випуск акцій на пред`явника.

Запланований курс акції простих іменних серії "F" становить 0,10 гривень. Банк проводить первинне розміщення акцій нового випуску самостійно, не користуючись послугами торговців цінними паперами.

Прості іменні акції АППБ "Аваль" прийняті до лістингу на Українській міжбанківській валютній біржі (Протокол засідання Котирувальної комісії УМВБ № 27 від 25.05.99 р.).

Торги по простих іменних акціях Банку в данний час проводяться в Першій Фондовій Торгівельній Системі .

Строк підписки на прості іменні акції серії "F" встановлюється з 29.03.05 р. по 29.09.05 р.

В разі дострокового досягнення запланованого обсягу підписки, але не раніше ніж 17 днів з її початку, рішення про дострокове закінчення підписки приймається Спостережною Радою Банку з послідуючим затвердженням Загальними Зборами акціонерів Банку обсягу емісії простих іменних акцій серії "F".

Підписка на акції здійснюється в два етапи:

Термін першого етапу підписки з 29.03.05 р. по 13.04.05р.

На першому етапі підписки реалізується переважне право акціонерів на придбання акцій Банку на прості іменні акції серії "F" у кількості пропорційній їх частці у статутному капіталі Банку на дату прийняття рішення про емісію акцій.

Термін другого етапу підписки з 14.04.05 р. по 29.09.05 р.

З дня наступного за днем закінчення першого етапу, на вимогу акціонера або іншого інвестора Банк може надати інформацію про кількість акцій, на які здійснена підписка на першому етапі. Заяви, що надійшли від інвесторів, які не є акціонерами, до початку другого етапу підписки, не розглядаються.

На другому етапі реалізується право інших інвесторів на придбання простих іменних акцій серії "F" та існуючих акціонерів у кількості, що перевищує кількість акцій, на які акціонер реалізує своє переважне право. При цьому, на другому етапі переважним правом на придбання акцій, користуються також акціонери Банку.

Підписка на акції на першому і другому етапах проводиться за адресою: м. Київ, бул. Лесі Українки, 28а. Власниками акцій можуть бути юридичні та фізичні особи.

Юридичні особи для придбання акцій Банку можуть використовувати власні кошти, що залишились після сплати податків та процентів за банківський кредит. При цьому юридичні особи повинні надати в Банк бухгалтерську та фінансову звітність станом на перше число місяця, в якому здійснюється платіж за акції і інші документи необхідні для реєстрації їх як акціонерів згідно вимог чинного законодавства України.

Фізичні особи, які бажають придбати акції Банку, повинні мати при собі паспорт та довідку про присвоєння їм ідентифікаційного коду. У випадку придбання акцій на суму, що перевищує 80 000 (вісімдесят тисяч) гривень, фізичні особи зобов`язані надати в Банк довідку податкової інспекції про джерела походження коштів, що спрямовуються на придбання акцій.

Юридична чи фізична особа, яка має намір придбати істотну участь у Банку або збільшити її таким чином, що така особа буде прямо чи опосередковано володіти чи контролювати 10 та більше відсотків статутного капіталу Банку чи права голосу придбаних акцій в органах управління Банку, зобов`язана отримати письмовий дозвіл Національного банку України.

Підписка на акції здійснюється шляхом подання зацікавленою особою заяви на придбання акцій Банку, укладенням договору між покупцем і Банком та сплатою покупцем не меньше 10 відсотків вартості заявлених акцій на дату укладання договору. Після виконання покупцем вищенаведених умов, Банк видає йому письмове зобов`язання про продаж відповідної кількості акцій. Покупець зобов`язаний сплатити не менше 30 відсотків від номінальної вартості заявлених акцій до дня проведення Загальних Зборів акціонерів Банку по затвердженню результатів підписки. На підтвердження внеску Банк видає тимчасове свідоцтво.

Оплата простих іменних акцій проводиться безготівковими і готівковими коштами на рахунок в АППБ "Аваль" № 3630343 та оплата привілейованих акцій проводиться безготівковими і готівковими коштами на рахунок в АППБ "Аваль" № 36303200 МФО 300335, код ЄДРПОУ 14305909.

Повну вартість акцій покупці зобов`язані сплатити не пізніше року після реєстрації змін до Статуту АППБ "Аваль" пов`язаних із збільшенням статутного капіталу.

У відповідності із діючим законодавством України, після повної сплати вартості акцій та реєстрації випуску акцій, незалежний реєстратор, який веде реєстр акціонерів АППБ "Аваль" в шестимісячний термін видає покупцю Сертифікат на сумарну кількість належних йому акцій по кожному типу акцій окремо: простих іменних і привілейованих.

У випадку перевищення або недосягнення запланованого рівня підписки на акції, рішення про затвердження результатів підписки, приймається Загальними Зборами акціонерів Банку.

У голосуванні про затвердження результатів підписки на додатково випущені акції беруть участь і особи, які підписались на прості іменні акції серії "F".

Власники простих іменних акцій АППБ "Аваль" мають право:

- брати участь в управлінні справами Банку особисто, або через своїх уповноважених представників;
- брати участь у розподілі прибутку Банку та одержувати його частку (дивіденди);
- на першочергове придбання акцій, що випускаються додатково, у кількості, пропорційній частці власника у статутному капіталі на дату прийняття рішення про емісію акцій;
- вийти в установленому порядку із складу акціонерів Банку;
- одержувати інформацію про діяльність Банку;
- самостійно розпоряджатися акціями, які належать їм на праві власності: продавати, передавати, дарувати, заповідати, заставляти акції з обов'язковою реєстрацією змін у реєстратора та повідомленням про це Банку;
- на отримання, в разі ліквідації Банку, грошових коштів, включаючи виручку від розпродажу майна Банку при його ліквідації, що залишаться після розрахунків по оплаті праці осіб, які працюють на умовах найму та виконання зобов'язань перед бюджетом, банками, власниками облігацій, які випустив Банк та іншими кредиторами, в розмірі, пропорційному вартості належних їм акцій у шестимісячний строк після опублікування інформації про ліквідацію Банку.

Власники привілейованих акцій АППБ "Аваль" мають право:

- гарантовано отримувати прибуток у вигляді дивідендів;
- вийти в установленому порядку із складу акціонерів Банку;
- одержувати інформацію про діяльність Банку;
- самостійно розпоряджатися акціями, які належать їм на праві власності: продавати, передавати, дарувати, заповідати, заставляти акції з обов'язковою реєстрацією змін у реєстратора та повідомленням про це Банку;
- на отримання, в разі ліквідації Банку, грошових коштів, включаючи виручку від розпродажу майна Банку при його ліквідації, що залишаться після розрахунків по оплаті праці осіб, які працюють на умовах найму та виконання зобов'язань перед бюджетом, банками, власниками облігацій, які випустив Банк та іншими к редиторами, в розмірі, пропорційному вартості належних їм акцій у шестимісячний строк після опублікування інформації про ліквідацію Банку.

Привілейовані акції АППБ "Аваль" не надають право голосу їх власнику і право на участь в управлінні Банком особисто, або через своїх уповноважених представників.

Дивіденди, як частка прибутку Банку, розподіляються серед акціонерів пропорційно до кількості акцій, які знаходяться в їх власності на початок строку виплати дивідендів.

Рішення про виплату дивідендів приймається Загальними Зборами акціонерів Банку за підсумками роботи Банку у звітному році. Виплата дивідендів здійснюється за рахунок прибутку, що залишається в розпорядженні Банку після сплати встановлених законодавством податків та формування резервного фонду.

Банк починає виплачувати дивіденди через 70 календарних днів після прийняття рішення про це Загальними Зборами акціонерів Банку, на умовах, затверджених рішенням Загальних Зборів акціонерів Банку. Виплата здійснюється протягом шести місяців, якщо інше не обумовлено рішенням Загальних Зборів акціонерів Банку. Після закінчення цього строку неотримані акціонерами дивіденди депонуються Банком. Виплата депонованих дивідендів здійснюється за вимогою акціонерів.

Виплата здійснюється шляхом перерахування відповідної суми на рахунок акціонера, або готівкою з каси Банку. Виплата та депонування дивідендів проводиться за адресою: м. Київ, бул. Лесі Українки, 28-а.

Виплата дивідендів по привілейованим акціям провадиться у розмірі 14 відсотків номінальної вартості акції, незалежно від розміру одержаного Банком прибутку у відповідному році. У тому разі коли прибуток відповідного року є недостатнім, виплата дивідендів по привілейованих акціях провадиться за рахунок резервного фонду.

У випадку якщо розмір дивідендів, що будуть виплачуватися акціонерам по простих іменних акціях буде перевищувати розмір дивідендів по привілейованих акціях, власникам останніх можуть провадиться доплати до розміру дивідендів, виплачених іншим акціонерам.

При відмові Банку від випуску акцій, залучені кошти повертаються акціонерам не пізніше ніж через 30 днів з моменту прийняття Загальними Зборами акціонерів рішення про відмову від випуску акцій.

Після персонального поштового повідомлення і прийняття рішення про збільшення розміру статутного капіталу Загальними Зборами акціонерів АППБ "Аваль", які скликані відповідно до вимог ст.43 Закону України "Про господарські товариства", та реєстрації "Інформації про випуск акцій" в Державній комісії з цінних паперів та фондового ринку, інформація публікується в засобах преси Верховної Ради України та Кабінету Міністрів України і офіційному виданні Фондової біржі. Підписка на акції починається не раніше ніж через 10 днів з дати публікації інформації про випуск акцій.

Не пізніше ніж через 15 днів після закінчення строку підписки на акції, Банк надає в Державну комісію з цінних паперів та фондового ринку звіт про наслідки підписки на акції для реєстрації.

АППБ "Аваль" зобов`язується залучені кошти від випуску акцій не використовувати для покриття збитків Банку.

Даних про юридичних осіб, що гарантують надходження коштів від розміщення акцій, Банк не має.

Реєстр акціонерів АППБ "Аваль" веде незалежний реєстратор ТОВ "Аваль-реєстратор", код ЄДРПОУ 30223408, Ліцензія Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку серія АА № 241400 від 19.10.2001р.

Місцезнаходження: 04116, м.Київ, вул. Маршала Рибалко, 10/8, тел.\факс 252-94-35.

БАЛАНС за станом на 31 грудня 2004 року

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	Прим.	2004 рік	2003 рік
1	2	3	4	5
	АКТИВИ			
1	Грошові кошти та залишки в Національному банку України		1 058 608	654 828
2	Казначейські та інші цінні папери, що рефінансуються Національним банком України, і цінні папери, емітовані Національним банком України	2	67	82 664
3	Кошти в інших банках	3	909 941	1 164 633
4	Цінні папери в торговому портфелі банку	4	2 000	0
5	Цінні папери в портфелі банку на продаж	5	322 284	130 733
6	Кредити та заборгованість клієнтів	6	8 081 421	6 770 926
7	Цінні папери в портфелі банку до погашення	7	5 835	97 594
8	Інвестиції в асоційовані й дочірні компанії	8	35 132	35 324
9	Основні засоби та нематеріальні активи	9	920 483	651 044
10	Нараховані доходи до отримання	10	19 338	14 921
11	Інші активи	11	504 335	326 371
12	**Усього активів**		**11 859 444**	**9 929 038**
	ЗОБОВ'ЯЗАННЯ			
13	Кошти банків:		1 690 895	1 420 335
13.1	У тому числі кредити, які отримані від Національного банку України		637 822	302 817
14	Кошти клієнтів	12	8 550 497	7 458 337
15	Ощадні (депозитні) сертифікати, емітовані банком		0	0
16	Боргові цінні папери, емітовані банком	13	491	39 936
17	Нараховані витрати до сплати	14	65 303	66 841
18	Інші зобов'язання	15	249 046	36 777
19	**Усього зобов'язань**		**10 556 232**	**9 022 226**
	ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ			
20	Статутний капітал	16	1 000 000	800 000
21	Капіталізовані дивіденди			
22	Власні акції (частки, паї), що викуплені в акціонерів (учасників)		(24 273)	(10 225)
23	Емісійні різниці		2 508	2 898
24	Резерви та інші фонди банку		102 054	90 348
25	Резерви переоцінки, у тому числі:		198 737	6 612
25.1	Резерви переоцінки необоротних активів		198 717	6 612
25.2	Резерви переоцінки інвестицій в асоційовані й дочірні компанії		20	0
26	Нерозподілений прибуток (непокритий збиток) минулих років		5 938	5 473
27	Прибуток/Збиток звітного року, що очікує затвердження		18 248	11 706
28	**Усього власного капіталу**		**1 303 212**	**906 812**
29	**Усього пасивів**		**11 859 444**	**9 929 038**

ЗВІТ ПРО ФІНАНСОВІ РЕЗУЛЬТАТИ за станом на 31 грудня 2004 року

(тис.грн.)

Рядок	Найменування статті	Прим.	2004 рік	2003 рік
1	2	3	4	5
1	Чистий процентний дохід		530 040	461 750
1.1	Процентний дохід	18	1 222 360	941 645
1.2	Процентні витрати	19	(692 320)	(479 895)
2	Чистий комісійний дохід		620 210	416 019
2.1	Комісійний дохід		671 834	446 065
2.2	Комісійні витрати		(51 624)	(30 046)
3	Торговельний дохід	20	116 103	64 996
4	Дохід у вигляді дивідендів	21	7	2 247
5	Прибуток/Збиток від інвестиційних цінних паперів		0	(271)
6	Дохід від участі в капіталі		65	8
7	Інший дохід		14 442	10 549
8	Операційний дохід		1 280 867	955 298
9	Загальні адміністративні витрати	22	(342 979)	(262 545)
10	Витрати на персонал	23	(406 018)	(363 700)
11	Втрати від участі в капіталі		(676)	0
12	Інші витрати		(353 880)	(169 392)
13	Прибуток від операцій		177 314	159 661
14	Чисті витрати на формування резервів	24	(150 981)	(139 995)
15	Прибуток до оподаткування		26 333	19 666
16	Витрати на податок на прибуток	25	(8 088)	(7 972)
17	Прибуток після оподаткування		18 245	11 694
18	Непередбачені доходи/витрати	26	3	12
19	Чистий прибуток/збиток банку		18 248	11 706
20	Чистий прибуток на одну просту акцію (грн.)	27	0.0021	0.0023
21	Скоригований чистий прибуток на одну просту акцію (грн.)	27	0	0

Заяви осіб, що засвідчили інформацію про емісію акцій своїми підписами та печатками щодо достовірності відомостей, які в ній містяться.

За достовірність інформації про емісію акцій банку відповідає резидент Деркач Олександр Віталійович – Голова Правління АППБ "Аваль", резидент Волощук Іван Петрович – Головний бухгалтер АППБ "Аваль", резидент Зубик Сергій Петрович – Директор Аудиторської фірми "Баланс".

Голова Правління АППБ "Аваль" О.В.Деркач
Головний бухгалтер АППБ "Аваль" І.П.Волощук

Засвідчую:
Директор Аудиторської фірми "Баланс" С.П.Зубик
(Свідоцтво про внесення в Реєстр аудиторської діяльності № 0061, видане Рішенням Аудиторської палати України від 30.03.01р. №100).

19 березня в Україні невеликий сніг, мокрий сніг, на півдні помірні опади. Поступове зниження температури вночі до 6—12 градусів морозу, вдень 0—6 морозу; на півдні та Закарпатті вночі 1—7 морозу, вдень від 4 тепла до 2 морозу.

■ ТАМ, ЗА ГОРИЗОНТОМ

Герой новозеландського мультсеріалу заговорить голосом принца Чарльза

Узяти участь в озвученні епізоду популярного мультсеріалу "Bro'Town" спадкоємця британського престолу переконала прем'єр-міністр Нової Зеландії Хелен Кларк, яка сама нещодавно брала участь у цьому шоу.

Анімаційний серіал розповідає про п'ятьох молодих мешканців тихоокеанських островів. У його озвученні вже брали участь багато знаменитостей, повідомляє Sky News. Автор "Bro'Town" Оскар Найтлі записав голос принца для майбутнього епізоду, зустрівшися з ним в Окленді під час візиту спадкоємця британської корони до Нової Зеландії.

"На прощання" заспіває Роббі Вільямс

Більшість жителів Британії хотіли б, щоб на їхньому похороні звучала не традиційна мінорна музика, а пісня Роббі Вільямса "Angels". Такі результати проведеного нещодавно телеканалом Music Choice опитування. Друге місце за популярністю серед "похоронних хітів" посіла композиція Френка Сінатри "My Way", а на третьому — пісня з "Монті Пайтона" "Always Look on the Bright Side of Life".

А ось смаки італійців та іспанців виявилися більш традиційними. У цих країнах більшість жителів хотіли б бути похованими під звучання "Реквієму" Моцарта або, в найгіршому разі, "Let It Be" від Beatles. Датчани здебільшого віддають перевагу тим-таки "Ангелам" Роббі та U2 з "With Or Without You". Німці у своєму виборі зупинилися на більш агресивнішій музиці — AC/DC і Metallica. Французи були найпатріотичніші, називаючи переважно місцевих музикантів, норвежці вибрали Елвіса Преслі й Андреа Бочеллі.

Щодо зведеного "похоронного чарта" Європи, то на континенті найпопулярніші Queen із безсмертним "The Show Must Go On" (майже 20 відсотків голосів), на другому місці — Led Zeppelin і "Stairway to Heaven", трохи менше європейців хочуть вирушити в останню путь під звуки "Highway to Hell" від AC/DC.

Хіт Deep Purple виконає Паваротті

Учасник групи Deep Purple Йєн Гіллан запросив знаменитого тенора Лучано Паваротті записати вокальну партію для нової версії класичного хіта Deep Purple "Smoke on the Water". Ця композиція буде видана на диску, реліз якого присвячений 40-річчю творчої кар'єри Гіллана.

Жерар Депардьє мріє про власний ресторанчик у Києві

У понеділок легенда світового кіно Жерар Депардьє приїхав до нашої столиці на зйомки чергового рекламного ролика. І хоча робочий візит був розрахований лише на добу, його розклад мав вигляд "списку добрих справ барона Мюнхаузена". Плани месьє Депардьє були такі: зустрітися з Президентом Ющенком, заспівати з новим міністром культури Оксаною Білозір, підібрати місце для свого ресторану в Києві.

У перспективі відомий винороб думає про власний виноградник у Криму і реалізацію задуманого ним україно-французького кінопроекту про Тараса Бульбу.

Одеса — не Чикаго, але мюзикл поставлять!

Композитор Олександр Журбін працює над мюзиклом, присвяченим найбільшому промтоварному ринку України — "7-му кілометру"

В Одесі відбулася прем'єра мюзиклу "Мишоловка", на якій був присутній його композитор Олександр Журбін. Надзвичайна музика, неповторна сценографія, чудова робота балетмейстера і професіоналізм акторів миттєво перетворили "Мишоловку" на культовий спектакль в усьому світі. Олександр Журбін і не приховував своєї радості від успіху цього мюзиклу.

Мал. Олександра МОНАСТИРСЬКОГО.

Водночас він зізнався, що колізії таких мюзиклів, як "Чикаго", нецікаві слов'янському слухачу. Потрібен інший шлях — наша дійсність, наша музика, наші артисти. "Я побував нещодавно на прем'єрі мюзиклу "12 стільців". Начебто б усе те, про що я казав, є, а мюзикл міг би бути і кращий", — заявив композитор. Тому, щоб увічнити нашу реальність, Олександр Журбін працює над мюзиклом про відомий кожному одеський ринок "7-й кілометр".

"Ідея про мюзикл "7-й кілометр" потихеньку рухається в бік реалізації — пишуться увертюра, музична тема, — каже композитор. — Звичайно, створити мюзикл про сучасну Одесу — це, знаєте, крок відчайдушної сміливості. Але перший крок я зробив, а другий я просто зобов'язаний зробити. Загадувати не хочеться, але думаю, що за умови написання до контрольного терміну лібрето і віршів мюзиклу зі своїм композиторським завданням я впораюся швидко — мюзикл у мене звенить, грає в голові, залишилося написати ноти".

В'ячеслав ВОРОНКОВ.
Одеса.

■ ВИСТАВКИ

Метал і батік

Вироби з металу і мереживо шовку, хоч як дивно, можуть сприйматися з однаковою... ніжністю. Саме такі відчуття викликають 19 робіт вінничан — ковалів В'ячеслава Постернака та Володимира Зелінського і художниці Вікторії Семенюк, що працює у стилі батік, — представлених на виставці в обласному Центрі народної творчості.

"Мелодія барв та мереживо металу" — таку назву дали організатори виставки, щоб збурити в душах відвідувачів почуття, що виникають від поєднання несумісних речей. Метал і батік — це як жорстокість і ніжність, вогонь і вода. Та тільки на перший погляд.

За словами мистецтвознавця Людмили Клак, виставки ковальства у наш час велика рідкість. Сама професія коваля в багатьох асоціюється, як кажуть, з грубою роботою. Тому й намагаємося відродити забуте ковальське мистецтво, витвори якого мають великий попит. Це колись майстри-ковалі самі себе показували: їздили курними дорогами України від села до села, демонстрували свої вироби, щоб продати їх. Тепер ми маємо долати ті самі дороги, щоб відшукати людей, які вміють "чарувати метал", і репрезентувати їхні роботи загалу.

Віктор СКРИПНИК.
Вінниця.

Поручика Ржевського чекають у Павлограді

Мешканці шахтарського Павлограда збирають кошти на пам'ятник поручику Ржевському. Улюблений герой багатьох анекдотів та дотепних історій, як з'ясувалося, має безпосередній стосунок до цього міста в Придніпров'ї. Свого часу саме тут стояв гусарський полк, що називався "Павлоградським", в якому, за документами, служив легендарний поручик. Бронзова скульптура поручика, що присів на спинку паркової лавки, вже готова і нині демонструється на виставці у Мінську. Її створив, ще не знаючи про ініціативу павлоградців, білоруський скульптор Володимир Жбанов. Тільки-но потрібну суму, а це приблизно 18 тисяч американських доларів, буде зібрано, поручик Ржевський переїде до Павлограда.

Сергій КОРОБКА.

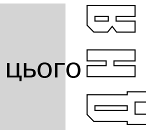
Земфіра філософствує

Торік російська співачка Земфіра стала студенткою філософського факультету МДУ

Незважаючи на обіцянки старанно вчитися й відвідувати лекції нарівні з іншими студентами, скласти зимову сесію вона не змогла.

За погодженням з адміністрацією іспити було перенесено на весну, і Земфіра вже склала один з них. Демографія стала першим предметом, за який співачка одержала оцінку. (Зазначимо, у цьому процесі особисто співачка ще не брала участі — дітей у неї поки що немає.) Попереду ще чотири іспити. Узимку в пресі поширилися чутки про те, що Земфіру збираються відрахувати з МДУ за неявку на іспити. Якщо вірити пліткам, студентка Рамазанова віддала перевагу невеличкому замовному концерту для олігархів. Насправді вона працювала над своїм новим альбомом "Вендета" і до його виходу не хотіла відволікатися на щось інше.

18 БЕРЕЗНЯ

■ 1856 р. Підписано Паризький мир, який завершив Кримську війну. Чорне море оголошувалось нейтральним, Росії й Туреччині заборонялось мати на ньому військові флоти.
■ 1871 р. У Парижі розпочалась революція. Проголошення Паризької комуни.
■ 1911 р. Помер філолог Павло Житецький.
■ 1914 р. Народився поет Леонід Вишеславський.
■ 1965 р. Космонавт Олексій Леонов уперше в історії здійснив вихід у відкритий космос.
■ 1993 р. У Києві вручено перші українські дипломи кандидатів і докторів наук.

Редактор номера Світлана ПИСАРЕНКО.

Редколегія:
Леонід **БРОВЧЕНКО,**
Анатолій **ГОРЛОВ,**
Сергій **ДЕМСЬКИЙ,**
Віталій **ЖЕЖЕРА,**
Іван **ІЛЛЯШ,**
Світлана **ПИСАРЕНКО,**
Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.
Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775. для підприємств і організацій — 60955.
Передплатна ціна: для фізичних осіб — 3,30 грн. та 2,00 грн. для підприємств і організацій — 6,00 грн на місяць.
Ціна в роздрібній мережі — договірна.
Загальний тираж 159037.

СПДФО Гайденко В. І. (Друкарня «Нормальные цены») 61068, м. Харків, вул. Тарасівська, 2а.
Зам. 76
ВАТ «Видавництво «Вільна Україна» 79026, м. Львів, вул. В. Великого, 2.
Зам. 140
ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.
Зам. 980

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
☎ ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 454-84-92;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 454-81-34, 454-81-44;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

Internet: http://uamedia.visti.net/golos